

కార్మికలోకం

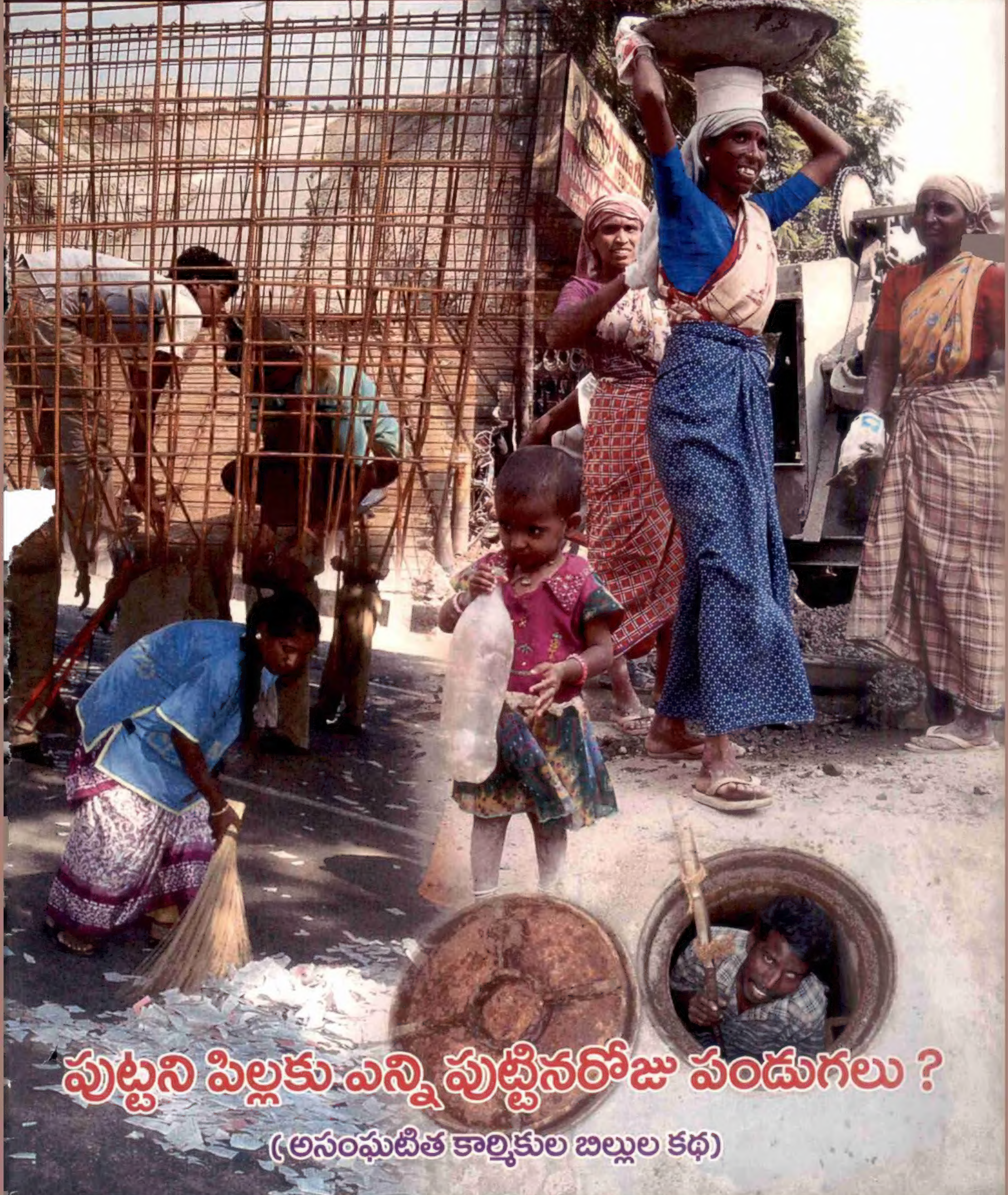
నానికుల్లో పోరాటాగ్ని రగిలించిన

నిప్పురవ్వ మంగళపాండే

జూలై 2007

మాసపత్రిక

వెల: రూ.5

పుట్టని పిల్లకు ఎన్ని పుట్టినరోజు పండుగలు ?

(అసంఘటిత కార్మికుల బిల్లుల కథ)

3 సంవత్సరాల
ప్రజా పాలన

తొలి అడుగు విజయవంతం! మూడేళ్ళ అడుగులు ప్రగతికి అంకితం!!

ఇవన్నీ బహుత్తు పథకాలే - ముఖ్యమంత్రి ఆశయానికి బహుత్తులే

- **జలయజ్ఞం** - 52 భారీ, మధ్యతరహా ప్రాజెక్టుల ద్వారా 1 లక్ష కోట్ల రూపాయలతో కోటి ఎకరాలకు సాగునీరు
- **'ఇందిరమ్మ'** - గ్రామాలకు, పట్టణాలకు మౌలిక వసతులు కల్పించి, నిర్ణీత సమయంలో ఆదర్శ గ్రామాలుగా తీర్చిదిద్దడం
- **'ఆరోగ్యశ్రీ'** - పేదవారికి ఆరోగ్య బీమా మూడు జిల్లాల్లో ప్రారంభం
- **ఉచిత విద్యుత్** - వ్యవసాయానికి 7 గంటల విద్యుత్ సరఫరా
- **'ఇందిరా క్రాంతి పథం'** - స్వయం సహాయక బృందాలలోని మహిళలకు పావలా వడ్డీకే రుణాలు
- **'ఉపాధి హామీ పథకం'** - గ్రామీణ ప్రాంతాల నిరుపేదలకు ఒక్కొక్కరికి ఏటా కనీసం 100 రోజుల పనిదినాలతో శ్రామిక ఉపాధిని కల్పించడం
- **రాజీవ్ పల్లెబాట, రాజీవ్ నగరబాట, ప్రజాపథం** కార్యక్రమాల ద్వారా ప్రజా సమస్యలకు తక్షణ పరిష్కారం
- **'ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ'** - 2006-2007 సం॥లో రూ.17,529 కోట్ల IT/ITES ఎగుమతులతో దేశంలోనే ఆంధ్రప్రదేశ్ అగ్రగామిగా ఉండటం
- **'రాజీవ్ గృహకల్ప'** - దేశంలోనే మొట్టమొదటిసారిగా పట్టణ నిరుపేదలకు గృహ సౌకర్యం
- **'రాజీవ్ స్వగృహ'** - దేశంలోనే మొట్టమొదటిసారిగా మధ్య తరగతి ప్రజలకు గృహ సౌకర్యం
- **'పేదలకు భూమి పంపిణీ'** - ఎస్.సి., ఎస్.టి., బి.సి.లకు చెందిన 3,14,685 లక్షల మంది నిరుపేదలకు 4,37,019.86 ఎకరాల భూమిని మూడు విడతలుగా పంపిణీ జరిగింది
- **'ఇందిర ప్రభ'** - రూ.500 కోట్లతో ఎస్.సి., ఎస్.టి., బలహీన వర్గాలకు చెందిన బంజరు భూమి అభివృద్ధి.

పేద గుండెకు అండగా! ప్రగతి సాధనే ధ్యేయంగా!!

జులై - 2007

కార్మికలోకం

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 21 సంఖ్య 07
విడి ప్రతి వెల : రూ. 5
సం॥ చందా : రూ. 50

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం	1
కవర్ స్టోరీ- పుట్టని పిల్లకు ఎన్ని పుట్టినరోజు పండుగలు?	3-5
ఎసిడిటీకి ఇంటి చిట్కాలు	6
ఉద్యమ వార్తలు	8-11
"ఇంటిపనివారూ కార్మికులే!"	12
సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్న అంగన్ వాడీ ఉద్యోగులు	13
బాలుడు- అంటరానిరోగం	14
"పూలదండలో దారం"-గృహకార్మిక మహిళ	15
కార్మికవర్గపక్షపాతి బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం	16-17
గిరిజనులకు ఆరోగ్యం-అందని చందమామ	19
కథ- పులి- మేక	20
జి.ఓ.లు	21
భవననిర్మాణ కార్మికుల జీవితాలతో	22
నా జీవితంలో ఒక్కరోజు	23
అపాచి కంపెనీ నిర్మాకం	24-25
కార్మికవర్గం పరిగణించవలసిన సమస్యలు	26
జి-8 దేశాల బొంకుతనం	27
కాంట్రాక్టర్ల కక్ష	28
నివ్వరవ్వ 'మంగల్ పాండే'	29
సినిమా-అవరేషన్ (ఫియిల్) దుర్యోధన	30
కవిత	31
ముంతమపాళా	32

మేనేజర్

కార్మికలోకం

జి.నం.1-7-139/44, ఎస్.వి.బి. స్ట్రీట్ కేంద్రం,
ఎస్.ఆర్.కె.నగర్, రిపాలగడ్డ, జూబిలీ హిల్స్,
ముప్పరాజుపేట, హైదరాబాద్-20.
ఫోన్: 27612474 ఫ్యాక్స్: 27610128

ఎడిటోరియల్ బోర్డు

ఎడిటర్: పి.రోజా

సభ్యులు: పర్వసత్యనారాయణ, వై.సిద్ధయ్య,
ఎస్.వీరయ్య, ఆర్.సుధాభాస్కర్, సత్యభాస్కర్,
ఆర్.ఎస్.మూర్తి, పి.అజయ్ కుమార్

మేనేజిరియల్ బోర్డు

మేనేజర్: వై.సిద్ధయ్య

సభ్యులు: పర్వసత్యనారాయణ,
ఎస్.పుణ్యవతి, వెంకట్, ఆర్.ఎస్.మూర్తి.

సంపాదకీయం

ఐసిఐసిఐ బ్యాంకు అధికారులను శిక్షించాలి

సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలకి మరో నిండు ప్రాణం బలైంది. కర్త ఐసిఐసిఐ బ్యాంకు. కర్మకాండ జరిపించింది రికవరీ గూండాలు. ఈ దారుణానికి కారణమైన ఐసిఐసిఐ బ్యాంకుపై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలి. కేవలం రికవరీ గూండాలపై కేసులు పెట్టి చేతులు దులుపుకుంటే చాలదు.

కొత్త ఆర్థిక విధానాలు తామరతంపరగా ప్రైవేటు బ్యాంకుల్ని పుట్టించాయి. జి.ఇ, సిటిబ్యాంకు, హెచ్ఎస్బిసి వంటి విదేశీ బహుళజాతి బ్యాంకులు, ఐసిఐసిఐ వంటి దేశీయ బ్యాంకులేగాక పుట్టగొడుగుల్లా ఫైనాన్స్ కంపెనీలు, ఎన్బిఎఫ్సీలు (నాన్ బ్యాంకింగ్ ఫైనాన్స్ కంపెనీలు) దేశమంతా వెలిశాయి. ఆకర్షణీయమైన బహుమతిలిచ్చి, ఇతర పద్ధతుల ద్వారా ఇవి ఖాతాదారులను ఆకర్షిస్తున్నాయి. క్రెడిట్ కార్డులు, పర్సనల్ లోన్స్ వద్దన్నా అంటగడ్తున్నాయి. ఆ విధంగా మధ్యతరగతి బహిష్కరణను పూర్తిగా వాడుకుంటున్నాయి.

ఇక వసూళ్ళ కోసం "రికవరీ టీమ్స్" అని ముద్దుపేరు పెట్టుకున్న రౌడీషీటర్లను, సస్పెండయిన పోలీసులను వినియోగిస్తున్నాయి. మన రాష్ట్ర రాజధానిలోనే 20 మధ్య, పెద్ద తరహా "రికవరీ ఏజెన్సీ"లు వాటి క్రింద 200మంది ఏజెంట్ల వ్యవస్థ పటిష్టంగా పని చేస్తోందట! చిన్నచిన్నవి వేలల్లో ఉంటాయి. వంద సంవత్సరాల క్రితం జమీందార్లు, వడ్డీ వ్యాపారులు ఏవిధంగా డబ్బు ఎగవేసిన వారిని దండించేవారో అవే పద్ధతులను 21 శతాబ్దంలో అమలు చేస్తున్నారు. బకాయిల కాలపరిమితిని బట్టి ఈ రికవరీ ఏజెంట్లకు కమిషన్ నిర్ణయం అవుతుంది.

పరువు ప్రతిష్టలకోసం పాకులాడే జనం కావటంతో ఈ సగటు మధ్యతరగతి జీవులు రికవరీ ఏజెంట్ల బెదిరింపులను బయటికి చెప్పుకోలేక, తమ ఆస్తులను తెగనమ్మి అప్పులు తీర్చుకునే వారు కొందరైతే చివరికి యాదయ్యలుగా, రామకృష్ణారెడ్డిలుగా మారే వారు మరికొందరు.

క్రెడిట్ కార్డు దాదాపు ఒక హోదా చిహ్నంగా మారింది కొందరికి! మన రాష్ట్రంలో మొత్తం 20లక్షల క్రెడిట్ కార్డులుంటే దాన్లో 13లక్షలు ఎన్బిఐ, ఐసిఐసిఐలవేనట! దేశంలోని మరే ఇతర బ్యాంకు కన్నా ఎక్కువగా ఎటిఎమ్లపై ఖర్చు చేసిన ఐసిఐసిఐ, అత్యధిక పారు బాకీ (ఎన్పిఎ) లున్న బ్యాంకు. దీని వ్యాపారమంతా వివిధ పనులను ఔట్ సోర్స్ చేయటం ద్వారానే నిర్వహిస్తోంది. ఇచ్చిన అప్పుల వసూళ్ళకి రౌడీషీటర్లు, రాజకీయ నాయకులు, నీతినియమాల్లేని పోలీసు అధికార్లే దీనికి దిక్కు ప్రస్తుతం రాష్ట్రంలో ఈ "రికవరీ" దందా రూ.6000కోట్లు దాటింది!

రానున్న రెండేళ్ళలో 10లక్షల మందికి ఉపాధి చూపిస్తామని ముఖ్యమంత్రి గారు చెప్పింది బహుశా ఇటువంటి వాటన్నిటిని కలిపేనేమో! హతోస్మి!!

ఇటువంటి ఘటనలు పునరావృతం కాకుండా ఉండాలంటే ఐసిఐసిఐ బ్యాంకు యాజమాన్యాన్ని శిక్షించాలి. ఇటీవల జరిగిన ఇలాంటి ఘటనలో అలహాబాద్ హైకోర్టు యుపి ప్రభుత్వాన్ని ఈ విధంగానే ఆదేశించింది. ఐబిఎ పెట్టుకున్న రూల్స్ ప్రకారం బ్యాంకు సిబ్బందినే అప్పుల వసూళ్ళకు వాడాలి. ఈ రికవరీ ఏజెంట్ల వ్యవస్థను రద్దు చేయాలి. చనిపోయిన యాదయ్యను మళ్ళీ బతికించలేం! కాని మరికొందరు యాదయ్యలుగా మారకుండా ఉండాలంటే ఈ కనీస చర్యలు చేపట్టేలా ప్రభుత్వాలపై వత్తిడి చేయటమే కర్తవ్యం.

మనోహరం

వివిధ
పత్రికల
సౌజన్యంతో

రెడ్డిపతి భవన్ కి వరుగుదొండం
మొదలయింది షాకావత్ చీ!
మనమే ముందు చేరాలి!

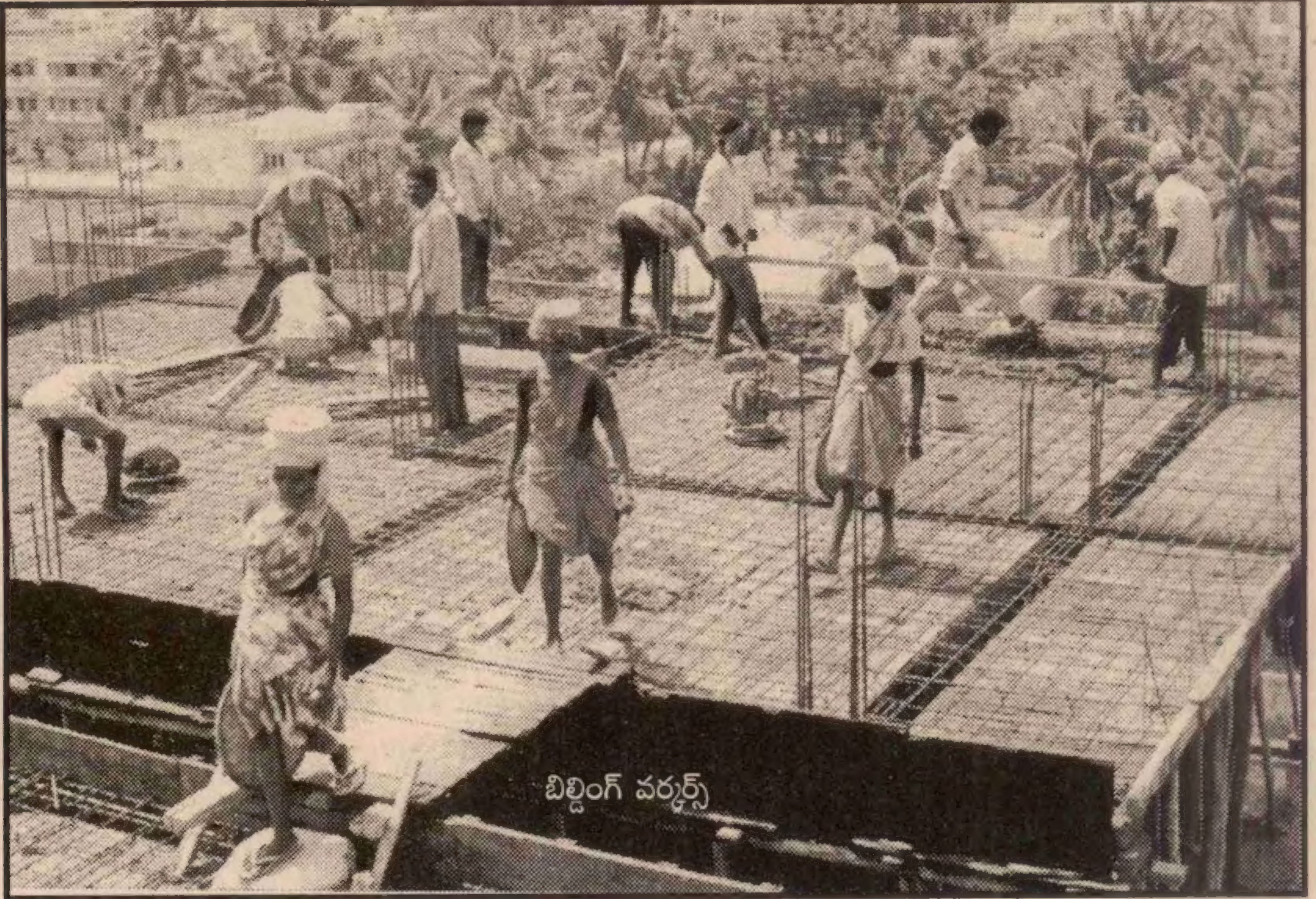
మనది మిరుమిట్లు
గాళ్ళే అభివృద్ధి!

కానీ మన ప్రపంచ దినికి
తగ్గట్టు లేదు

పుట్టని పిల్లకు ఎన్ని పుట్టినరోజు పండుగలు?

(అసంఘటిత కార్మికుల బిల్లుల కథ)

బిల్డింగ్ వర్కర్స్

“మన విస్తట్లో అన్నీ పడటానికి వడ్డించేవాడు మన వాడుకాదు!” ఈ జీవిత సత్యం కార్మికవర్గానికి గత 6 సం॥ల్లో అర్థమైనంతగా ఇంతకు ముందేపుడూ అర్థం కాలేదు. సామాన్యప్రజలు కాలిబూడిదవుతూంటే (2003 లో) బిజెపి నేతలకు దేశం వెలిగిపోతున్నట్లు కన్నడింది. ఆ ముదనష్టపు పాలనకు జనం చరమగీతం పాడారు. ఆ తర్వాత గద్దెనెక్కిన యుపిఎ బాబులకు మరీ ముఖ్యంగా ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్, ప్రణాళికాసంఘం ఉపాధ్యక్షుడు మాంటేగ్ సింగ్ అహ్లావాలియా, ఆర్థికమంత్రి చిదంబరం లకు 9% దాటిన జి.డి.పి. రేటు, 4వేలు దాటిన సెన్సెక్స్ తప్ప మరేది కనపడటం లేదు. ఆకాశాన్నంటుతున్న ధరలు, కుంచించుకుపోతున్న ఉపాధి అవకాశాలు, విశ్వవ్యాప్తమౌతున్న అసంఘటిత రంగం, వారికి దేశంలో ఏమూల అమలుకాని కనీస వేతనాలు (వామపక్ష రాష్ట్రాలు తప్ప) ఇవేవి అటు సంఘ పరివారానికి గాని, ఇటు ‘సింగు’ పరివారానికి గాని కనపడట్లేదు.

దాంతో “అసంఘటిత కార్మికులకు సమగ్ర శాసనం” నీటిమూటగా మిగిలింది. పాలకుల వాగ్దానాల దొంతర్లు దాటి బయటికిరాని నేపథ్యమిది!!

గాలికిపోయిన సి.ఎం.పి. వాగ్దానాలు

యు.పి.ఎ.ను నడిపిస్తున్నది కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమం (సిఎంపి). వామపక్షాల మద్దతుకు పునాది అది. వ్యవసాయ కార్మికులు, వ్యవసాయేతర అసంఘటిత కార్మికులకు సంబంధించి సిఎంపిలో ఇలా రాశారు.

“వ్యవసాయ కార్మికులకు కనీస వేతనం అందేలా అధికార యంత్రాంగం అన్ని చర్యలు తీసుకుంటుంది. వారికోసం త్వరలో రక్షిత సమగ్రచట్టాన్ని ప్రభుత్వం తెస్తుంది.

“వెుత్తం కార్మికుల మరీ ముఖ్యంగా 93%గా పున్న అసంఘటిత కార్మికుల సంక్షేమం కోసం యుపిఎ ప్రభుత్వం అంకితమై కృషి చేస్తుంది. వారి సాంఘికభద్రత, ఆరోగ్య బీమా వంటి పలు రకాల స్కీంల ద్వారా వారి ఉద్ధారణకు కృషి చేస్తుంది.”

వివిధ పార్టీలు కుర్చీ లెక్కే వరకు వాగ్దానాల జడివానలో కష్టజీవుల్ని తడిపి ముద్ద చేస్తారని, ఆ తర్వాత వారి బ్రతుకులకు మండు వేసవేనన్న నగ్గు నత్యం ఈ 60సం॥ల్లో వదేవదే పునరావృతం అవుతూనే ఉంది. ఇప్పుడూ అదే జరిగింది.

వ్యవసాయ కార్మికులకు సమగ్రచట్టం చేస్తామని 1975 నుండి మన ప్రభుత్వాలు చెప్తూనే వున్నాయి. 1980లో ఒక చిత్తు బిల్లును ఆనాటి ప్రభుత్వం తయారు చేసింది. వ్యవసాయ కార్మికులకు ఉద్యోగభద్రత, నిర్దిష్ట పనిగంటలు, కనీసవేతనాలు, వివాదాల పరిష్కారానికి తగిన యంత్రాంగం ఉండాలని జాతీయ గ్రామీణ కార్మిక కమిషన్ 1991లో పేర్కొంది. ఆ తర్వాత 1996లో మరో చిత్తు బిల్లు తయారైంది. అమలుకు నోచుకోకుండానే తన “తాత, తండ్రుల్లానే” సహజ మరణం పొందింది. ఇక నమగ్రచట్టం తేవటం సాధ్యం కాదనుకున్నారో ఏమో మన పాలకులు వ్యవసాయ కార్మికులు చనిపోయిన సందర్భంలో కొంత డబ్బు ముట్టజెప్పే స్కీం మాత్రం ప్రతిపాదించారు. బిజెపి ప్రభుత్వం 2001లో ఒక స్కీంను 50 జిల్లాల్లో తెచ్చి నిధుల్లేవని 2004లో అటకెక్కించింది. ప్రస్తుత యుపిఎ ప్రభుత్వం ఎల్ఐసితో లింక్ చేసిన “ఆమ్ ఆద్రీ బీమా యోజన” పేరుతో మరో స్కీంను ప్రతిపాదించింది. ఆర్థికమంత్రి బడ్జెట్ ఉపన్యాసాలకే ఆ స్కీం పరిమితమైంది.

ఇక వ్యవసాయేతర పనుల్లోని అసంఘటిత కార్మికులకు సంబంధించి అర్జున్ సేన్ గుప్తా కమిటీ వేయటం తప్ప బండి ముందుకు సాగటం లేదు. దేశంలో ఒక్క నిర్మాణ రంగంలోనే కోటి 70లక్షల మంది వున్నట్లు 1999- 2000 ఎన్ఎస్ఎస్ లెక్కవేసింది. మైనింగ్ రంగంలో మన రాష్ట్రంలోనే మార్కాపురం, బేతంచెర్ల, తాడిపత్రి వంటి చోట్ల వేలల్లో ఈ అసంఘటిత కార్మికులున్నారు. దేశవ్యాపితంగా ఎందరుంటారో అర్థం చేసుకోవచ్చు. సేవారంగంలో హమాలీలు మొదలుకొని సెల్ ఫోన్ రంగం వరకు అతిపెద్ద సంఖ్యలో అసంఘటిత కార్మికులున్నారు. తయారీరంగంలో కూడా అధిక సంఖ్యలో వున్నారు.

కొత్తారి కార్మికులు

వీరందరి సంక్షేమం కోసం యుపిఎ ప్రభుత్వం ఏం చేయదలిచింది? ఎన్నో పాలన చివరి దశలో ముసలితనంలో ఆసరాకోసం పెన్షన్, ఆరోగ్యబీమా, ప్రమాదబీమాల గురించి ఒక స్కీం ప్రకటించింది. “పంచపాండవులంటే నాకు తెలీదా మంచం కోళ్ళలాగా ముగ్గురంటూ రెండువేళ్ళు చూపించా”డట వెనకటికి ఎవరో! అలాగే దేశంలోని అసంఘటిత కార్మికుల సంఖ్య చెప్పి అందరికీ ఒకేసారి సాయం చేయలేము కాబట్టి మచ్చుక్కి 15,00,000లక్షల మంది కోసం స్కీం ప్రకటించామని చెప్పుకుని చివరికి అమలైంది 3500కి మాత్రమే. (రాజ్యసభలో ఒక ప్రశ్నకు 8.3.06న మంత్రి ఇచ్చిన సమాధానం).

నేడు యుపిఎ తయారు చేసిన చిత్తు బిల్లులో కూడా కార్మికుల సాంఘిక సంక్షేమానికి వాటా ధనాన్ని ఎక్కడ్నించి సమకూరుస్తారో లేదు. ఆ జాతీయ నిధికి కార్పస్ మొత్తం ఎలా తెస్తారో స్పష్టత లేదు. వ్యవసాయ కార్మికులకు 3 కార్మికచట్టాలు, మిగిలిన అసంఘటిత కార్మికులకు 4 కార్మిక చట్టాలు మాత్రం వర్తింపజేస్తామన్నారు. కనీసం సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలన్న “ఈక్వల్ రెమ్యునరేషన్ యాక్ట్” వర్తింపజేస్తామన్న విషయం కూడ లేదు. జిల్లాస్థాయిలో “వివాద పరిష్కార కౌన్సిల్స్” ఏర్పాటు ద్వారా కార్మికశాఖ యంత్రాంగాన్ని

నీరుగార్చే ప్రతిపాదనలున్నాయి. అనేక దొంతర్ల బోర్డులున్నాయి.

ఇవన్నీ చూస్తే యు.పి.ఎ.కు కూడా చిత్తశుద్ధి లేదని తేలిగ్గా అర్థం అవుతుంది. ముందుగా కొద్దిమందికి ఆరోగ్యబీమా, చనిపోయినా, అంగవైకల్యం వచ్చినా బీమా కవరేజ్, వార్ధక్యంలో లభించే పింఛన్ వంటి వాటితో ప్రారంభించాలట! అనుభవంలో చూసుకున్న తర్వాత అందుబాటులో వున్న నిధులను బట్టి ఇతరులకు విస్తరిస్తారట! ఎన్నీయే నాటి ఆటే “యాక్షన్ రీప్లే” లాగుంది కదూ!

నిధులు అందుబాటులో ఎప్పుడుందాలి? ఈ స్కీం ఎప్పుడు నడవాలి? పెట్టుబడిదారులు చెల్లించాల్సిన పన్ను బకాయిలు ఈ ప్రభుత్వం వసూలు చేయలేదు. ప్రత్యక్ష పన్నుల బకాయిలే లక్షకోట్ల రూపాయలకు పైగా వున్నాయి. వన్ను, జిడిపి నిష్పత్తి అత్యంత తక్కువగావున్న దేశాల్లో మన దేశం ఒకటి. “తినమరిగిన కోడి ఇల్లెక్కి కూసింద”న్నట్లు ప్రజాధనం కొల్లగొట్టుకు తినడం మరిగిన పెట్టుబడిదార్లు ప్రభుత్వానికి కట్టాల్సిన పన్నులేకాదు, ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల్ని సైతం కిలక్షలకోట్ల రూ.లకు ముంచారు. నిధులు సమీకరించుకునేందుకు బడ్జెట్ కు ముందే సిఐటియు కేంద్ర ఆర్థిక మంత్రికి అనేక సూచనలు చేసింది. ఇవేవి ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడు నిధుల్లేవనే పేర అసంఘటిత కార్మికులకు మొండి “చేయి” చూపిస్తోంది. దీన్ని ఎట్టి పరిస్థితిలో

జీడి కార్మికులు

కార్మికవర్గం ఆమోదించరాదు.

క్రింది అంశాలను డిమాండు చేస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వంపై పోరాడాల్సి వుంది.

1. వ్యవసాయ కార్మికులకు, ఇతర అసంఘటిత కార్మికులకు విడివిడిగా రెండు బిల్లులు ప్రవేశపెట్టాలే తప్ప రెంటినీ కలపరాదు.
2. అసంఘటితకార్మికుల పని పరిస్థితులు, ఉద్యోగ నియంత్రణ మరియు రక్షణ, సాంఘిక సంక్షేమ ప్రయోజనాలు, అన్ని కార్మికచట్టాల వర్తింపు, కనీసవేతనం శాస్త్రీయంగా నిర్ణయించడం, దాని అమలు చేసే యంత్రాంగాన్ని పటిష్టం చేయటం, మహిళల శ్రమకు సమాన వేతనం వర్తింపజేయాలి.
3. అత్యంత దయనీయ దుర్భర జీవితాలు గడిపే ఈ పేద కార్మికులకు వర్తించే సాంఘిక భద్రతా సౌకర్యాలన్నీ ప్రభుత్వమే భరించాలి. నామకః ఫీజుపై కార్మికుల్ని నమోదు చేసుకోవాలి.
4. వీరికోసం కేంద్రం ఖర్చుచేసే మొత్తం ప్రస్తుతం జిడిపిలో 1.6% మాత్రమే ఉంది. దీన్ని 3 శాతానికి పెంచాలి. ఒక షరతు మీద దేశంలోని వేతన జీవులంతా సాంఘికభద్రతా లెవి విధించుకోవానికి సిద్ధం. గృహ, చిన్నతరహా పరిశ్రమల కోసం అన్ని ఇతర పరిశ్రమల టర్నోవర్ మీద పన్ను విధించడానికి ప్రభుత్వం సిద్ధపడాలి.
5. కేంద్రస్థాయిలో సలహా సంఘం కాకుండా “జాతీయ సాంఘిక భద్రతా అధారిటీ”ని ఏర్పాటు చేయాలి.

6. అన్ని కార్మిక సంఘాలను దీన్నో భాగస్వాములను చేస్తూ ఎప్పటికప్పుడు సంప్రదింపులు జరపాలి.

కేంద్రప్రభుత్వం సీరియస్ గా అసంఘటిత కార్మికులకు ఏమైనా చేయదల్చుకుంటే పై అంశాలపై స్పందించాలి. ఆమేరకు కార్మికోద్యమం వత్తిడి చేయాలి. లేకుంటే అసంఘటిత కార్మికుల నమగ్ర శాసనం కాగితాల్లోను, బడ్జెట్ ఉపన్యాసాల్లోను, నాయకుల వాగ్దానాల్లోను మిగిలిపోతుంది.

- ఆర్.సుధాభాస్కర్

గోదానందుల కార్మికులు

ఎసిడిటీకి ఇంటి చిట్కాలు

వైద్యం... వైద్యం...

ఎసిడిటీ ఈ మధ్య కాలంలో ఎక్కువగా వినిపిస్తున్న మాట. జింక్పుడ్, పిజ్జాలు, బర్గర్లు, కేక్ల వాడకాలు పెరిగిన తరువాత దాదాపు ప్రతి పదిమందిలో ఆరు మందికి ఎసిడిటీ సమస్య ఉందని ఇటీవల భారత్లో నిర్వహించిన సర్వేలో తేలింది. టైముకు ఆహారం తీసుకోకపోయినా, ఉపవాసాలు ఎక్కువగా ఉన్నా, జింక్పుడ్ను ఎక్కువగా ఇష్టపడుతున్నా ఎసిడిటీ బారిన పడుతున్నారని తేలింది. ఎసిడిటీ వచ్చిన ప్రతిసారీ డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్లి మందులు వాడటం చాలా ఇబ్బంది. దీనికి విరుగుడుగా ఆయుర్వేదంలో చాలా చిట్కాలు ఉన్నాయి. వీటిని ఇంట్లోనే తయారుచేసుకోవడం వల్ల ఏ సమయంలో ఎసిడిటీ వచ్చినా ఇబ్బంది లేకుండా ఉంటుంది. మరి ఆ ఆయుర్వేద చిట్కాలేమిటో చూద్దామా...

- ◆ ఎసిడిటీ ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు రోజుకు నాలుగుసార్లు చొప్పున జీలకర్రను నమలడం వల్ల ఎసిడిటీ తగ్గించవచ్చు.
- ◆ కారాన్ని తగ్గించి తాజాగా వండిన ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి.
- ◆ ఎక్కువ సేపు ఎండలో తిరగడం, ఆహారం తీసుకోకుండా ఎక్కువ సేపు ఉండటం వంటివి చేయకూడదు.
- ◆ ఖాళీ కడుపుతో ఆల్కహాల్ తీసుకోకూడదు.
- ◆ ఎసిడిటీ వచ్చినప్పుడు చల్లటి పాలను తాగడం వల్ల ఎసిడిటీ తగ్గుతుంది.
- ◆ ఎసిడిటీ వచ్చినప్పుడు చాలామంది కడుపులో మంటకు ఆకలేస్తుందని అబగా తినేస్తారు. కానీ కడుపులో మంట వచ్చినప్పుడు తినకూడదు. చల్లనిపాలో, లేదా మజ్జిగో తాగాలి.
- ◆ రెండు టీస్పూన్స్ ఆపిల్ సైడర్, రెండు టీస్పూన్స్ వెనిగర్, కొద్దిగా తేనెను ఒక గ్లాసు నీళ్లలో తీసుకుని బాగా రంగరించి భోజనానికి ముందు తాగాలి.
- ◆ ఎసిడిటీ ఎక్కువగా వున్నప్పుడు ఒక గ్లాసు నీటిలో ఒక టీ స్పూన్ బేకింగ్ సోడా (వంట సోడా)ను వేసుకుని తాగడం వల్ల ఉపశమనం కలుగుతుంది.
- ◆ రాత్రి భోజనం అయిపోయాక జాజికాయను బుగ్గలో పెట్టుకుని చప్పరించాలి. ఇలా తరుచుగా చేయడం వల్ల ఎసిడిటీ నుంచి విముక్తి కలుగుతుంది.
- ◆ అన్నం తిన్న ప్రతిసారీ ఒక లవంగం ముక్కును చప్పరిం

- చాలి. ఇది మౌత్ ఫ్రెష్నర్గా పని చేయడమే కాకుండా ఎసిడిటీ నుంచి, నోటి దుర్వాసన నుంచి రక్షణనిస్తుంది.
- ◆ ఒక గ్లాసు నీళ్లను తీసుకుని అందులో జీలకర్రను వేసి బాగా మరిగించి ఆ నీటిని తాగడం వల్ల ఎసిడిటీ తగ్గుతుంది.
 - ◆ ప్రతి రోజూ క్రమం తప్పకుండా మూడు, నాలుగు సార్లు కొబ్బరి నీళ్లను తాగడం వల్ల కూడా ఎసిడిటీ బాధ నుంచి విముక్తి పొందవచ్చు.
 - ◆ ఎసిడిటీ బాగా ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు ఒక టీ స్పూన్ తాజా అల్లం రసం, సగం టీ స్పూన్ తేనె, చిటికెడు పసుపు వేసుకుని రంగరించి తాగడం వల్ల ఎసిడిటీ నుంచి విముక్తి కలుగుతుంది.
 - ◆ సగం గ్లాసు వేడిపాలలో పంచదార, పావు టీ స్పూన్ పసుపును వేసి తాగడం వల్ల కూడా ఎసిడిటీ తగ్గుతుంది.
 - ◆ బబుల్గమ్ను నమలడం వల్ల ఎసిడిటీ నుంచి విముక్తి కలుగుతుంది. ఇది ఎసిడిటీ ఉన్నవారికి చాలా మంచి పద్ధతి. అయితే ఇది చాలా మందికి తెలియదు.
 - ◆ మజ్జిగలో కొద్దిగా నిమ్మరసం, ఉప్పు వేసుకుని తాగడం వల్ల ఎసిడిటీ నుంచి ఉపశమనాన్ని పొందవచ్చు.
 - ◆ బొప్పాయి పండు జ్యూస్లో కొద్దిగా తేనెను కలుపుకుని తాగడం వల్ల ఎసిడిటీ తగ్గుతుంది.
 - ◆ కడుపులో మంటగా ఉన్నప్పుడు మజ్జిగలో పంచదారను వేసి తాగడం వల్ల కూడా ఎసిడిటీ నుంచి విముక్తి కలుగుతుంది.

With Best Compliments from :

E.N.S. Chandra Rao

Contractor

RTC Maintenance

Visakha Region

Cell: 98482 95354

The Best Compliments from :

**Coramandel
Cartons & Containers
Private Limited**

Super Twin 1 & 2 Autonagar, Visakhapatnam- 530 012

Phones : 517962, 2517738

FAX NO.0891- 2513019

GRAMS : 'CARTONS'

E-Mail : Coromandel cartons @ rediffmail.com

MANUFACTURERS OF :

**PRINTED DUPLEX BOARD FOLDING CARTONS,
UN WAXED CARTONS, LAMINATED CARTONS,**

CORRUGATED

FIBRE BOARD CONTAINERS.

AND

OFF SET PRINTERS.

ఉద్యమ వార్తలు

సమస్యలు పరిష్కరించుకున్న సూర్యవంశీ కార్మికులు

నల్గొండజిల్లాలోని భువనగిరి పట్టణంలోని స్థానిక సూర్యవంశీ స్పిన్నింగ్ మిల్ కార్మికుల పోరాటం ఫలించింది. సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో గత 21రోజులుగా చేసిన రిలేనిరాహారదీక్షలు సమస్యలు పరిష్కారంతో విరమించారు.

గత కొంతకాలంగా పెండింగ్లో ఉన్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు, కంపెనీ కంప్యూటర్ కార్మికులు, బదిలీ కార్మికులను పర్మినెంట్, ట్రైనీ కార్మికులను బదిలీ కార్మికులుగా, జనరల్ షిఫ్టు కార్మికులకు రూ.185, సెకండ్, థర్డ్ షిఫ్టు కార్మికులకు రిస్క్ అలవెన్సుగా రూ.307 సాధించుకోవడం జరిగింది.

చర్చలలో యాజమాన్యం తరపున కంపెనీ వైస్ ప్రెసిడెంట్ ఎన్.కె.బాత్రా, ఎజిఎం.రాంబాబు, యూనియన్ తరపున గౌరవాధ్యక్షులు మందుల వెంకటయ్య, అధ్యక్షులు బట్టుపళ్ళి శ్రీనివాసు, జనరల్ సెక్రటరీ మాయకృష్ణ, ఎం.బాల్ రాజు, కోమరాజు సుదర్శన్, పి.సైదుల్ రెడ్డి, ఎం.రాంరెడ్డి, బి.బాల్ నర్సింహూ, ఎ.నర్సిరెడ్డి, ఆర్.ఎన్.నర్సింహూ, డి.నర్సింహూ, డి.నర్మద, ఎ.కిష్టయ్య, బి.మల్లేశం, ఆర్.భిక్షపతి, వి.జంగయ్య, పి.మైసయ్య, వి.సురేష్, కె.వెంకటేశంలు పాల్గొన్నారు.

జి.ఓ.నం.2501 అమలు చేయాలి

ముషీరాబాద్ జోన్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సిఐటియు నగర కార్యాలయంలో కార్మికుల సమన్వయాలను పరిష్కరించాలని సభ నిర్వహించడం జరిగింది. కాంట్రాక్ట్ కార్మికులకు జి.ఓ.2501 ప్రకారం రూ.3900 వేతనం

బకాయిలు సాధించిన అంగన్ వాడీ ఉద్యోగులు

1998 సం॥లో రావలసిన కట్టెల బిల్లుల బకాయిలు ప్రాజెక్టులలో సకాలంలో బిల్లులు పెట్టని కారణంగా కోవూరు, కోట ప్రాజెక్టులలో రావలసిన నిధులు మురిగిపోయినాయి. ఆ విషయం 2000 సం॥ నుండి ఎ.పి.అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ గా అధికారుల దృష్టికి తీసుకెళ్ళింది. హెల్పర్లతోటి జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నాలు చేశారు. నిధులు వెళ్ళిపోయినాయని అవి రావటం కుదరదని ప్రాజెక్టు, జిల్లా అధికారులు తేల్చివేశారు. పట్టువదలకుండా యూనియన్ గా ప్రతీ విజ్ఞాపనలో హెల్పర్లకు రావలసిన 2లక్షల 10వేల రూపాయల బకాయిలు ఇవ్వాలని కోరుతూ, కలెక్టరు ద్వారా, డైరెక్టరుకు ఫ్యాక్స్ పంపించటం, నేరుగా కొరియర్లు పంపించినందున 2007 సం॥ మార్చినెలలో కోవూరు, కోట హెల్పర్ల బకాయిలు 2లక్షల 10వేల రూపాయలు విడుదలయ్యాయి. ఆ ప్రాజెక్టుల హెల్పర్లు యూనియన్ కు ధన్యవాదాలు తెలియజేశారు.

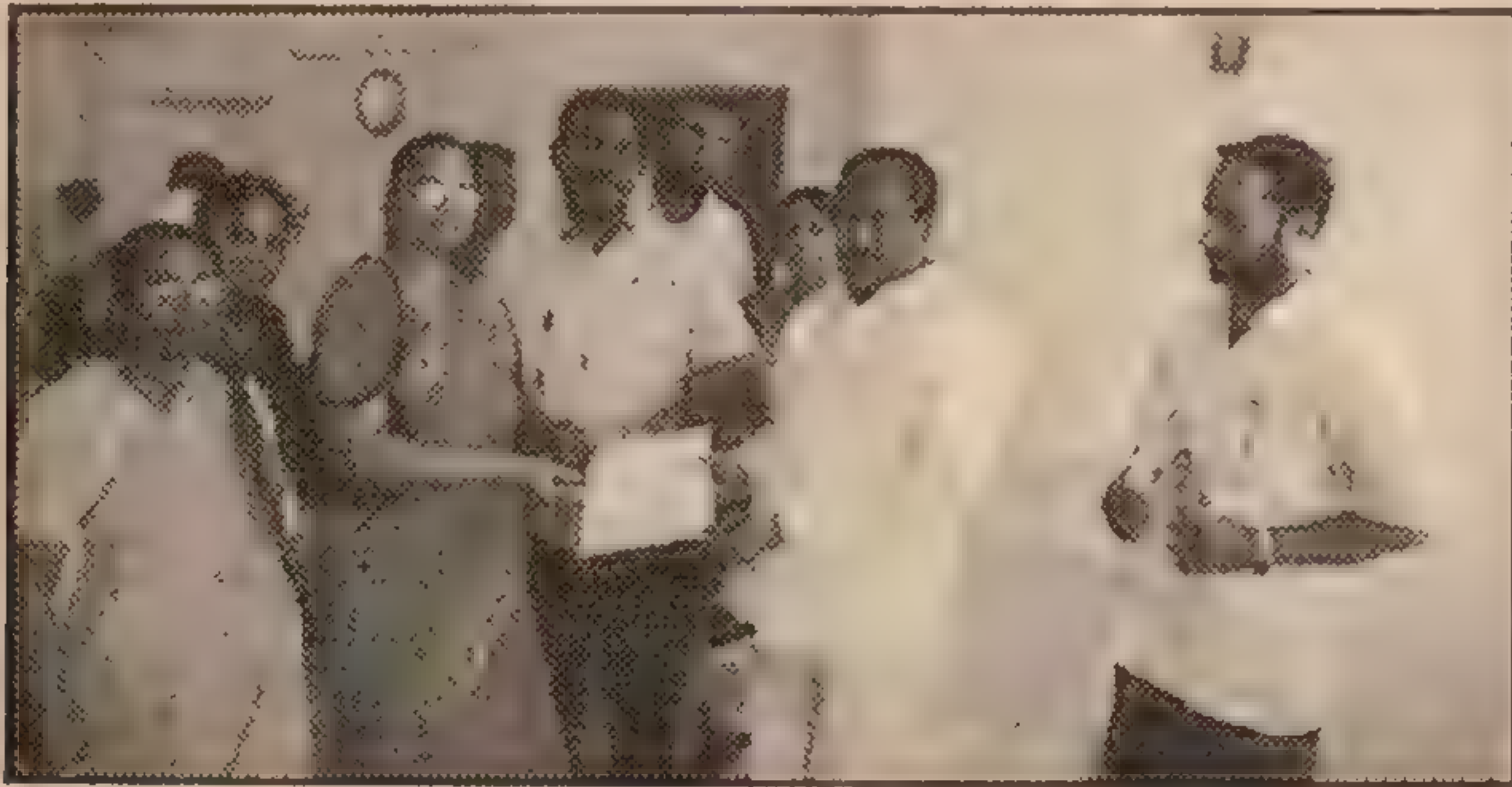
చెల్లించాలని, ఇతర సౌకర్యాలు అందజేయాలని మహిళా కార్మికులకు రక్షణ కల్పించాలని కోరుతూ జరిగిన ఈ సభకు ఎ.పి.మున్సిపల్ వర్కర్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి పాలదుగు భాస్కర్ ముఖ్యఅతిథిగా వచ్చారు. ముషీరాబాద్ జోన్ కార్యదర్శి పి.వెంకటేశ్, సిఐటియు ముషీరాబాద్ జోన్ కార్యదర్శి సయ్యద్ ఆరీఫ్, నాయకులు మంగమ్మ, రేణుక, సిహెచ్.లక్ష్మి, అలివేలు, సునీత, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మెడికల్ రిప్స్ విజయోత్సవ ర్యాలీ

వాక్వార్డ్ కంపెనీలో తొలగించిన 23మంది మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ని తిరిగి పనిలోకి తీసుకోవాలని కోర్టు తీర్పు ఇచ్చినది. ఎఫ్ఎంఆర్ఎఐ పిలుపు మేరకు ఖమ్మంలో జూన్ 12న మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్స్ యూనియన్ విజయోత్సవ ర్యాలీలో 100మంది పాల్గొన్నారు.

సిఐటియు నాయకులు మాటూరి లక్ష్మి నారాయణ ప్రదర్శనను ప్రారంభించారు. జిల్లా కార్యదర్శి నార్సే వెంకట ప్రసాద్, అధ్యక్షులు రమణ, నగేష్, వెంకటరెడ్డి, నారాయణరెడ్డి, రామారావు, వినయ్, శ్రీధర్, నరేందర్, పరమేశ్వ, రంగారావు, భాస్కరావు, ఆయుబ్లు పాల్గొన్నారు.

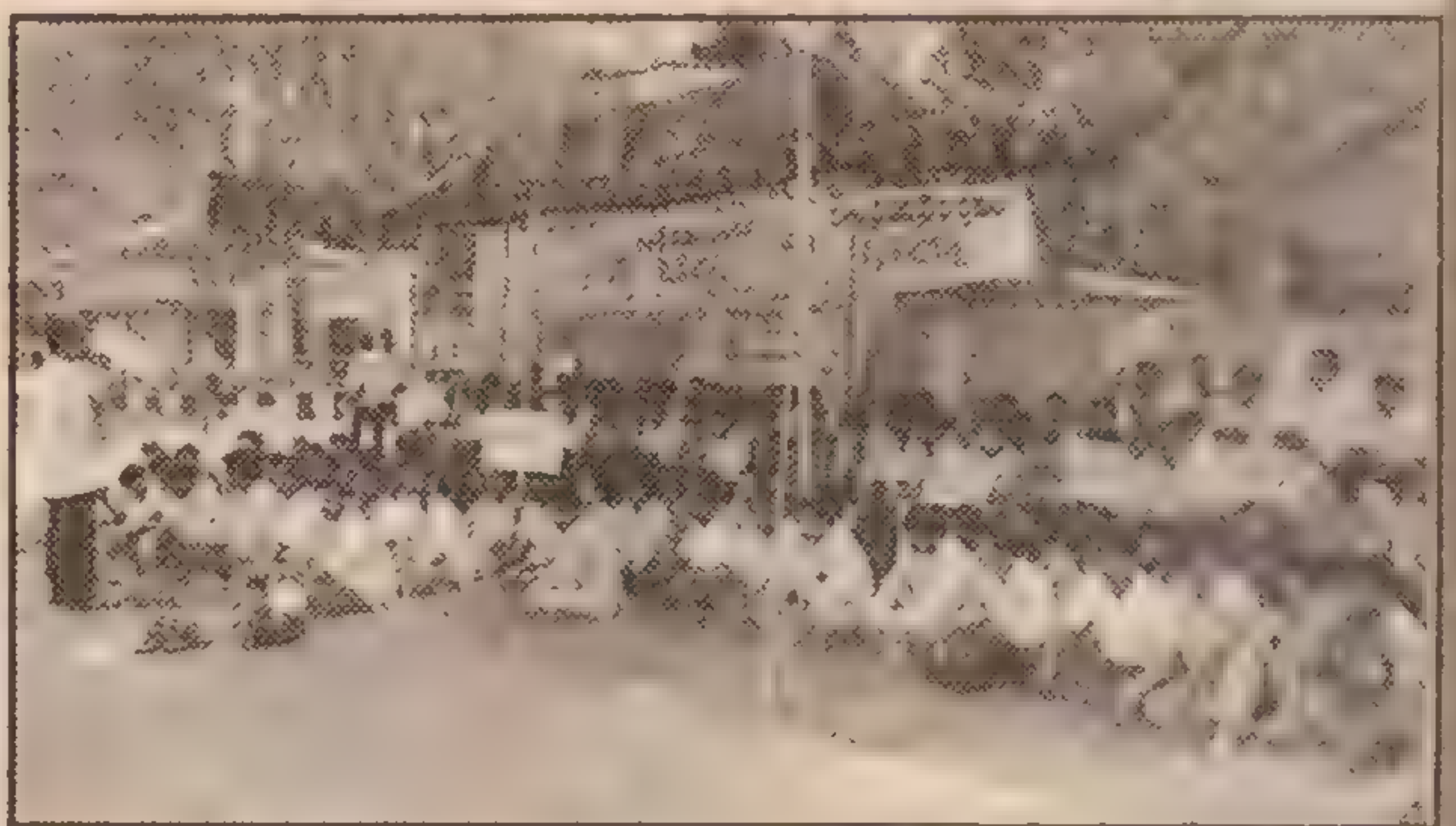

వైద్యరంగంలో ప్రవేశికరణను నిరసిస్తూ 15 సంఘాల ఆధ్వర్యంలో ఆరోగ్యశాఖామంత్రికి వినతిపత్రం సమర్పిస్తున్న దృశ్యం.

మున్సిపల్ ఉద్యోగుల శిక్షణా తరగతుల్లో ప్రసంగిస్తున్న సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎస్.వీరయ్య

కాంట్రాక్టు కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలి

తూర్పుగోదావరి జిల్లా విద్యుత్ సబ్స్టేషన్లలో పని చేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలని “యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్” ఆధ్వర్యంలో కలక్టరేట్వద్ద ధర్నా జరిగింది. ఇందులో జిల్లా సిఐటియు కార్యదర్శి దువ్వ శేషబాబ్జీ ప్రసంగించారు. అనంతరం యూనియన్ జిల్లా కార్యదర్శి వి.ప్రేమ్కుమార్, ఎస్.వీరబాబు, జె.గోవిందరాజు, టి.సుందరరావు, వి.శంకర్ వినతిపత్రాన్ని ఇచ్చారు.

డిఇఓ ఆఫీసుల ముట్టడి

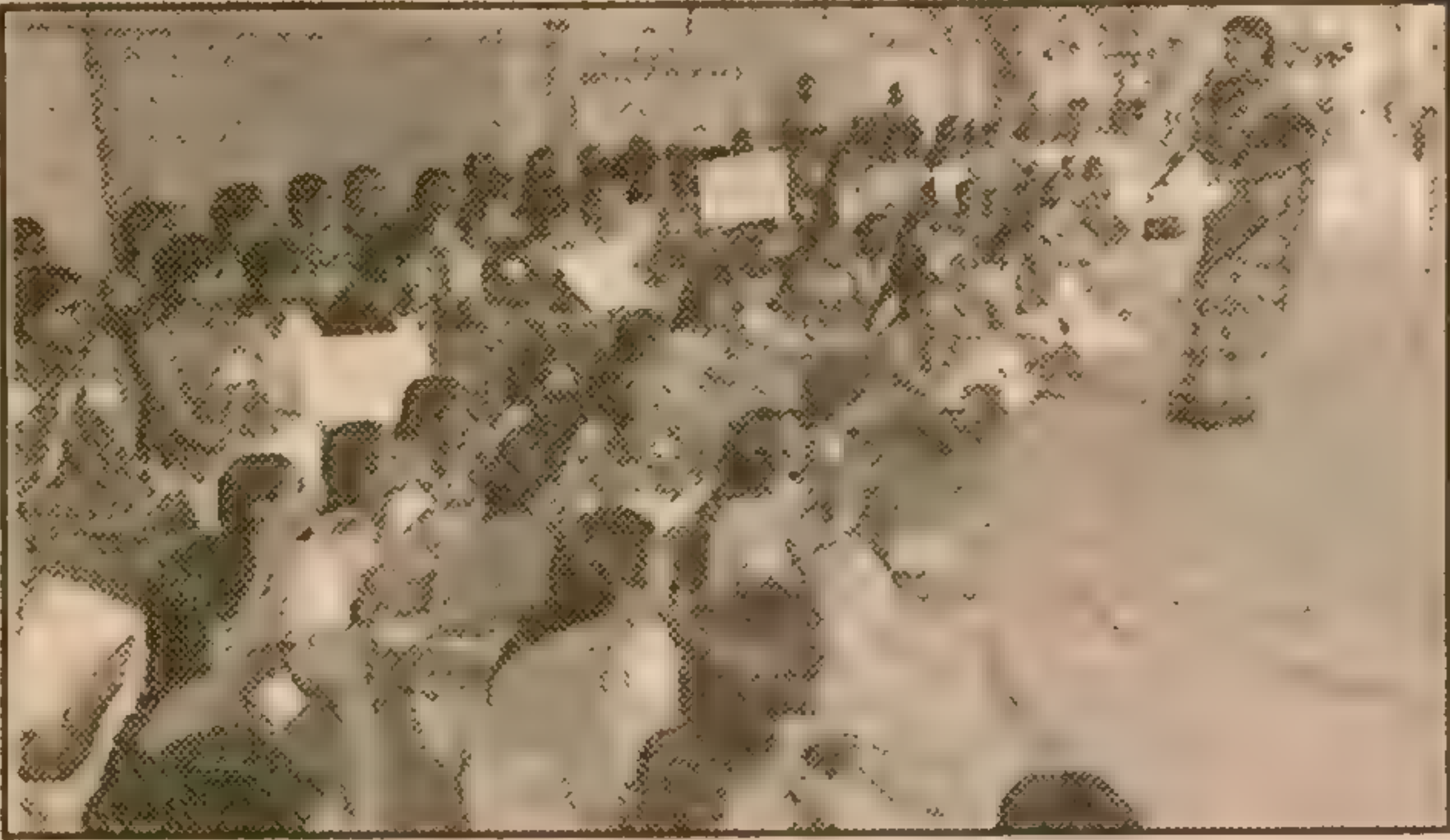

మధ్యాహ్నం భోజన కార్మికులను కార్మికులుగా గుర్తించాలని, కనీసవేతనం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ జూన్ 28న రాష్ట్రవ్యాపితంగా డిఇఓ ఆఫీసుల ముట్టడి ధర్నాలు జరిగాయి. ఇందులో 1500 నుండి 2000 వరకు పాల్గొన్నారు.

రాష్ట్రంలో 72829 పాఠశాలల్లో సుమారు 1.50వేల మంది మధ్యాహ్నం భోజన పథకంలో పని చేస్తున్నారు. పథకానికి కావలసిన మౌలిక వసతులు కల్పించడం లేదు. వంటషెడ్లు లేవు, మంచినీటి సౌకర్యం లేదు. గ్యాస్, వంటచెరుకు సపై లేదు. నెలవారి బిల్లులు రాక అప్పులు చేసి పథకాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు.

మధ్యాహ్నం భోజన కార్మికులకు గుర్తింపుకార్డులు ఇవ్వాలని, బడ్జెట్ను రూ.2 నుండి రూ.5లకు పెంచాలని, స్థానికంగా రాజకీయ వేధింపులు అరికట్టాలని ఈ ధర్నాలు ముట్టడి సందర్భంగా డిఇఓ ఆఫీసర్స్ తమ పరిధిలోవున్న సమస్యలను పరిష్కారం చేస్తామని హామీ ఇచ్చినారు. మిగతా డిమాండ్స్ను పై అధికారులకు రిపోర్టు పంపిస్తామన్నారు.

వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ బకాయిలు చెల్లించాలి

స్వచ్ఛంద మహిళా ఆరోగ్య కార్యకర్తలకు వేతనాలు నిర్ణయించాలని, పెండింగ్లో ఉన్న పారితోషికం చెల్లించాలని, టిఎ, డిఎలు చెల్లించాలని కోరుతూ కాకినాడలో జిల్లా కలెక్టరేట్ ముందు జూన్ 15న ధర్నా జరిగింది.

ఎపి వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ ధర్నాలో యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి ప్రసంగించారు. వర్కింగ్ ఉమెన్ జిల్లా కన్వీనర్ జి.బేబిరాణి, సిఐటియు జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు బి.బి.నాయుడు, రాజమండ్రి డివిజన్ నాయకులు టి.అరుణ్, యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ జిల్లా నాయకులు పి.శ్రీనివాస్, ఐదా జిల్లా కార్యదర్శి టి.సావిత్రి, సామర్లకోట నాయకులు పాలం శ్రీను, యు.కొత్తపల్లి పిహెచ్సి నుండి విమలక్ష్మి, కోటికేశ్వరం ఐ.పరంజ్యోతి, అంగర పిహెచ్సి కనకదుర్గ, కుందూరు జి.సత్యవతి, పెదపూడి సుందరపల్లి మణిరత్నం, తాళ్ళరేవు బి.మంగాయమ్మ, నగరం కె.సూర్యవతి, బిక్కవోలు ఎస్.సుభాషిణి, తోటిపాక సిహెచ్.రత్నకుమారి, కిర్లంపూడి ఎమ్.మేరికుమారి, కడియం వి.భవాని, పరిడూరి సిహెచ్.శివపార్వతిలు పాల్గొన్నారు. పి.వీరవేణి అధ్యక్షత వహించారు. అనంతరం డిఆర్ఓకి వినతిపత్రం సమర్పించారు.

గమనిక

కార్మికలోకం పత్రికలో వస్తున్న అంశాలపైన మీ అభిప్రాయం తెలియజేయాలి. మీ అభిప్రాయాలు పంపితే ప్రచురిస్తాము.

మున్సిపల్ కాంట్రాక్టు కార్మికులకు రూ.3,900/-ల వేతనం ఇవ్వాలని గ్రేటర్ హైదరాబాద్ ముందు మహాధర్నా చేస్తున్న మున్సిపల్ కార్మికులు.
ధర్నాలో ప్రసంగిస్తున్న
యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ జె.వెంకటేష్.

కరీంనగర్ జిల్లా సదస్సు

పారితోషికం బకాయిలు వెంటనే చెల్లించాలని, వేతనం

నిర్ణయించి అమలు చేయాలని, టిఎ, డిఎలు ఇవ్వాలని కోరుతూ డబ్ల్యుహెచ్విల కరీంనగర్ జిల్లా సదస్సు జూన్ 7న జరిగింది. కా||జి.ముకుందరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి ప్రధానవక్తగా పాల్గొన్నారు. ఈ సదస్సుకు 39 మండలాల నుండి 480మంది హాజరయ్యారు. నూతన జిల్లాకమిటీని, మరియు 35మండల కమిటీలను సదస్సులో ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకున్నారు. అధ్యక్షులుగా ఎం.డి.షాహిన్, ఉపాధ్యక్షులుగా తిరుపతమ్మ, ప్రధాన కార్యదర్శిగా జి.ముకుందరెడ్డి, కార్యదర్శులుగా కె.నాగమణి, జి.లక్ష్మితోపాటు 35మంది సభ్యులుగా ఎన్నుకోబడ్డారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు కె.శ్రీనివాసు, కార్యదర్శి వి.రవికుమార్లు పాల్గొన్నారు.

చిత్తూరు జిల్లా సదస్సు

స్వచ్ఛంద ఆరోగ్య కార్యకర్తల జిల్లా సదస్సు చిత్తూరులో సిఐటియు కార్యాలయంలో జరిగింది. సిఐటియు జిల్లా నాయకు రాలు పి.హేమలత అధ్యక్షత వహించిన ఈ సదస్సుకు యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి పాల్గొని ప్రసంగించారు. జిల్లాలోని అన్ని ప్రాంతాల నుండి ఆరోగ్యకర్తలు హాజరయ్యారు.

విశాఖజిల్లా మహాసభ

ఎ.పి.వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా ప్రధమ మహాసభ అనకాపల్లిలో జరిగింది. జిల్లా నలుమూలల నుండి 200మంది ఆరోగ్యకార్యకర్తలు హాజరయ్యారు.

మహాసభకు రాష్ట్ర కన్వీనర్ కె.ధనలక్ష్మి ముఖ్యఅతిథిగా, సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎ.అజయ్ శర్మ ప్రసంగించారు. మహాసభ సందర్భంగా నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. గౌరవాధ్యక్షులుగా పెంటకోట వెంకట్రావు, అధ్యక్షులుగా జి.రమా కుమారి, ప్రధాన కార్యదర్శిగా పి.మణి, కోశాధికారిగా సత్యవేణుల తోపాటు, 10మంది ఆఫీస్ బేరర్స్ గా ఎన్నికయ్యారు. 30మందితో కమిటీ ఎన్నికయింది.

ఇళ్ళస్తలాలకోసం ధర్నా

సిఐటియు ఖమ్మం పట్టణ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జూన్ 8న ఇండ్లస్తలాల కోసం ప్రదర్శన, అనంతరం ధర్నా జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శి ఎ.జె.రమేష్, కళ్యాణం వెంకటేశ్వరరావు, నాయకులు మాటూరు రామచంద్రరావు, పట్టణ కార్యదర్శి మాటూరు లక్ష్మీనారాయణరావు, శ్రామిక మహిళా నాయకులు సిహెచ్.సీతామహాలక్ష్మి, హిమబిందు, బద్దెపూడి పుష్ప, నాయకులు బండారు యాకయ్య, ఎస్.కె.ముగ్గుల్, భూక్య శ్రీను, మల్లెంపూడి నాగేశ్వరరావు, జల్లి లక్ష్మీనారాయణ, మల్లయ్య, ఆవుల వెంకటనారాయణ, సోమనబోయిన వెంకటేశ్వర్లు, వెల్పుల నాగేశ్వరరావు, జెట్టి క్రిష్ణ, గాదె సోమయ్య, రామదాసు, వల్లయ్య, అంజిరెడ్డి, ఇటికాల వెంకటేశ్వర్లు, బత్తిని లింగయ్య తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.

ఇళ్ళస్తలాలకోసం మానవహారం

సిఐటియు పట్టణ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో పేదలకు ఇండ్లస్తలాలు ఇవ్వాలని కోరుతూ ఖమ్మంలో మానవహారం చేపట్టాలి. ఈ సందర్భంగా గాదె సోమయ్య అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో సిఐటియు జిల్లా ప్రధానకార్యదర్శి కళ్యాణం వెంకటేశ్వర్లు, పట్టణ ప్రధానకార్యదర్శి మాటూరు లక్ష్మీనారాయణ ప్రసంగించారు. సిఐటియు నాయకులు ఆవుల వెంకటనారాయణ, భూక్యశ్రీను, సూదగాని లక్ష్మీనారాయణ, మట్టపల్లి వెంకన్న, నారి అయిలయ్య, మోటిస్వామి, కోడి వెంకన్న, సైదులు, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

సిఐటియు టేక్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ఖమ్మం పట్టణంలో పేదల ఇళ్ళకై జూన్ 13న సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభిస్తున్న ఖమ్మం మున్సిపల్ చైర్మన్ అప్రోజ్ సమీనా

సవరణ

గతనెల సంచికలో “బీడీ కార్మికుల చలో హైదరాబాద్” శీర్షికలో ఈ క్రింది సవరణను గమనించగలరు. సభకు నరేంద్ర-ఐఎఫ్ టియు, అనసూర్య-ఎఐఎఫ్ టియు, నతీష్-టిఎన్ టియుసి, సిరాజుద్దీన్-ఎఐటి టియుసి, ఎస్.రమ-సిఐటియు అధ్యక్షవర్గంలో వున్నారు.

Best Compliments from :

REFCOM

(India Pvt. Ltd)

Plot No 103, 104
Block 'D', Autonagar
Visakhapatnam-530 012

“ఇంటి పని వారూ కార్మికులే!”

గుర్తించిన ప్రభుత్వం- ఫలించిన పోరాటం

తెల్లవారుఝాము మొదలు రాత్రి పదుకునే వరకు వంచిన నడుము ఎత్తకుండా నీళ్ళలో నానుతూ పని చేయాలి. రోజులో 10,12 గంటలు సర్ఫ్, సబ్బు, బ్లీచింగ్ వంటి నీళ్ళలో నానటం వల్ల కాళ్ళు, చేతులు పుచ్చిపోయి తోటివారు చూస్తే అసహ్యించుకునే పద్ధతిలో మారిపోతున్నాయి. ఇంత కష్టించినా తినటానికి తిండిలేదు. కట్టుకోవటానికి సరైన బట్టలు లేవు. అనారోగ్యం అయితే వైద్యం చేయించుకోలేని దుస్థితి. పిల్లల్ని చదివించుకోలేని దీనస్థితి. ఈ బాధలన్నీ అనుభవించేది ఎవరనుకుంటున్నారా? “పనిమనుషులు” ... కాదు పనిచేసే యంత్రాలు.

రోజుకు 5-6 ఇళ్ళకు మించి పనిచేయలేరు. అందరూ ఉదయాన్నే పనిలోకి రమ్మంటారు. ఇంట్లో ఎన్ని గదులు తుడవాల్సి వచ్చినా ఎన్ని గిన్నెలు శుభ్రం చేసినా, ఎన్ని జతల బట్టలు ఉతికినా ఇవేవీ లెక్కలోకి రావు. పనినిబట్టి పైకం నిర్ణయించబడదు. ఇంట్లో నివసించే మనుషుల సంఖ్యనుబట్టి మాత్రమే పైకం ఇస్తారు. నెలంతా పనిచేస్తే వచ్చే ఆదాయం 1000-1500 రూపాయలు మాత్రమే. దీనిలో పనిచేసే ఇళ్ళలో యజమానురాలు ఇచ్చే పాతచీరలు, వారు తినగా మిగిలిన ఆహార పదార్థాలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నారు. పాతబట్టలకు స్టీలు సామాన్లు వచ్చాక ఇవి కూడా ఇవ్వటంలేదు.

ప్రపంచీకరణ ప్రభావం వలన వ్యవసాయరంగంలో సంక్షోభం, చేతివృత్తులు దెబ్బతినటం, ఉపాధి అవకాశాలు లేకపోవడంతో బ్రతుకుదెరువుకోసం గ్రామాలను వదిలి పొట్టచేత బట్టుకొని పట్టణాలకు వలస వచ్చిన వేలాదిమంది మహిళలు పనిదొరకక అడ్డాకూలీలుగా ఇంటిపనివారుగా మారిపోతున్నారు. కుటుంబంలో ఇద్దరు ముగ్గురు పనిచేసినా ఇల్లు గడవదు.

1,2 ఎకరాలు కొలుకు ఇస్తారు. అప్పులిస్తారు. భర్త పాలేరుగా భార్య పర్మినెంటు పనిమనిషిగా వుంటుంది. ఉదయం సాయంత్రం ఇల్లు తుడవటం మొదలు ఆ ఇంట్లో మంచానపడ్డ ముసలివారి బాగోగుల వరకు చూడాలి. పనిభారమై మానేద్దామంటే తీసుకున్న అప్పు తీరదు. మరో చోట పనిచేసే అవకాశం ఉండదు.

వీరి ఆర్థిక పరిస్థితిని అడ్డం పెట్టుకొని అనేక ఆశలు చూపించి లొంగదీసుకోవటం లేదా బలత్కారించటం ఇవన్నీ వీరి జీవితాల్లో మాయని మచ్చగా మిగిలిపోతున్నాయి. ఎదిరిస్తే “దొంగ” అనే ముద్రవేసి పోలీసు బూచిని చూపించి బెదిరిస్తారు. ఆ తర్వాత ఇంకేముంది పని మాన్పించటమే.

కుటుంబ సమస్యలు : సొంత ఇళ్ళు లేవు. పిల్లలకు

చదువులు లేవు. రేషన్ కార్డులు కొద్దిమందికి వున్నా ప్రభుత్వం ఇస్తున్న బియ్యం, కిరోసిన్ నెలకు సరిపోదు. భర్త సంపాదన ఇంటికి రాదు. ఆమె ఆదాయంపైనే కుటుంబం గడవాలి. పరిశుభ్రమైన వాతావరణం లేకపోవటంతో నిత్యం రోగాల బారినపడుతుంటారు. సొంత ఇల్లు వుంటే ఇంటి కిరాయి బాధ తప్పుతుందని వచ్చే ఆదాయంతో గుప్పెడు మెతుకులు తినవచ్చని భావిస్తున్నారు. అందుకే రాష్ట్రవ్యాపితంగా జరుగుతున్న భూపోరాటంలో భాగస్వాములవుతున్నారు. అరెస్టుఅయి జైళ్ళ కెళ్ళటానికి కూడా సిద్ధపడ్డారు. గుడిసెకోసం ఏ పోరాటానికైనా సిద్ధమే అంటున్నారు.

రాష్ట్రవ్యాపితంగా వున్న లక్షలాదిమంది ఇంటిపనివారల సమస్యలను గుర్తించి వీరిని ఐక్యం చేయటానికి ఐదవ నడుం బిగించింది. “మీరు మనుషులే సమాజంలో గౌరవప్రదంగా బ్రతకాలంటే ఐక్యంగా వుండాలని ‘స్నేహ ఇంటిపనివారల సంఘం’ పెట్టి సంఘటితం చేసింది. సంఘమే గుర్తింపుకార్డులిచ్చింది. గత ఐదు సంవత్సరాలుగా చేసిన పోరాటాల ఫలితంగా మే 2007న వీరిని గృహకార్మికులుగా గుర్తిస్తూ ప్రభుత్వం జి.ఓ. జారీ చేసింది. ఇప్పటివరకు “పనిమనుషులకు కూడా సంఘమా?” అని ఎద్దేవా చేసిన వాళ్ళ నోళ్ళు మూతపడ్డాయ్.

సంఘం ద్వారా చైతన్యవంతమవుతున్న ఈ కార్మికులు గుర్తింపుకార్డులతో పనిలోకి వెళ్తున్నారు. మేము పనిమనుషులం కాదు కార్మికులమని గర్వంగా చెప్తున్నారు. “పనమ్మాయి” కాదు పేరు పెట్టి పిలవమని ధైర్యంగా యజమానులకు చెబుతున్నారు. ప్రభుత్వం జారీచేసిన జి.ఓ.లో ప్రస్తుతం వీరికిస్తున్న వేతనంకంటే తక్కువగా వున్నది. సంఘం మీద నమ్మకం ప్రభుత్వం మీద కసితో వీరి ఎజెండాలోకి నేడు అనేక అంశాలు చోటు చేసుకున్నాయి.

గుర్తింపుకార్డులు ప్రభుత్వమే ఇవ్వాలని, కనీసవేతనాలు అమలు చేయాలని, అదనపు పనికి అదనపు వేతనం, వారంలో ఒకరోజు సెలవు, ఇఎస్ఐ, పిఎఫ్ సౌకర్యం కల్పించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. పనిప్రాంతాలలో వేధింపులు అవమానాలు అరికట్టాలని, ప్రభుత్వ సంక్షేమ పథకాలన్నింటిలో ప్రాధాన్యత కల్పించాలని, ఇళ్ళస్థలాలు, రేషన్ కార్డులు, పట్టణాల్లో 18లీటర్ల కిరోసిన్ ఇవ్వాలని పోరు సాగిస్తున్నారు.

ప్రభుత్వం చేపట్టే ప్రతి పథకానికి చనిపోయిన తమ నాయకుల పేర్లు తగిలించి పేదల సంక్షేమం కోసమే మా ప్రభుత్వం పని చేస్తుందని డబ్బాలు కొట్టుకునే కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వానికి నానాటికి పెరుగుతున్న వలసలు, దిగజారుతున్న ఆర్థిక పరిస్థితులు, చుక్కలనంటుతున్న ధరలు ఇవేవీ కళ్ళకు కనపడటం లేదు. అందుకే తమ సమస్యల పరిష్కారం కోసం అసంఘటిత రంగ కార్మికులంతా ఐక్యమై ఉద్యమిస్తున్నారు. ఈ పోరాటంలో ఇంటిపనివారలు భాగస్వాములే. ప్రభుత్వం తన తప్పు తెలుసుకొని అసంఘటితరంగ కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరిస్తే సరేసరి లేకుంటే ముందున్నది ముసలికాలం తప్పదు మరి 2009 పరాభావం.

- కె.ధనలక్ష్మి

సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్న అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగులు

ఐసిడిఎస్‌ను సంస్థాగతం చేసి అంగన్‌వాడీ సేవలను శాశ్వతం చేయాలని, వర్కర్స్‌ను 3వ తరగతి, హెల్పర్స్‌ను 4వ తరగతి ప్రభుత్వోద్యోగులుగా గుర్తించాలని కోరుతూ జూలై 10న దేశవ్యాపిత సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్నారు.

3 దశాబ్దాలకుపైగా పేద ప్రజలకు సేవలందిస్తూ, అనేక ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలలో చురుకైన పాత్ర పోషిస్తున్న వీరికి ఉద్యోగభద్రత కరువవుతున్నది. ఐసిడిఎస్‌ను యూనివర్స్‌లైజ్ చేస్తామని, అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలను మరింత పటిష్టంగా అమలు చేస్తామని యుపిఎ ప్రభుత్వం తన కనీస ఉమ్మడి ప్రణాళికలో చెప్పింది. కాని నేటికి ఇది ఆచరణకు నోచుకోలేదు. పైగా అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలను స్వచ్ఛంద సంస్థలకుగానీ, స్వయం సహాయక గ్రూపులకుగానీ, మదర్స్ కమిటీలకుగానీ అప్పజెప్పాలని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

మన దేశంలో శిశువులలో పౌష్టికాహార లోపంతో బాధపడే పిల్లల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉందని జాతీయ కుటుంబ ఆరోగ్య సర్వే (ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్) 2005-06లో నిర్వహించిన సర్వే రిపోర్టులు చెప్తున్నాయి. వీటిప్రకారం దేశంలో 3సం॥ల లోపల పిల్లలో 46% మంది తక్కువ బరువు కలిగి వున్నారు.

ఇప్పటికే మనదేశ మహిళల్లో 70% మంది రక్తహీనతతో బాధపడుతున్నారు.

వీటికితోడు ప్రభుత్వాలు సరళీకరణ విధానాలు అనుసరిస్తున్నా సబ్సిడీలలో కోత, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెంచటం, సంక్షేమ బాధ్యతల నుండి వైదొలగే ప్రయత్నాలు చేయటం వలన గ్రామీణ పేద మహిళలు మరింత దయనీయమైన స్థితిలోకి నెట్టబడుతున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో పిల్లల ఆహార, ఆరోగ్య హక్కుల రక్షణకోసం ఐసిడిఎస్‌ను సంస్థాగతం చేయాలని, అంగన్‌వాడీ సేవలను శాశ్వతం చేయాలని అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగులు కోరుతున్నారు.

పిల్లల్లో పౌష్టికాహార లోపాన్ని తొలగించి శిశు మరణాలరేటు తగ్గించాలని, గర్భిణీ, బాలింత స్త్రీల ఆరోగ్యం మెరుగుపరిచేందుకు ప్రతి నివాసప్రాంతంలో ఒక అంగన్‌వాడీ కేంద్రాన్ని పెట్టాలని సుప్రీంకోర్టు 2002లోనే తీర్పునిచ్చింది. అయినా ప్రభుత్వాలు అమలు చేయకపోవడంతో 2004లో మరోసారి ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశించింది.

అత్యున్నత న్యాయస్థానం వేసిన అక్షింతలతో అంగన్‌వాడీ కేంద్రాల సంఖ్యను కొద్దిగా పెంచినప్పటికీ అవసరానికి తగినన్ని

పెంచలేదు. ఉన్న అంగన్‌వాడీ కేంద్రాలకు కనీసవసతులు, మౌలిక సౌకర్యాలు కూడా అంతంత మాత్రమే.

వీటితోపాటు ఈ పథకం అమలులో కీలకపాత్ర పోషిస్తున్న అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగులకు ఉద్యోగభద్రత కల్పించాలని, వర్కర్స్‌ను 3వ తరగతి, హెల్పర్స్‌ను 4వ తరగతి ప్రభుత్వోద్యోగులుగా గుర్తించాలని కోరుతున్నారు. అప్పటివరకు వర్కర్స్‌కు రూ.3000లు, హెల్పర్స్‌కు రూ.2000చిలు చొప్పున వేతనాలివ్వాలని అడుగుతున్నారు. వారి సర్వీసుగానీ, వారు చేస్తున్న సేవలనుగానీ చూసినా అంతకంటే ఎక్కువే ఇవ్వాల్సివుంది. 2002లో వేతనాలు పెంచిన కేంద్రప్రభుత్వం ఇప్పటివరకు వారి జీతభత్యాల గురించి ఆలోచించలేదు.

పై హక్కుల సాధనకోసం 2006 జూలైలో దేశరాజధానిలో 10రోజులపాటు వేలాదిమంది అంగన్‌వాడీ మహిళలు సామూహిక నిరాహారదీక్షలు చేపట్టారు. అఖిల భారత అంగన్‌వాడీ వర్కర్స్ &

హెల్పర్స్ ఫెడరేషన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ పోరాటానికి ప్రభుత్వం దిగిరాక తప్పలేదు. అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగుల డిమాండ్స్ పరిశీలనకు కేంద్ర స్త్రీ శిశు సంక్షేమ మంత్రి, వివిధ రాష్ట్రాల ఉన్నతాధికారులతో ఒక కమిటీ వేసింది. ఈ కమిటీ అన్నీ పరిశీలించి ఇవి సమంజసమైనవేనని నివేదిక

ఇచ్చింది.

అయినా ప్రభుత్వం అమలు చేయకపోవడంతో మే 8న ఢిల్లీలో వేలాదిమంది వర్కర్లు, హెల్పర్లు ప్రదర్శన చేశారు. తమ సమస్యలను విన్నవించడానికి వచ్చిన 10,000 మంది మహిళలను ప్రభుత్వం దుర్మార్గంగా అరెస్టు చేయించింది. సిపిఎం పార్టీ పార్లమెంటు సభ్యులు పార్లమెంటులో ప్రభుత్వం దృష్టికి మరోసారి తెచ్చారు. ప్రభుత్వం నుండి తగిన స్పందన లేదు.

అందుకే జూలై 10న దేశవ్యాపితంగా సమ్మె చేయాలని, ఆ సందర్భంగా అన్ని ప్రాజెక్టు కేంద్రాలలో ప్రదర్శనలు, రాస్తారోకోలు, సభలు వంటి కార్యక్రమాలు చేపట్టాలని “అఖిల భారత అంగన్‌వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ ఫెడరేషన్” (సిఐటియు) పిలుపునిచ్చింది. ఈ పిలుపులో భాగంగా మన రాష్ట్రంలో ఉన్న అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగులంతా సమ్మెకు సిద్ధమవుతున్నారు. ఐక్యపోరాటాల ద్వారానే హక్కులు సాధించగలమనే అంగన్‌వాడీ ఉద్యోగుల నమ్మకం జయప్రదమవ్వాలని ఆకాంక్షిద్దాము.

పి.రోజా

అంటర్ని రోగం

రామగిరి వెళ్ళడానికి ఆ రైల్వే స్టేషన్ బయట రెండు అద్దె బండ్లు ఉన్నాయి.

ఒక బండిలో ఓ ముసలివాడు కూర్చుని మరో ప్రయాణికుడి కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. అద్దె బండిలో కనీసం ఇద్దరు లేకపోతే గిట్టుబాటు అవదని తీసుకెళ్ళడు.

కృష్ణానందం అక్కడికి వచ్చి బండి ఎక్కబోయి, లోపలున్న ముసలివాడు దగ్గుతుండడంతో వెనక్కి అడుగేసి పక్కనే ఉన్న రెండో బండిలో కూర్చున్నాడు. అతనికి ముసలివారన్నా, అంటరానివారన్నా చాలా అసహ్యం.

ఇంతలో అక్కడికి రాజమౌళి వచ్చి ముసలివాడున్న బండి ఎక్కబోయాడు. “అయ్యయ్యో! రాజమౌళి ఆ బండిలో ఎక్కి ముసలాడి పక్కన కూర్చోకు. వాడికి క్షయవ్యాధి వుంది. పైగా ఆ బండి హరిజనుడిది. నేను కూర్చున్న బండి ఎక్కు రామగిరికి మనం త్వరగా వెళ్లిపోవచ్చు” అరిచాడు కృష్ణానందం. రాజమౌళి అంతా విని చిన్నగా నవ్వుతూ “కృష్ణానందం! ముసలాయనతో ప్రయాణిస్తే

క్షయ అంటినా మందులు వాడితే తగ్గుతుంది. నీతో ప్రయాణిస్తే ‘అంటరానితనం’ అనే రోగం అంటుకుంటే వదలమన్నా వదలదు సుమా!” అంటూ ముసలాయన ఉన్న బండిలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు రాజమౌళి.

SREE PAVAN
File Industries

MANUFACTURES OF

- ◆ OFFICE FILES,
- ◆ ENVELOPES (ALL SIZES)
- ◆ OFFSET PRINTING
- ◆ SCREEN PRINTING
- ◆ BINDING WORKS

Plot No : B-6, EEIE, "B" Block,
I.D.A., Autonagar,
VISA KHAPATNAM- 530 012

PH: 0891-2768005 (O); 9948523677

e-mail: butchiraju_kovvuri@yahoo.com

“ఎసిడిటీ” నుండి తక్షణ ఉపశమనం

ఒక గ్లాస్ బ్రూల్కి సత్యం పరిష్కారం సరికొత్త ఫార్ములాతో

ఒరాసిడ్
ఇది నిరంతరం పనిచేసే ఎంటాసిడ్

“పూలదండలో దారం”

(గృహకార్మిక మహిళ)

అందమైన కళ్యాణమండపం, దానికన్నా అందంగా ఉన్న పెళ్లిపందిరి. అన్ని రకాల అందమైన పువ్వులతో కళ్ళు తిప్పుకోనివ్వలేదు. వచ్చిన వాళ్ళందరూ ఆ అలంకరణ చూసి ముగ్ధులవుతున్నారు. పెళ్లికి వచ్చిన ఆడవాళ్ళ తలల్లో పూల సువాసనలు అందరికీ ఆహ్లాదాన్ని పంచుతున్నాయి. తోటలో పూలు కళ్యాణమండ పాలకి, మన తలల్లోకి చేరటానికి పూలల్లో దాగున్న దారంలాగా పైకి కనపడని ఎందరో కార్మికుల శ్రమ వుంది. వారిలో నూటికి 95శాతం మంది మహిళలే.

పూల తోటల్నుండి పూలుకోసి, వాటిని లారీలలో లోడింగ్ చేస్తే, వట్టణాలలోని హమాల్లీలు వాటిని అన్లోడింగ్ చేసుకుంటారు. అక్కణ్ణుంచి హోల్సేల్ మార్కెట్లోకి పూలు వస్తాయి. వాటిని కాంట్రాక్టర్లు పెద్దమొత్తాల్లో కొని మాలలు అల్లటం కోసం మహిళలకు కిలోల చొప్పున ఇస్తారు. మరల వారి నుండి ఆ మాలలు తెచ్చుకుని అలంకరణకు ఉపయోగిస్తారు.

ఈ పూలమాలలు అల్లటంలో పాతికేళ్ళ అనుభవం ఉన్న మంగమ్మవ్వ జీవితం మొత్తం ఈ వనిలోనే గడిచిపోయింది. 20 సంవత్సరాల క్రితం కిలో పూలు అల్లినందుకు (గుచ్చినందుకు) రూపాయిపావలా ఇస్తే ఇప్పుడు మూడు రూపాయలు ఇస్తున్నారు. బంతి, చామంతి, మల్లె, లిల్లీ ఏ పూలైనా ఒకటే రేటు. ఒక్క కనకాంబరాలకు మాత్రం కొంచెం ఎక్కువ ఇస్తారు. బంతిపూలైతే రోజుకి 8గం|| పనిచేస్తే 20కిలోలు గుచ్చగలరు. మల్లెలు, లిల్లీ, కనకాంబరాలైతే కేవలం 6,7 కిలోలు మాత్రమే చేయగలరు.

అంటే వారి రోజు కూలీ రూ.20 నుండి రూ.60 వరకు ఉంటుంది. అది కూడా పెళ్లిళ్లు, శుభకార్యాల సీజన్లోనే. నెలకి ముప్పైరోజులు పనిదొరుకుతుందన్న గ్యారంటీ లేదు. మరి 20సం|| లుగా ఈ పనిమీదే ఎందుకు ఆధారపడ్డావని

మంగమ్మవ్వను ప్రశ్నిస్తే ఆమె ఇచ్చే సమాధానం అలవాటైన పని, ఇంటిదగ్గర ఉండి చేసుకునే వెలుసుబాటు ఉండటం. హైదరాబాద్ నగరంలో దాదాపు పాతికవేల మందిపైనే ఈ వనిని నమ్ముకుని జీవిస్తున్నారు.

కొన్ని కుటుంబాలలో ముగ్గురు, నలుగురు కూడా ఈ పనిపైనే ఆధార పడ్డారు. 20 సం||లతో పోలిస్తే నేడు ధరలు రెట్టింపు పైగా పెరిగాయి. కాని వారి వేతనాలలో మాత్రం పెరుగుదల లేదు. రోజు గడవటం కూడా కష్టంగానే వుంది. పాతికేళ్ళ మంజులను ఈ వృత్తినెందుకు స్వీకరించావు అనడిగితే భర్తకు వచ్చే ఆదాయంతో కుటుంబ అవసరాలు తీరటం లేదు. ఈ పని చేయటం ద్వారా కొంత చేదోడుగా ఉంటుందని ఆమె చెబుతోంది. అయితే తమ పిల్లల్ని ఈ వృత్తి లోకి రానివ్వమని కూడా ఆమె అంటోంది.

వీరే కాకుండా రోజువారీ గుళ్ళలోకి, ఇళ్ళలోకి వాడే పూలమాలలు కట్టేవారు కూడా పెద్దసంఖ్యలోనే ఉన్నారు. ఈ పూలమాలలే కాదు. ఇంట్లో ఉండి చేసే ఇటువంటి పనులన్నిటిలోనూ 99% మహిళలే ఉన్నారు. ఉదాహరణకి అగర్బత్తిలు, పిన్నీసులు, బొట్టుబిళ్ళలు, గాజులు, లేసులు, అగ్గిపెట్టెలు, క్యాండిల్స్.. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే నిత్యం మనం నిద్రలేచిన దగ్గర్నుండి పడుకునేదాకా వాడుకునే అనేక వస్తువులు ఇలాంటి గృహకార్మిక మహిళల చేతుల్లోనే తయారవుతున్నాయంటే మనకి ఆశ్చర్యం కలగకమానదు.

అయితే వీరిలో ఎవరికీ కూడా కార్మికులుగా గుర్తింపులేదు. కనీసం తాము సమాజం కోసం ఉత్పత్తి చేస్తున్నామనిగాని, తామూ కార్మికులకుమనిగాని ఆ మహిళలకే తెలియదు. అంతకన్నా బాధ కలిగించే విషయం కనీసం వారి యజమాని ఎవరనేది కూడా వారికి తెలియనివ్వరు. మధ్య దళారులు వారానికి

ఒకసారి వారికి సరుకును ఇచ్చి తిరిగి తీసుకువెళుతుంటారు. (పువ్వులైతే అదేరోజు, లేదా మర్నాడు తీసుకుంటారు)

ఇక రోజు మొత్తం ఒకవైపు ఇంటిపని, మరొకవైపు ఈ పని చేయటం వల్ల వారికి నడుమునొప్పులు, మెడలనొప్పులు, స్పాండిలైటెస్ వంటి వ్యాధులు రావటం సర్వసాధారణం. పెరుగు తున్న ధరలకు అనుగుణంగా వేతనాలు పెరగకపోవటం వల్ల సరైన ఆహారం తీసుకోలేక తరచూ అనారోగ్యం పాలవుతున్నారు. జీవితకాలం తగ్గిపోతోంది. వీరిలో 90% మందికి కనీసం స్వంత గుడిసె కూడా లేదు. అనంఘటితరంగంలోని ఇతర కార్మికుల్లాగానే వీరికి కూడా ఏ కార్మికచట్టాలూ వర్తించటం లేదు. దళారీల నుండి లైంగిక వేధింపుల్ని ఎదుర్కోవటం కూడా తరచూ జరుగుతోంది.

వీరందరి డిమాండ్లు ఒక్కటే :

- తమని కార్మికులుగా గుర్తించాలి, గుర్తింపుకార్డులు ఇవ్వాలి.
- శ్రమకు తగ్గ వేతనం నిర్ణయించాలి.
- ఇఎస్ఐ, పిఎఫ్ వర్తింపజేయాలి.
- తామందరూ అర్హులే కాబట్టి ప్రభుత్వం ఇళ్ళస్తలాన్ని కేటాయించాలి.

- పద్మశ్రీ

కార్మికవర్గ పక్షపాతి బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం

ప్రజానుకూల విధానాలతో 3 దశాబ్దాలుగా అప్రతిహతంగా పరిపాలిస్తున్న పశ్చిమబెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం మీద దాడి ప్రారంభించింది. బెంగాల్ అంతా సమస్యల మయమనీ, అక్కడికన్నా ఇక్కడ తమ పరిపాలనే భేషుగ్గా ఉన్నదని చెప్పుకుంటున్నది. ఇక్కడ తమ తప్పుడు విధానాలను కప్పిపుచ్చు కునేందుకు, బెంగాల్ అభివృద్ధిమీద, సాధించిన విజయాలమీద నిస్సిగ్గుగా దుమ్మెత్తి పోస్తున్నది.

కార్మికవర్గ పక్షపాతి

“ప్రభుత్వాలను ఎన్నుకునేది ప్రజలు, వాటిని నడిపేది పారిశ్రామికవేత్తల”న్నారు కేంద్రమంత్రి మణిశంకర్ అయ్యర్. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఇది అక్షరాల నిజం. ఇలాంటి దేశంలో, ఈ రాజ్యాంగ చట్రానికి లోబడి, ఒక రాష్ట్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన వామపక్ష ప్రభుత్వం ఎలా వని చేయాలన్నది ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోనే ప్రత్యేక అనుభవం. దేశమంతా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అమలులో ఉండగా, ఒక రాష్ట్రంలో ఆర్థిక వ్యవస్థను మౌలికంగా మార్చటం సాధ్యం కాదన్న విషయం తెల్సిందే! ఈ నేపథ్యంలో, ఉన్న కొద్దిపాటి వనరులు, పరిమితాధికారాలతో, కార్మికవర్గ పక్షపాతిగా బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం ఆదర్శప్రాయమైన కృషి చేస్తున్నది. కార్మికవర్గానికి చేయగలిగినంత మేలు చేస్తూనే, వర్గ పోరాటంలో కార్మికవర్గానికి అండగా నిలుస్తున్నది. ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక పోరాటంలో దేశంలోనే అగ్రగామిగా నిలిచింది. ప్రజాస్వామ్య హక్కుల పరిరక్షణ, ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కుల విస్తరణ, ఉన్నంతలో ఉపాధి కల్పన, ప్రభుత్వరంగ పరిరక్షణ, వేతనాలు, సంక్షేమ చర్యల అమలు తదితర అంశాలలో అగ్రస్థానంలో నిలిచింది. మన

రాష్ట్రంలో లాగ పొట్టచేత పట్టుకుని, పట్టణాలకు వలసలు పోయి, అడ్డా కూలీలుగా, భద్రతలేని బ్రతుకులీడ్చే స్థితిలేదు.

వేగంగా పారిశ్రామికాభివృద్ధి

బెంగాల్ లో వామపక్ష ప్రభుత్వం ఏర్పడింది మొదలు, ఇక ఆ రాష్ట్రంలో కొత్త పరిశ్రమలకు కేంద్రం అనుమతించలేదు. పరిశ్రమలకు లైసెన్స్ మంజూరు చేయటంలో ఆనాడు కేంద్ర ప్రభుత్వానికున్న అధికారాలను వినియోగించుకుని పారిశ్రామికాభివృద్ధిని అడ్డుకున్నారు. అయినా, తర్వాత కాలంలో కేంద్రం చేతుల్లో నుండి లైసెన్సింగ్ అధికారాలు పోవటం, రాష్ట్రంలో సాధించిన వ్యవసాయాభివృద్ధి, ప్రజల ఆదాయాల పెరుగుదల వల్ల సహజంగానే పారిశ్రామికోత్పత్తులకు మార్కెట్ విస్తరించింది. పారిశ్రామికాభివృద్ధికి అవకాశాలు మెరుగుపడ్డాయి. 2004లోనే కాన్పెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఇండస్ట్రీస్ పశ్చిమబెంగాల్ లో పెట్టుబడుల పెరుగుదలకున్న అవకాశాల గురించి చెప్పింది. ఆ రాష్ట్రంలో సుస్థిర ప్రభుత్వం ఉండటం, ప్రజల జీవన వ్యయం తక్కువ, కొనుగోలు శక్తి ఎక్కువ ఉండటం వల్ల పెట్టుబడులు పెరగడానికి ఎక్కువ అవకాశాలున్నాయని చెప్పింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనావహించే మూసివేతలు, ఖాయిలాపడటం వంటి రుగ్మతలు దేశమంతా ఉన్నట్టే బెంగాల్ లో కూడా ఉన్నాయి. కానీ మన రాష్ట్రంలో ఏదైనా పరిశ్రమ బిజిఎఫ్ ఆర్ కు నివేదించబడితే ఇక అది బయటికి రాదన్న అభిప్రాయం. కానీ బెంగాల్ ప్రభుత్వం అలా వదలటం లేదు. బిజిఎఫ్ ఆర్ కు ఆ రాష్ట్రం నుండి నివేదించబడిన 69 పరిశ్రమలలో ఇప్పటికే 19 పరిశ్రమలను మళ్ళీ పునరుద్ధరించ గలిగింది. మూతపడిన 31 టీ తోటలను పునరుద్ధరించింది. మూతపడిన పరిశ్రమలను సహకార రంగంలో నడుపుకోడానికి కార్మికులు సిద్ధపడితే సహకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది.

కార్మిక హక్కుల పరిరక్షణలో అగ్రస్థానం

పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వం సంఘం పెట్టుకునే హక్కు, సమిష్టి బేరసారాల హక్కు, సమ్మెహక్కుల విషయంలో కార్మికవర్గం వైపు నిలబడింది. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో న్యాయవ్యవస్థ కూడా కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలకు నష్టం కలిగించే వైఖరి ప్రదర్శిస్తున్న కాలమిది. కార్మికులు, ఉద్యోగులు, తమ సమస్యల పరిష్కారంకోసం చేసే పోరాటాల్లో పోలీసుల జోక్యం లేదు. మనరాష్ట్రంలో చిన్న చిన్న సమ్మెల్లో సైతం పెద్దయెత్తున మోహరించటం మనం చూస్తూనే ఉన్నాం. దశాబ్దాల తరబడి చట్టవిరుద్ధంగా భూములాక్రమించి అనుభవిస్తున్న ధనికులను ఏమాత్రం ముట్టుకోకుండా, నిరుపేదలు ఇండ్లస్థలాల కోసం భూమి స్వాధీనం చేసుకుంటే పోలీసుల దౌర్జన్యం ఏ స్థాయిలో ఉన్నదో చూస్తున్నాం. తమ సమస్యల పరిష్కారం కోసం భిక్షాటన చేసిన గ్రామసేవకులను, మునిసిపల్ కార్మికులను కూడా అరెస్టు చేయకుండా వదలలేదీ ప్రభుత్వం.

ఉద్యోగులకు సమ్మెహక్కు లేదని సుప్రీంకోర్టు వ్యాఖ్యానించటంతో కాంగ్రెసు, బిజెపి, టిడిపి, అన్నా డిఎంకె తదితర పార్టీలు అధికారంలో ఉన్న ప్రతిచోటా ఉద్యోగుల మీద విరుచుకుపడ్డాయి. కానీ బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం, జ్యోతిబసు వంటి నాయకులు బహిరంగంగా ఖండించారు. బెంగాల్ ప్రభుత్వం ఉద్యోగుల సర్వీసు రూల్స్ లోనే సమ్మెహక్కును చేర్చింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉద్యోగసంఘాల నాయకుల మీద కక్షసాధింపు చర్యలకు పాల్పడిన సందర్భాలలో కూడా ఉద్యోగసంఘాల నాయకులవైపు నిలబడింది.

కంపెనీలు మూతబడిన సందర్భాలలో యాజమాన్యాలు కార్మికులకు నష్టపరిహారం ఎగవేయటం మన రాష్ట్రంలో ఆనవాయితీగా మారింది. కానీ బెంగాల్ లో పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాన్ని సవరించింది. దాని ప్రకారం తమ కంపెనీని మూసివేయడానికి అనుమతి కోరుతూ ఇచ్చే అప్లికేషన్ తోబాటుగా, కార్మికులకు చెల్లించవల్సిన నష్టపరిహారం మొత్తం

ఎంత, ఏ పద్ధతులలో, ఎప్పుడు, ఎలా చెల్లిస్తారో, దానికి బ్యాంకు గ్యారంటీ తదితర వివరాలన్నీ అందజేయాలి. మెజారిటీ యూనియన్ ను గుర్తించేందుకు దేశంలోనే మొదటిసారిగా రహస్యబ్యాలట్ పద్ధతిని బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించింది. దీనికి కోడ్ ఆఫ్ కాండక్ట్ మీద ఆధారపడకుండా, ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టాన్నే నవరించింది. కేంద్రంలో అధికారంలోనున్న నాటి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం, ఈ చట్ట సవరణకు రాష్ట్రపతి ఆమోదం రాకుండా సంవత్సరాల తరబడి అడ్డుపడింది. ఎట్టకేలకు సవరణను అంగీకరించక తప్పలేదు.

కార్మికుల మొత్తం ఆదాయంలో ఐదుశాతం ఇంటి అద్దెగా చెల్లించేలా “ఇంటి అద్దె చెల్లింపుల చట్టం” తెచ్చింది. ప్రతి సంవత్సరం బోనస్/ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు విషయంలో ప్రభుత్వం సీలింగ్ తో నిమిత్తం లేకుండా కొన్ని మార్గదర్శకాలను రూపొందిస్తున్నది. స్థూలంగా ఇది అమలు

జరుగుతున్నది. బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం ఇఎస్ ఐ చట్టప్రకారం ప్రోగుపడిన నిధులు ఖర్చు చేయగా, అది చాలక ప్రతి సంవత్సరం అదనంగా ప్రభుత్వం ఖర్చు చేస్తున్నది. చట్టాల నుండి ఏ యజమాన్యానికీ మినహాయింపు లేదు. ఐటి రంగంతో సహా, అందరికీ యూనియన్ ఏర్పాటు చేసుకునే హక్కు గ్యారంటీ చేయబడింది. ఐటి రంగంలో యూనియన్లుండరాదన్న వాదనను వామపక్ష ప్రభుత్వం అంగీకరించదు.

వేతనాలు, సంక్షేమ చర్యలు

కనీవేతనాలు నిర్ణయించటంలోను, అమలు చేయించటంలోను బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం ప్రథమ స్థానంలో ఉన్నది. 15వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ సిఫారసుల కనుగుణంగా కనీసవేతనాలు నిర్ణయించేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నది. వ్యవసాయేతర అసంఘటితరంగాలలో ఎన్ఎస్ఎస్ఓ సర్వే ప్రకారం 2004-05లో మన రాష్ట్రంలో రెగ్యులర్ కార్మికుల సగటు వేతనం రూ.137.82 ఉండగా బెంగాల్ లో అది రూ.169.72 ఉన్నది. క్యాజువల్ కార్మికుల సగటు వేతనం కూడా బెంగాల్ లోనే ఎక్కువని ఈ అధ్యయనం తేల్చింది. కేంద్రప్రభుత్వ వార్షిక నివేదిక ప్రకారం అతితక్కువ, అత్యధిక వేతనాలలో కూడా బెంగాల్ ముందున్నది. ప్రభుత్వం నిర్ణయించే కనీసవేతనాలలో మన రాష్ట్రంలో అతితక్కువ వేతనం (2004 డిసెంబరు నాటికి) 45 రూపాయలు కాగా బెంగాల్ లో 203.86 రూపాయలుగా నిర్ణయించారు.

మూసివేసిన పరిశ్రమలలో ఉపాధి కోల్పోయిన వారికి బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం 1998-99 నుండి నెలకు 500 రూపాయలు చెల్లిస్తున్నది. 2007 ఏప్రిల్ నుండి దీనిని 750 రూపాయలకు పెంచింది. ఇందుకోసం 2006-07 వరకు 188.62 కోట్లు ఖర్చు చేసింది. దీనివల్ల ఇప్పటివరకు 3,24,342 మంది లబ్ధిపొందారు.

దేశంలో ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చట్టం ఉండి కూడా అసంఘటితరంగంలో అత్యధికులకు ఉపయోగపడటం లేదు. బెంగాల్ ప్రభుత్వం అసంఘటిత కార్మికుల కోసం ఒక ప్రావిడెంట్ ఫండ్ పథకం ప్రారంభించింది. ఇది కార్మికుల, ప్రభుత్వ కాంట్రీబ్యూషన్ తో నడుస్తుంది. ఇందులో చేరదల్చుకున్న కార్మికులందరికీ ప్రభుత్వం గుర్తింపుకార్డు నిస్తుంది. 2000-01

1991-2006 మధ్య మన రాష్ట్రంలో 29,974 కోట్ల రూ. పెట్టుబడులు రాగా బెంగాల్ కు రూ.32338 కోట్లు వచ్చాయి. నేషనల్ శాంపుల్ సర్వే ఆర్గనైజేషన్ (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) అధ్యయనం ప్రకారం బెంగాల్ గ్రామీణ ప్రజలు, ఏటా రూ.20,062 కోట్లు పారిశ్రామిక సరుకుల కొనుగోలుకు వెచ్చిస్తున్నారు. భూసంస్కరణలు, కౌలుదార్ల హక్కుల రక్షణ, వ్యవసాయాభివృద్ధి వల్ల ఇది సాధ్యమైంది. ఆ రాష్ట్రంలో అంతర్గత మార్కెట్ అవకాశాలు ఏడాదికి 8% చొప్పున పెరుగుతున్నాయి. సహజంగానే ఇది పారిశ్రామికాభివృద్ధికి తోడ్పడింది. శాంపిల్ సర్వే ప్రకారం బెంగాల్ లో 1994-95లో 19.1 లక్షల చిన్న, కుటీర పరిశ్రమలుండగా 2000-01 నాటికి 27.7 లక్షలకు పెరిగి దేశంలో మొదటి స్థానానికి చేరింది. మన రాష్ట్రంలో 2003 నాటికి 2.3లక్షల చిన్నపరిశ్రమలే ఉన్నాయి.

నుండి 2006-07 వరకు బెంగాల్ ప్రభుత్వం ఇందుకోసం 73.72 కోట్లు ఖర్చు చేసింది. 8,43,299 మంది కార్మికులు ఇప్పటివరకు ఈ స్కీంలో చేరారు.

పై రెండు పథకాలకు కలిపి బెంగాల్ ప్రభుత్వం 262.34 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేసింది. మన రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వం వెల్ఫేర్ బోర్డు ఏర్పరిచింది. దీనికి 1990-91 నుండి చంద్రబాబు నాయుడు ప్రభుత్వం దిగిపోయే వరకు ఇచ్చింది రూ.1.15 కోట్లు కాగా, వైఎస్ ముఖ్యమంత్రి అయిన తర్వాత ఒక్కపైసా ఇవ్వలేదు.

అసంఘటిత కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించటంలోను, కనీసవేతనాల అమలు లోను ఇతర రాష్ట్రాలకన్నా ముందున్న బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం మరికొన్ని ముఖ్యమైన చర్యలు చేపట్టింది. ఇంటర్మీడియట్ వరకు ఉచిత విద్యను అమలు చేస్తున్నది. ఇప్పటికీ ఆ రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలలోనే ఎక్కువ మంది చదువుతున్నారు. మన దగ్గర కార్పొరేటీకరణ జరిగి ఎల్కెజీ స్థాయి నుండి చదువుకు ఖర్చు చేయలేక మధ్య తరగతివర్గం అతలాకుతల మవుతున్నది. ఇక అసంఘటిత కార్మికుల పరిస్థితి ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా? అక్కడ ఐదవ తరగతి వరకు పిల్లలందరికీ ఉచితంగా పుస్తకాలు ఇస్తున్నారు. సాధారణ ప్రజలకు బస్సుచార్జీలు దేశంలోనే అతితక్కువగా ఉన్నాయి. రక్షిత మంచినీటి సదుపాయం పేదలకందించటంలో కూడా మన రాష్ట్రం కన్నా బెంగాల్ ముందున్నదని కేంద్రప్రభుత్వ ఆర్థిక సర్వే తెలియజేస్తోంది. వైద్యరంగం కూడా మన రాష్ట్రం లాగా కార్పొరేటీకరణ జరగలేదు. పేదలకు ప్రభుత్వం వైద్య సదుపాయాలందిస్తున్నది. వీటన్నింటివల్ల అసంఘటిత కార్మికుల జీవన వ్యయం కూడా తక్కువగా ఉన్నది. ఇవేవీ ఈ రాష్ట్రాన్ని పాలిస్తున్న కాంగ్రెసు నేతలకు కనిపించనూ, వినిపించవు.

(25-6-07న ప్రజాశక్తిలో వచ్చిన వ్యాసంలో కొన్ని భాగాలు)

- ఎస్.వీరయ్య

రైతు సేవలో...

ప్రాథమిక వ్యవసాయ సహకార సంఘం లి. రేగోడ్

మండలం రేగోడ్, జిల్లా మెదక్.

- * సంఘ పరిధి 23 గ్రామాలు
- * సంఘ సభ్యులు 1242
- * సంఘ స్వల్పకాలిక రుణాలు 1.65 లక్షలు
- * సంఘ దీర్ఘకాలిక రుణాలు 1.63 లక్షలు
- * సంఘ వసూలు శాతం 66%
- * సంఘం ద్వారా ఎరువుల వ్యాపారం

శ్రీ కె.శ్యాంరావు

అధ్యక్షులు

శ్రీ కె.సత్యాగౌడ్

ఉపాధ్యక్షులు

శ్రీ ఎం.డి.సర్దార్

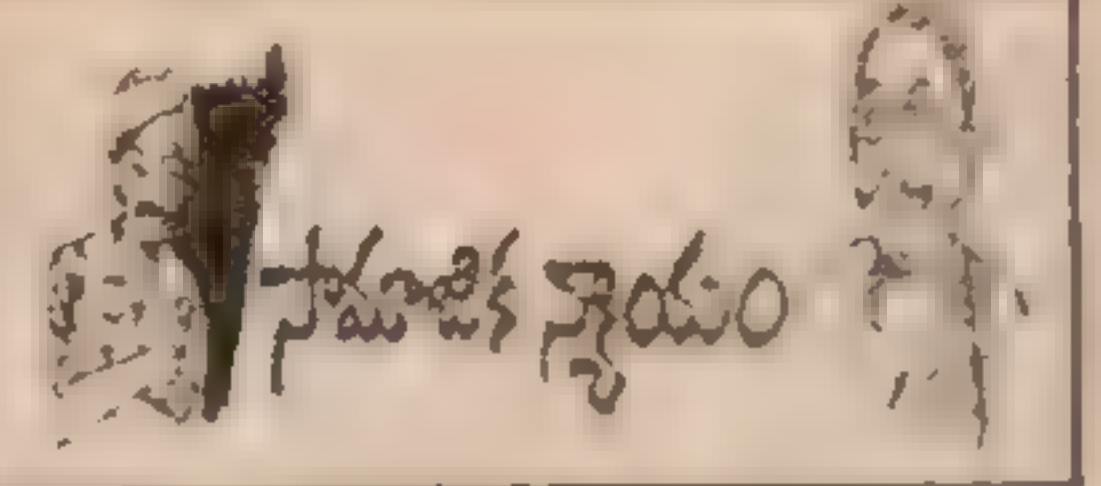
B.Com., LL.B.
CEO & PACSEU
రాష్ట్ర అధ్యక్షులు

డైరెక్టర్లు

1. శ్రీమతి పి.నాగమ్మ	4. శ్రీమతి శకుంతల	7. శ్రీ ఎ.యాదగిరి	10. శ్రీమతి డి.మాణ్యమ్మ
2. శ్రీ పి.వీరప్ప	5. శ్రీ టి.లక్ష్మప్ప	8. శ్రీ ఎల్.పిర్యానాయక్	11. శ్రీ ఎం.సామెల్
3. శ్రీ ఎం.బాలకిష్టయ్య	6. శ్రీ ఎం.బస్మరాజ్	9. శ్రీ వీరారెడ్డి	

అటెండర్ డి.హన్మంతు

గిరిజనులకు ఆరోగ్యం- అందని చందమామ

“ఎజెన్సీలో విషజ్వరాలు”, “పెరుగుతున్న మలేరియా మృతులు”, “టెంకపిండి తిన్న గిరిజనుల మృతి” వంటి వార్తలు పతాక శీర్షికల్లో వస్తుంటాయి. పశ్చిమాన ఆదిలాబాద్ నుండి తూర్పున వున్న శ్రీకాకుళం వరకు విస్తరించిన అటవీ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న గిరిజనులకు ఆరోగ్యం అందని చందమామే.

గిరిజనులను అనారోగ్యంపాలు చెయ్యడంలో అటవీ ప్రాంతంలోని అననుకూల వాతావరణ పరిస్థితులు ఒక కారణమయితే, ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యమే పెద్ద కారణం. “ఎస్టీల కోసం ప్రభుత్వం ఎన్నో చేస్తోంది. కోట్లు ఖర్చు పెడుతోంది. ఇంకా ఎంతకని చేస్తుంది. వాళ్లకు బాగుపడడంరాదు. తాగితగలేస్తారు” అంటూ దీర్ఘాలు తీస్తారు కొంత మంది నాగరికులు(?). కాని అసలు విషయం పరిశీలిస్తే.

పోషకాహారం : “తిండి ఉంటే కండగలదోయ్- కండ గలవాడేను మనిషోయ్” అన్నాడు మహాకవి గురజాడ. కాని మన గిరిజనులకు ఆ తిండి కొరత. చాలినంత తిండిలేక శరీరాని కవసరమయ్యే పోషక విలువలు దొరకక గిరిజనులు తరచూ రోగాల బారినపడుతున్నారు. ‘దానికితోడు అధికశ్రమ’ పొలం పనుల కోసం, అడవిలో కాయలు, దుంపల సేకరణ కోసం కొండలు, గుట్టలు ఎక్కిదిగడం అడవి బిడ్డలకు ఉగ్గుపాలతోనే అలవాటు అవుతుంది. కాని ఆ శ్రమకు తగిన తిండి మాత్రం దొరకదు.

గిరిజన ప్రాంతంలో పంచాయతీకి ఒకే డిపో. ఒక్కో పంచాయతీకి 10 నుండి 30 వరకు గ్రామాలున్నప్పుడు ఈ అన్ని గ్రామాల ప్రజలు మైళ్ల కొద్దీ నడిచి, కొండలు, గుట్టలు, వాగులు దాటి రేపను బియ్యం తీసుకెళ్లటం సాధ్యమయ్యేదేనా?

నిరుపేదలకీ, స్త్రీలపై ఆధారపడ్డ కుటుంబాలకూ, వృద్ధులు, వికలాంగులు, బాలింతలు ఉన్న కుటుంబాలకూ, ప్రిమిటివ్ ట్రైబల్ గ్రూపులకూ, (పిటిజి) అంత్యోదయ కార్డులివ్వాలని సుప్రీంకోర్టు రూలు. ఆ ప్రకారం కూడా అర్హులందరికీ అంత్యోదయ కార్డులందడం లేదు. సరైన తిండి లేకపోవడం వల్లే గిరిజనులు రోగగ్రస్థులవుతున్నారని అనేక అధ్యయనాలు చెబుతున్నాయి. కాని ప్రభుత్వం గిరిజనులందరికీ ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా బియ్యం, పప్పుదినుసులు ఇవ్వటంలేదు.

వైద్యసదుపాయాలు : అటవీ ప్రాంతాల్లో ఉన్న వాతావరణ పరిస్థితులు, అతి తక్కువ రవాణా సదుపాయాల దృష్ట్యా మైదాన ప్రాంతంకన్నా గిరిజనులకు వైద్యసదుపాయాలు అధికంగా అవసరం.

మండలానికి ఒక్కటి లేదా రెండు ప్రాథమిక ఆసుపత్రులే ఉన్నాయి. ఆసుపత్రికి రావాలంటే మైళ్లకొద్దీ నడిచి కొన్ని సందర్భాలలో కొండలు, గుట్టలు, వాగులు దాటి మంచం మీద పేషెంటును పడుకోబెట్టి ఆసుపత్రికి మోసుకొని వస్తారు. తీరావచ్చాక డాక్టరు ఉంటారని, వైద్యం, మందులు దొరుకుతాయని నమ్మకం లేదు. ఇదిలా ఉంటే ప్రభుత్వం ప్రపంచబ్యాంకు షరతులకు లొంగిపోయి వైద్యరంగానికి నిధులు తగ్గించేస్తోంది. అవసరమయిన డాక్టర్లు, నర్సులు, ఇతర సిబ్బందిని మందుల సరఫరాలను పెంచాల్సింది పోయి తగ్గించేస్తోంది. ఒక్క ఎఎస్ఎం 15నుండి 30 గ్రామాలు తిరగాల్సి వస్తుంది. పర్యవేంటు డాక్టరు, సిబ్బంది సంఖ్యను కూడా

తగ్గించి కాంట్రాక్టు పద్ధతిలో నియామకాలు చేస్తుంది. మలేరియా ఉండే రోగులకు రక్త పరీక్షలు నిర్వహించడానికి అవసరమైన సదుపాయాలుగానీ, ఎక్స్రే పరికరాలు వంటి కనీస సదుపాయాలు కూడా ఆసుపత్రుల్లో అందుబాటులో ఉండని కారణంగా వైద్యం అందక అమాయక గిరిజనులు మరణిస్తున్నారు. ఇంక వైద్యం అందని చందమామ గాక మరేమిటి?

హెల్త్ వర్కర్ల పాత్ర : ప్రభుత్వం ప్రతి గిరిజన గ్రామంలో సామాజిక ఆరోగ్య కార్యకర్త (సిహెచ్డబ్ల్యు)ను నియమించింది. గిరిజన గ్రామాలలో చదువుకున్న యువతులకు కొంత ట్రైనింగు నిచ్చి జ్వరం, విరేచనాలు అరికట్టడానికి అవసరమైన పారాసిటమాల్, ఫ్యూరాక్సిన్ వంటి మందులనిస్తోంది. వారికిచ్చే నామమాత్రపు జీతం, శిక్షణ, మందులతో గిరిజనుల ఆరోగ్య కల్పన బాధ్యతను సిహెచ్డబ్ల్యుల భుజాలపైకి నెట్టి ప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకుంటుంది. వారికిచ్చేది నెలకు 400 రూపాయలు. అదికూడా నెలల తరబడి బకాయి పెడుతుంది. పరీక్షల కోసం సేకరించిన రక్తం నమూనాలు వెంటనే పరీక్షకు పంపడానికి కూడా అవకాశం ఉండదు. కనీసం జ్వరం చూడడానికి ధర్మామీటరు గానీ, బిపి ఆపరేటర్గానీ ఇవ్వరు. సిహెచ్డబ్ల్యులు వచ్చాక కొంత వరకు గిరిజనులకు న్యాయం జరుగుతుందని అధికార్లే అంగీకరిస్తున్నారు. అటువంటప్పుడు వారికి కనీస జీతంయిచ్చి తగిన శిక్షణ, మందులు, ఇతర సదుపాయాలు కల్పిస్తే కొంత న్యాయం జరుగుతుంది.

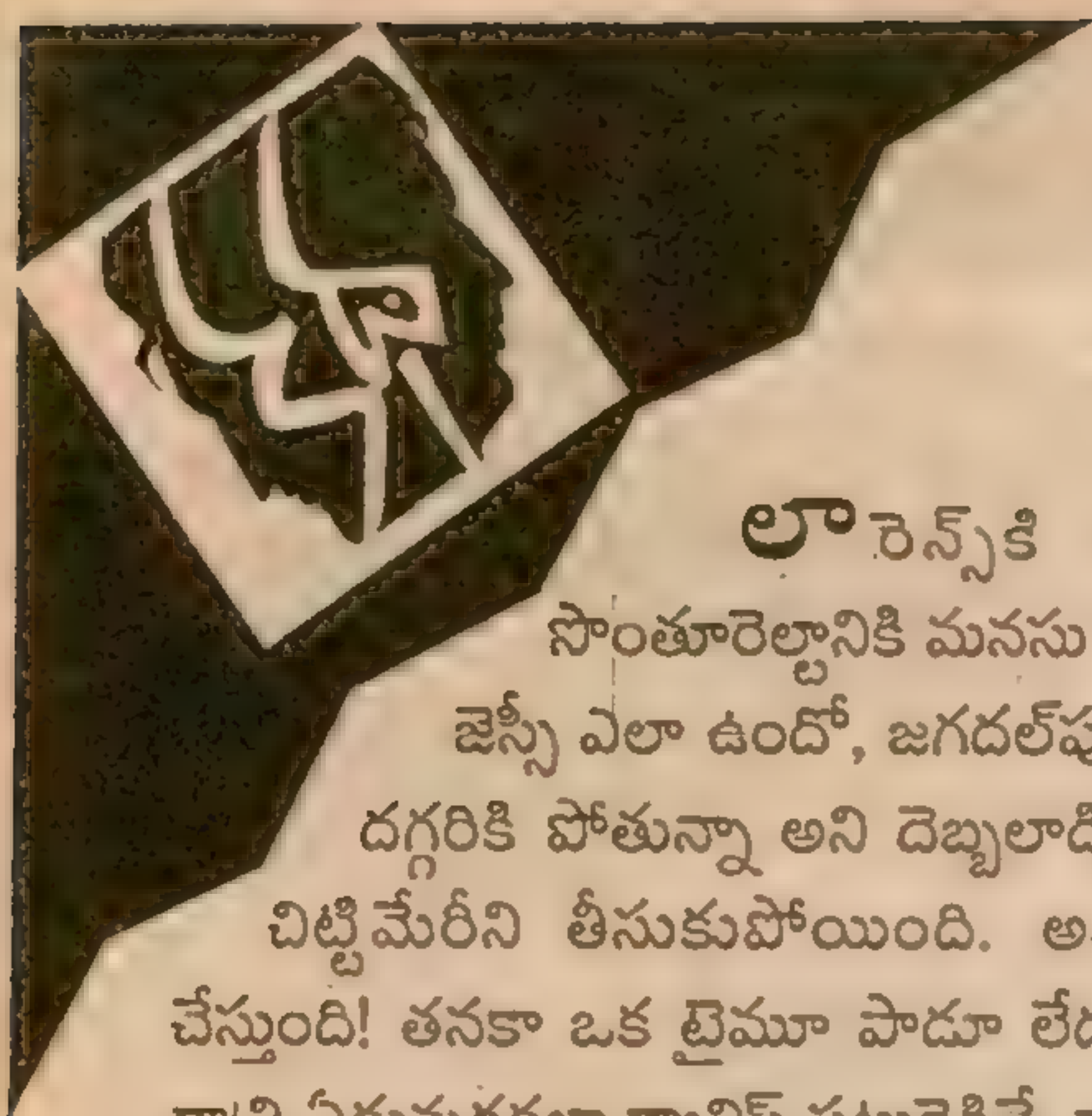
అంగన్వాడీ కేంద్రాలు: గర్భవతులు, తల్లి పిల్లల ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడంలో, బాలల్ని బడికి పంపడంలో అంగన్వాడీ కేంద్రాలు కృషి చేస్తున్నాయి. అయితే ప్రతి గిరిజన నివాసప్రాంతంలో అంగన్వాడీ కేంద్రాలు లేవు. ప్రతి నివాసప్రాంతంలో అంగన్వాడీ కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేయాలని సుప్రీంకోర్టు రెండుసార్లు తీర్పునిచ్చినప్పటికీ ప్రభుత్వం అమలు చేయలేదు.

గిరిజనుల ఆరోగ్యం గిరిజనుల ప్రాథమిక హక్కు. దాన్ని నిరాకరించడమంటే మానవ హక్కుల్ని ఉల్లంఘించడమే. సామాన్య ప్రజలతోపాటు అక్కడ పని చేస్తున్న ఉద్యోగులు, కార్మికులు కూడా అనేక సమస్యలకు గురవుతున్నారు. అంగన్వాడీ ఉద్యోగుల, హెల్త్ వర్కర్ల, ఇతర ఉద్యోగుల సమస్యలు పరిష్కారానికి నోచుకోవు. ఈ హక్కులకోసం కార్మికులు, ఉద్యోగులు, గిరిజనులు అందరూ కలిసి ఉద్యమం సాగించాలి. ఆహారభద్రత, ఆరోగ్యం గిరిజనుల హక్కు అని చాటాలి.

- ఎస్.పుణ్యవతి

పులి-మేక

- కాళోపట్నం సీతావసంత లక్ష్మి

లారెన్స్ కి చికాగ్లో ఉంది. సొంతూరెల్లానికి మనసు పీకుతోంది. అక్కడ జెస్సీ ఎలా ఉందో, జగదల్ పూర్ లో అమ్మానాన్న దగ్గరికి పోతున్నా అని దెబ్బలాడిపోయింది. కూడా చిట్టిమేరీని తీసుకుపోయింది. అవున్న తీసుకెళ్లకేం చేస్తుంది! తనకా ఒక టైమూ పాడూ లేదు.

రాత్రి ఏడున్నరకల్లా క్వాలిస్ పట్టుకెడితే, కాలసెంటర్ లో పని చేసేటోల్లందరినీ పిక్ అప్ చేసుకుని, హైటెక్ సిటీలో దింపేసరికి తొమ్మి దైపోయింది. అప్పుడేదో డబ్బాలో కట్టిచ్చిన పచ్చదన్నంద లేకుంటే ఎప్పుడైనా కసింత కోడిపులాహా వుంటే అది తినేశాడు. ఆ తర్వాత, యాదయ్య, వెంకటేసు, తిరుమల, నర్సిమ్మ, నలుగురూ జట్టుకట్టి పేకలో లేకపోతే పులిమేకో ఆడుతూ కూర్చున్నారు. ఆటాడతన్నంత సేపూ నర్సిమ్మ ఏవేవో సినిమావోల్ల కబుర్లు చెప్తానే ఉన్నాడు.

“అరే, జోతిక సినిమా షూటింగ్ కి ఎగస్ట్రాలను తీసుకుపోయినా ఒకసారి. జోతిక కన్నా నగమా డాన్సులే బాగుంటాయి. ఏం తిప్పులాడి! ఏం బాడీ” అంటూ సినిమా అడోళ్ల బాడీ గురించి చెప్పి తెగ ఊరిస్తున్నాడు. వింటూంటే ఏదోగా ఉండి, జెస్సీ గుర్తుకొస్తోంది. తనిక్కడ, జెస్సీ, చిట్టిమేరీ ఎక్కడో జగదల్ పూర్ లో. ఉత్తరం రాసినా లాభం లేదు. చేరేసరికి పదినాళ్లవుతుంది. ఒకేళ తానే శలవు తీసుకుని వెదదామంటే జీతం కోసేస్తారు. పనిలోకి వస్తేనే చేతికొచ్చే మూడువేలూను. జెస్సీకి ఎంతో నచ్చచెప్పాడు. పగలంతా నీకాడే ఉంటన్నాగా అని.

“పట్టపగలు తలుపేసుకు తొంగోటానికి నీకు సిగ్గులేదు, కానీ నాకుంది. నుట్టు పక్కలోళ్లు ఏటనుకుంటారు?” అని

గదమాయిస్తుంది.

ఈసారి నర్సిమ్మని ఓ మాట అడగాల అనుకున్నాడు లారెన్స్. “నర్సిమ్మా, మనలా ఉజ్జోగాలు చేసేటోల్లకి పెళ్లాం, పిల్లల సంగతేటి? వాళ్లని, వాళ్ల బాగోగుల్నీ చూసుకునేదెట్టా?”

“మనం శేర్ నడుగుదాం. ఏదైనా దారుందేమో” అన్నాడు నర్సిమ్మ.

అనుకున్నదే తడవుగా క్వాలిస్ లో ఉన్న మొబైల్ తీసి లారెన్స్ యజమాని రెడ్డిగారికి ఫోన్ చేశాడు.

“ఏంటి, ఏదయినా యాక్సిడెంట్?” నిర్ణయంగా అడిగిన ప్రశ్నకి లారెన్స్ కి చిర్రెత్తింది. అవునుమరి, తమలా క్వాలిస్ లని నడిపిస్తే జరిగేవి యాక్సిడెంట్లే. త్వరగా కాలసెంటర్ ఉద్యోగుల్ని చేరేయగానే, క్వాలిస్ లన్నీ టాక్సీల్లా తిరుగుతాయి. బళ్లన్నీ ఉట్టినే నిలబెట్టి ఉంచితే లాభం ఏముంది? అవి తిరగాలి, కాసులు తిరగాలి. మళ్లీ వాళ్ల పిప్పు టైమ్ కి హైటెక్ సిటీకి చేరేయాలి.

“లేదండి” నసుగుతూ అన్నాడు.

“మరేంటి?” రెడ్డిగారి గొంతులో విసుగు, చికాకు.

“రేపోసారి వచ్చి మిమ్మల్ని కలుద్దామనుకుంటున్నానండి, మీరుంటారో లేదో అని” నీళ్లు నమిలేశాడు లారెన్స్.

“ఏడున్నరకల్లా వచ్చేయ్”. మరో మాటకి అవకాశం ఈయకుండా రెడ్డి పెట్టేశాడు.

“ఏటన్నారు?” నర్సిమ్మ ఆత్రంగా అడిగాడు.

“రేపు ఏడున్నర కల్లా ఇంటికి రమ్మన్నాడు” నిరాశగా అన్నాడు.

“మనం తొమ్మిది మందో, ఎంతో, అలా ఉంటే యూనియన్ గా అవచ్చుంట” నర్సిమ్మ ఆశగా అన్నాడు.

“అట్లా యూనియన్ లో మెంబరయితే, ఏవో లాభాలుంటయ్యంట”

“అదేదో రేపాయన్నే అడిగితే పోలా” అన్నాడు లారెన్స్.

“నిజమే. యూనియన్ మీరు తయారు చేసుకోవాలంటే, దానికో కనీస సంఖ్యలో నా దగ్గర డ్రైవర్లుండాలి గదా. ప్రస్తుతం ఉన్న నాలుగు బళ్లనే మెయింటెయిన్ చేయలేకపోతన్నా గదరా. పగలూ రాత్రి తిప్పేదీ మీరేగదా. అంత చేసినా పెద్దగా లాభం రాటలేదు” వెన్నలో కత్తిలా అబద్ధం ఆడేశాడు రెడ్డి.

“పోనీ మాకు ఏదాదికో వారం అయినా జీతం కోత లేకుండా శలవిప్పించండయ్యా. మా యావిడ ఊరెళ్లిపోయింది. వెళ్లి వెంట తెచ్చుకోడానికి అంత టయం గావాల సార్” అన్నాడు లారెన్స్ వేడికోలుగా.

“సరే చూద్దాంలే. టికెట్ కొన్నాక చెప్పు” అన్నాడు రెడ్డి. హమ్మయ్య. తేలిగ్గానే వ్యవహారం తేలింది అనుకున్నాడు. జగదల్ పూర్ వెళ్లి జెస్సీని, చిట్టిమేరీని తీసుకురాగలనన్న సంతోషంతో, రెడ్డి యూనియన్ మాటని తోసిపారెయటం గమనించని లారెన్స్, వారంరోజుల జీతం డబ్బులు కత్తిరించకపోవటం అంటే మాటలా!

మహిళా పంచాయతీ కార్యదర్శుల ప్రసూతి సెలవుల జీ.ఓ.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ
ఆబ్స్ట్రాక్ట్

కాంట్రాక్టు పద్ధతుల్లో నియామకం అయిన వివాహిత మహిళా కార్యదర్శులకు 120రోజులు ప్రసూతి సెలవుల మంజూరి గురించి పంచాయతీరాజ్ & రూరల్ డెవలప్ మెంట్ (మండల్-II) డిపార్ట్ మెంట్ జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.254 తేది:31.05.2007

ఈ క్రింద పేర్కొన్న వాటి విధంగా

1. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.384 ఫైనాన్స్ & ప్లానింగ్ (ఎఫ్డబ్ల్యు, ఎఫ్ఆర్ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, తేది:5-11-1977
2. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.219 ఫైనాన్స్ & ప్లానింగ్ (ఎఫ్డబ్ల్యు, ఎఫ్ఆర్ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, తేది:25-6-1984
3. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.38 ఫైనాన్స్ & ప్లానింగ్ (ఎఫ్డబ్ల్యు, ఎఫ్ఆర్ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, తేది: 18-3-1992
4. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.254 ఫైనాన్స్ & ప్లానింగ్ (ఎఫ్డబ్ల్యు, ఎఫ్ఆర్ఐ) డిపార్ట్ మెంట్, తేది: 10-11-1995
5. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.148 పిఆర్&ఆర్డి (మండల్-II) డిపార్ట్ మెంట్, తేది: 6-5-2003
6. జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.223 పిఆర్&ఆర్డి (మండల్-II) డిపార్ట్ మెంట్, తేది: 26-5-2006
7. ఆంధ్రప్రదేశ్ కాంట్రాక్ట్ పంచాయతీ కార్యదర్శుల సంఘం, తేది: 23-3-2007.

ఆర్డర్ :

1. సూచిక 1,2 ప్రకారం ప్రభుత్వ సర్వీస్ లో పర్మినెంట్ గానీ, టెంపరరీ గానీ వున్న వివాహిత మహిళలకు 90రోజుల ప్రసూతి సెలవులు మంజూరి వేయబడ్డాయి.
2. సూచిక 3 ప్రకారం ప్రభుత్వ సర్వీస్ లో వున్న వివాహిత మహిళకు ప్రసూతి సెలవులు ఇద్దరి పిల్లల సంరక్షణ. (రెండు కాన్సులకే) వర్తిస్తాయి.
3. సూచిక 4 ప్రకారం 90రోజుల ప్రసూతి సెలవులను 120 రోజులకు పెంచారు.
4. సూచిక 5,6 ప్రకారం ఖాళీగా వున్న పంచాయతీ కార్యదర్శుల పోస్టులను బహిరంగంగా కాంట్రాక్టు పద్ధతిపై కన్ సాలిడేట్ వేతనంపై నియమించారు.
5. సూచిక 7 ప్రకారం ఆంధ్రప్రదేశ్ కాంట్రాక్టు కార్యదర్శుల సంఘం మహిళా కార్యదర్శులకు 120 రోజుల ప్రసూతి సెలవులు మంజూరి చేయాలని 23-3-2007న ప్రభుత్వాన్ని కోరింది.
6. పై అంశాలన్నింటినీ ప్రభుత్వం క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన అనంతరం. కాంట్రాక్టు పద్ధతుల్లో నియమించబడిన వివాహిత మహిళా కాంట్రాక్ట్ కార్యదర్శులను వేతనం లేని 120 రోజుల ప్రసూతి సెలవులను మంజూరి చేస్తూ ఆదేశాలను జారీ చేసింది.
7. కమిషనర్, పంచాయతీరాజ్ & రూరల్ ఎంప్లాయిమెంట్ ఆంధ్రప్రదేశ్ హైదరాబాద్ వారిని ఈ విషయంలో అమలుకు తదుపరి చర్యలు తీసుకోవాల్సినదిగా కోరింది.
8. ఫైనాన్స్ డిపార్ట్ మెంట్ (ఎస్.ఎం.పి.సి) వారి యు.ఓ.నం.

9281-బి/331/ఎ2/ఎస్ఎంపిసి/01 సమ్మతితో.
(ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం తరపున ఈ ఆదేశాలు జారీ చేశారు)
ఎం.వి.పి.సి.శాస్త్రి
ప్రిన్సిపల్ సెక్రటరీ టు గరవ్ మెంట్

కాంట్రాక్టు కార్మికుల జి.ఓ.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

ప్రభుత్వంచే జిట్ సోర్సింగ్ చేయబడిన సేవలనందించే ఏజన్సీలలో పనిచేసే డేటా ప్రాసెసింగ్ ఆఫీసర్లు, డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్లు మరియు సంబంధిత ఇతర పనులు చేసే వారి జీతాల పెంపుదలకు సంబంధించి ఆర్థిక శాఖచే విడుదలయిన జి.ఓ.2501 తేది:13-7-06 మున్సిపాలిటీలకు, మున్సిపల్ కార్పొరేషన్లకు వర్తించుట గురించి.

మునిసిపల్ పరిపాలన మరియు పట్టణాభివృద్ధి శాఖ జి.ఓ.963 తేది 28-8-2006న విడుదలయింది.

సదరు జి.ఓ.2501, తేది:13-07-2006 వివరాలు

వ.సం. క్యాటగిరీ నెలకు పెరిగిన జీతం రూ.

1. జూనియర్ అసిస్టెంట్ 4900.00
2. టైపిస్టు 4900.00
3. జూనియర్ స్టెన్ 4900.00
4. సీనియర్ స్టెన్ 6300.00
5. డ్రైవరు 4500.00
6. అటెండర్ (క్లాస్ 4) 3900.00
7. లిఫ్ట్ ఆపరేటర్ 4400.00
8. డేటాఎంట్రీ ఆపరేటర్ 5500.00
9. డేటా ప్రాసెసింగ్ ఆఫీసర్ 6500.00

సంబంధిత శాఖ వారు ఏజెన్సీలో పనిచేసే వారికి పైన నిర్ణయించిన జీతాలు కచ్చితంగా చెల్లింపు జరిగేలా అజమాయిషీ చేయాలి.

ఐ.వి.ఆర్.కృష్ణారావు

ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శి

ఒకేరోజు 100 కార్మికలోకం చందాలు

కార్మికలోకం పత్రిక క్యాంపెయిన్ లో భాగంగా పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా తాడేపల్లిగూడెం సమీపంలోని ప్రత్తిపాడులో ఫుడ్స్ ప్యాట్టు అండ్ ఫెర్టిలైజర్స్ లిమిటెడ్ నందు ఒకరోజు క్యాంపెయిన్ నిర్వహించి 100 పత్రికలు చేర్పించారు. సిఐటియు గుర్తింపు యూనియన్ ఉన్న ఈ పరిశ్రమలో మే 6న ఒకరోజు క్యాంపెయిన్ నిర్వహించగా పరిశ్రమలోని వివిధ డిపార్ట్ మెంట్ లో కార్మికుల్లో విశేషమైన స్పందన లభించింది.

పరిశ్రమలోని సిఐటియు అనుబంధసంఘం ఫుడ్స్ ప్యాట్టు అండ్ ఫెర్టిలైజర్స్ స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ గౌరవాధ్యక్షులు, సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి చింతకాయల బాబూరావు, సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి డి.ఎన్.వి.డి.ప్రసాద్, సంఘం అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు సోమా సుబ్బారావు, తోరంకాంతారావు, సంఘం ఉపాధ్యక్షులు పి.ఎస్.ఎన్.రాజు, దనరాజు, ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి ఆకుల శ్రీనివాసు, కోశాధికారి టి.గణేష్ రావు, తదితరులు ఈ క్యాంపెయిన్ లో పాల్గొన్నారు.

భవన నిర్మాణ కార్మికుల జీవితాలతో ప్రభుత్వాల దోబూచులాట

ప్రపంచ ఏడు వింతలలోని ఒకటైన తాజ్ మహల్ మొదలు కొని చార్మినార్ వరకు; త్రీస్టార్, ఫైవ్ స్టార్ హోటల్స్ నుండి అందమైన ఆకాశ హర్షాలను నిర్మించే నిర్మాణ కార్మికులకు నిలువనీడలేదు. కనీసవేతనాలు లేవు, పనిభద్రత లేదు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు చుక్కలంటుతున్నాయి. ప్రభుత్వ ఆదరణలేక లక్షలాదిమంది నిర్మాణ కార్మికుల జీవితాలు నానాటికీ కునారిల్లిపోతున్నాయి.

నిర్మాణ కార్మికులకు ఏడాదిలో పని దొరికేది 160-180 రోజులు మాత్రమే. పనిదొరికిన రోజుల్లోనైనా కనీసవేతనాలు ఏమైనా దక్కుతాయా? అంటే అదీ లేదు. కనీసవేతనాలు నిర్ణయించి అమలు చేయాల్సిన ప్రభుత్వాలు నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వ్యవహరిస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం శ్రీకాకుళం, మెదక్, చిత్తూరులో మేస్త్రీకి రూ.100-110-120లు, మగకూలీకి రూ.70-80-90, మహిళా కూలీకి 40-50-60లు రేటు అమలు జరుగుతున్నది. రాష్ట్రంలో 70శాతానికి పైగా కార్మికులకు 'అడ్డా'లే జీవనాధారాలుగా వున్నాయి. హైదరాబాద్, విశాఖ, విజయవాడ, తదితర అన్ని పట్టణాలలోని 'అడ్డా' కార్మికులకు పని గ్యారంటీ లేదు. "నెలలో 10రోజులు పని దొరికితే పండగే బాబయ్య" అంటున్నది విశాఖ నగరంలోని కార్మికవాదకు చెందిన జి.పార్వతి అనే మహిళా కార్మికురాలు. "రోజూ పని లేకపోవడం, చాలీచాలని కూలీతో అర్ధాకలితో కాలం గడుపుతున్నాం బాబూ" అని కరీంనగర్ లోని బాలాజీనగర్ కి చెందిన దండుగుల వెంకటయ్య అంటున్నారు. అదీ వీరి పరిస్థితి.

5-6 అంతస్తులలో త్రాడుతో వేలాడదీసే చెక్క లేదా పరంజాపై నిలబడి పని చేయాల్సి వుంటుంది. అవి ఏమాత్రం అదుపు తప్పినా శవాలుగా మారటమే. విశాఖజిల్లా గాజువాకలో గత సంవత్సరం బ్రస్టీశ్లాబ్ కూలి 8మంది సజీవసమాధి, ఒంగోలు లో బ్రస్టీ ఆర్పి కూలి 5గురు ప్రాణాలు కోల్పోయిన ఘటనలే ఇందుకు నిదర్శనం. ఇటువంటి ఘటనల్లో బాధిత కుటుంబాలకు ప్రభుత్వం ఎక్కడా బాసటగా నిలిచిన సందర్భం లేదు.

క్వారీలు, గనుల్లో పనిచేసే కార్మికుల శరీరంలో గుచ్చుకున్న రాళ్ల ముక్కల్ని బయటకు తీయాలంటే వేలకువేలు ఖర్చుపెట్టాలి. అంత స్థోమతలేక పోవటంతో అవి కూడా శరీరంలో అంతర్భాగంగా మిగిలిపోతున్నాయి. మాజీ ముఖ్య మంత్రి నారాచంద్రబాబునాయుడు నియోజకవర్గ కేంద్రమైన కుప్పం అందుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం. ఖమ్మంజిల్లా సత్తుపల్లి మండలం బేతుపల్లి లో 'గిరిజన బెటాలియన్ ట్రైనింగ్' పేరుతో ప్రభుత్వమే క్వారీల నుండి కార్మికులను తరిమేస్తున్నది, ఉపాధి లేకుండా చేస్తున్నది.

దీనితో సుదూర ప్రాంతాలకు వలసలు వెళ్తున్న వారు బానిసలవలె పనిచేయాల్సి వస్తున్నది. ఒక్క పాలమూరు (మహబూబ్ నగర్) జిల్లా నుండే ప్రతి ఏటా 1,50,000 మంది వలసలు వెళ్తున్నారని ఆ జిల్లా కలెక్టర్ నిర్వహించిన సర్వేలో తేలింది. శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, ప్రకాశం, అనంతపురం జిల్లాల నుండి కూడా వలస కార్మికుల సంఖ్య ఎక్కువగా వుంది.

మహిళా కూలీలు అన్ని రకాల వివక్షకు, లైంగిక వేధింపులకు గురవుతున్నారు. వీరికి రక్షణ కల్పించేందుకు ప్రభుత్వం ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోవటం లేదు.

సిమెంట్, స్టీల్, మెటీరియల్ ధరలపై ప్రభుత్వ అజమాయిషీని ఎత్తివేశారు. పరిశ్రమాధిపతుల ఇష్టారాజ్యం అయిపోయింది. ఫలితంగా ధరలు విపరీతంగా పెంచేస్తున్నారు. 2006 డిసెంబరు వరకు 180లుగా వున్న సిమెంట్ బస్తా ధర నేడు రూ.120-125/-లకు, స్టీల్ టన్ను రూ.22,000 నుండి 30,000లకు పెరిగింది. సామాన్య మధ్యతరగతి వారి స్వంత ఇంటికల కల్లగానే మిగిలిపోతున్నది.

కాంక్రీట్ వర్కర్స్ సొసైటీలో రెడీమిక్స్, మిక్చర్ కాంక్రీట్, వైబ్రేటర్, లిఫ్ట్ యంత్రాలు, సుతార్ (మేస్త్రీ)ల స్థానంలో బిట్లు తయారుచేసి క్రేన్స్ తో కాంక్రీట్ చేయటం, కార్పెంటర్ (వడ్రంగి) పనిలో దూగోడమిషన్, గేజిమిషన్స్, సెంట్రింగ్ పనిలో చెక్క (కర్ర) సెంట్రింగ్, పెయింటర్స్ పనిలో స్ప్రేమిషన్ ఇలా రకరకాల యంత్రాలు ఈ కాలంలో రంగంలోకి వచ్చాయి.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తలపెట్టిన 28 భారీ, మధ్యతరహా ప్రాజెక్టులు, 19లక్షల ఇందిరమ్మ ఇళ్ళు వీటన్నింటి నిర్మాణానికి కార్మికులస్థానంలో భారీ యంత్రాలను వినియోగిస్తున్నది.

మరొకవైపు నివాసప్రాంతాలలో సమస్యలు కోకొల్లలు. వానలు- వరదలు వస్తే లోతట్టు ప్రాంతాలను తలపిస్తుంటాయి. చికెన్ గున్యా, మంకీ గున్యా, విషజ్వరాలు వీరికి చుట్టాలు. ప్రభుత్వం వైద్యసౌకర్యాలు కూడా వీరికి అందుబాటులో లేకుండా చేస్తున్నది. కరీంనగర్ పట్టణంలోని బాలాజీనగర్ లో 25సం॥ల క్రితం ఖాళీ స్థలంలో 'గుడిసెలు వేసుకొని జీవిస్తున్న 200 కుటుంబాలను స్థానిక పెత్తందార్లు, మున్సిపల్ అధికారులు కుమ్మక్కై 'పోమ్మనకుండానే పొగ పెట్టినట్లు' మంచినీరు, విద్యుత్ కనక్షన్లు తీసేయించారు. ఆ కుటుంబాలన్ని వీధులపాలయ్యాయి.

నేడు రాష్ట్రంలో జరుగుతున్న 'ఇళ్లస్థలాల పోరాటం'లో ఇతరులతోపాటు వేలాదిమంది భవననిర్మాణ కార్మికులు కూడా పాల్గొంటున్నారు. ప్రభుత్వ ఖాళీ భూముల్లో గుడిసెలు వేసుకుంటే సహించలేని ప్రభుత్వం పేద కార్మికులపై కన్నెర్రచేస్తోంది. లాఠీచార్జీ లకు పాల్పడుతూ అక్రమ కేసులు బనాయిస్తున్నది. వందలాది మందిని జైళ్ళలో కుక్కుతున్నది. వేలకువేల ఎకరాలు కబ్జా చేస్తున్న దొంగలను వదిలివేసి నీడకోసం జానెడు నేల కోరితే పాలకులు చిందులు వేస్తున్నారు. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి వై.ఎస్.రాజశేఖరరెడ్డి స్వయంగా 3537 ఎకరాలు, మాజీ ముఖ్యమంత్రి నారాచంద్రబాబు నాయుడు 853 ఎకరాలు పేదలకు దక్కాల్సిన అసైన్డ్ భూములను కబ్జాచేసి దశాబ్దాలతరబడి అనుభవిస్తున్నారే! దొంగే 'దొంగ దొంగా?' అని అరిచిన చందంగా లేదా? వీరేనా పేదల సమస్యలు పరిష్కరించేది? కార్మికవర్గం ఆలోచించాలి. మార్పుకోసం ఉద్యమించాలి.

- కె.ఉమామహేశ్వరరావు

నా జీవితంలో ఒక్కరోజు

| తమిళ వర్కర్

నేను ట్రాన్స్‌పోర్టు మార్కెట్ హమాలీగా పని చేస్తున్నాను. నాకు భార్య, ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, ఒక్క మగపిల్లవాడు ఉన్నారు. ప్రొద్దున్నే 4గంటలుకాగానే నిద్రలేస్తాను. వెంటనే మా ఇంటినుండి పది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న బజారుకు చేరుకుంటాను. 5 గంటలవరకే పనిపట్టాలి. మొఖం కూడా కడిగిందిలేదు. పని మొత్తం అయిపోయిన తర్వాత 10గంటలకు మా బంధువులు ఎవ్వరైనా వస్తే వాళ్ళ వెంబడి నా సద్ది తెస్తారు. లేకపోతే అక్కడనే ఉన్న హోటల్‌లో 10రూ.లు ఇచ్చి అన్నం తింటాను. ఆ తిండి చాలనే చాలదు. నాకు వచ్చే 100 రూపాయలతో నా సంసారం నడుస్తూ లేదు.

రోజులో 18గంటలు పని చేస్తాను. అక్కడే నిద్రపోవాలి. లారీలు ఎప్పుడు వస్తే అప్పుడు నిద్ర లేవాలి. ఒక్క లారీలో 9 టన్నులు లోడు వస్తుంది. మేము మొత్తం హమాలీలము 7నుండి 8మంది దాక ఉంటాము. రోజు మొత్తంలో ఒక్కటి నుండి 3 లారీలు మాత్రమే వస్తాయి. అవన్నీ దించితే 300 నుండి 400 రూపాయలు ఇస్తారు. ఒక్కొక్కరికీ రోజుకు 100 రూ.లు లోపే కూలి వస్తుంది.

50కిలోల బస్తాలు పెట్టాలని గవర్నమెంట్‌లోళ్ళకు ఎన్నిసార్లు చెప్పినాగాని పట్టించుకుంటలేదు. 2 సంవత్సరాల కొకసారి కూలి ఒప్పందం జరగాలి కాని యజమాని పట్టించుకొనుట లేదు. సంఘాలు పెట్టుకుంటే పెట్టుకోనియ్యరు. యజమానులు బెదిరిస్తారు. పని ఉన్నది లేనిది యజమానుల చేతిలో ఉంటుంది. అతికష్టంగా జీవితము గడుపుతున్నాము. ఏ సంఘాల వాళ్ళు రావటం లేదు. వస్తే మేము అందరము వస్తాము అని హమాలీల ఆవేదనను వ్యక్తం చేశారు.

- కడకంచి మల్లయ్య

| ఆటో వర్కర్

నా పేరు వి.నాగరాజు. నేను నా సొంత ఆటో నడుపుతున్నాను. నాకు భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు. నాకు వచ్చిన పైసలు కుటుంబ ఖర్చులకే సరిపోవడం లేదు. ఎందుకనగా నిత్యావసర వస్తువుల ధరలతోపాటు ప్రస్తుత కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ఒక సంవత్సరములో నాలుగుసార్లు డీజిల్, పెట్రోల్ ధరలను విపరీతంగా పెంచారు. ప్రతిరోజు ఉదయం 5గంటలకు నిద్రలేచి రోడ్డుపైకి వస్తాను. అప్పటినుండి నిద్రాహారాలు మాని రాత్రి 12 గంటల వరకు ఆటోనడిపితే 250 రూ.లు వస్తాయి. ఉదయం టిఫిన్ చేయడానికి, మధ్యాహ్నం భోజనం చేయడానికి సగం డబ్బులు అయిపోతున్నాయి. పిల్లల్ని బడికి పంపించాలంటే సర్కారుబడి అందుబాటులోలేదు. ప్రైవేటు స్కూళ్ళో విపరీతమైన ఫీజులు వసూలు చేస్తున్నారు. ఇల్లు గడవక, పిల్లలకు చదువులు చెప్పించలేక సతమత మవుతున్నాం. ఇండ్లకిరాయిలు విపరీతంగా పెరిగి పోతున్నాయి.

సాధారణ మీటర్ల స్థానంలో డిజిటల్ మీటర్స్ బిగించడానికి ప్రభుత్వం సిద్ధమవు తున్నది. ప్రైవేటు కంపెనీలు డిజిటల్ మీటర్స్ తయారు చేసి ప్రభుత్వానికి ముడుపులు ముట్ట చెప్పడంతో, ప్రభుత్వం ఇప్పుడున్న సాధారణ మీటర్ల స్థానంలో డిజిటల్ మీటర్స్ బిగించడానికి పూనుకున్నారు.

దానిని వ్యతిరేకిస్తూ వివిధ సంఘాలు రాస్తారోకోలు, ధర్నాలు, పాదయాత్రలు చేస్తూ విడుదల చేసిన జి.ఓ.ను వెంటనే రద్దు చేయాలని హెచ్చరించడం జరిగింది. సొంత ఆటో ఉన్న నా పరిస్థితే ఇలా ఉంటే అద్దె ఆటోల డ్రైవర్లకు ఇంకా బాధలు ఎక్కువ. యజమానికి రూ.250లు కిరాయి కట్టాలంటే ఉదయం 4గంటల నుండి మళ్ళీ రాత్రి 10గంటల వరకు నడుపు తూనే ఉండాలి. లేనిచో పొట్టగడవదు. భార్యపిల్లలపోషణ కష్టం. రోగాల బారినపడితే దవాఖానాకు తీసుకెళ్ళడానికి కూడా పైసలుండవు.

- వి.నాగరాజు

| శ్రీశ్రీ వర్కర్

కోడి కూయకముందే నిద్ర లేస్తాను. ఉరుకులు పరుగులతో చాంపుచల్లి, బాసన్న తోమి పొయ్యి వెలిగిస్తాను. చాయ్ చేసి ఇంటా యనకి ఇచ్చి నేను కాసంతతాగి వంట చేస్తాను. 8గంటలకు చాట ముందర పెట్టుకొని బీడీలు చుట్టడం మొదలుపెడతా. సాయత్రం 7గంటల వరకు చుడుతూనే వుంటాను. రోజుకి 11 గంటలు పనిచేస్తే వచ్చే పైసలు 46.00 రూపాయలు. అది కూడా గుర్తింపు కార్డు వుంటేనే. లేకపోతే 36రూపాయలే. కేజిఆకు ఇచ్చి 1600 బీడీలు చుట్టమంటారు యజమానులు. ఈ ఆకుకు 1200 బీడీలు మాత్రమే అవుతాయి. తక్కువ పడిన 400 బీడీలకు (100 బీడీకి 3 రూ.ల చొప్పున) జీతంలో కోత పెడతారు. ప్రతి వెయ్యి బీడీలకు పెచ్చు కట్టల పేరుతో రెండు కట్టలు అదనంగా తీసుకుంటారు.

“ఫారం పేరుతో నెలకి ముప్పై రూపాయలు తీసుకుంటారు. నెలలో 5రోజులే పని దొరికితే ఆ ఫారం పూర్తికాదు. వచ్చేనెల ఆ ఫారం ఉపయోగించుకుంటాం అంటే యజమానులు ఒప్పుకోరు. నెలలో ఒక్కరోజు పని దొరికినా 30 రూపాయలు పెట్టి ఫారం

కొనవలసిందే. గుర్తింపు కార్డులు లేవు, ధరలు పెరుగుతున్నా కనీసవేతనాలు ఇవ్వరు. ఇండ్లు లేవు, ఇంటి అద్దెలు కట్టలేక నానారకాల ఇబ్బందులు పడుతున్నాము. మాలాంటి గరీబ్‌గాలంత గల్లీలో కిల్లీకొట్టులాంటి ఇండ్లలో కాపురాలు చేస్తున్నాం” అని వాళ్ల గుండెల్లో గూడుకట్టుకున్న బాధలను వ్యక్తం చేశారు.

గుర్తింపు కార్డులు లేక ప్రభుత్వం నుండి వచ్చే సంక్షేమ పథకాలు మా దరిదాపులకు రావటంలేదు. కనీసవేతనాల జి.ఓ. 47 ప్రకారం రూ.49.85పైసలు ఇవ్వాలి. వెయ్యి బీడీలకు 49.85 పైసలు, వి.డి.ఎ 14.30 పైసలు, కొత్తగా పెరిగిన వి.డి.ఎ 03.20 పైసలు బేసిక్ వి.డి.ఎ కలుపుకొని 67.35 పైసలు ఇవ్వాలి. కాని వెయ్యి బీడీలకు 45 రూపాయలే ఇస్తున్నారు. వెయ్యి బీడీలకి 22.35 పైసలు నష్టపోతున్నాం. యజమానుల వేధింపులకు గురవుతున్నాం. నిలుపుదోపిడి చేస్తున్నారు. తిరుపతి వెంకన్న సన్నిధిలో జుట్టు మాత్రమే ఇస్తాము కాని ఇక్కడ అడుగుడుగున మా కష్టాన్ని యజమానులు దోచుకుంటున్నారు.

- స్వరూప

నిర్వాసితుల నోట్స్ మట్టి - కార్మికుల బ్రతుకుల్లో నిప్పులు

"అపాచి" కంపెనీ నిర్వృత్తి

'అపాచి' ఇదితైవాన్ షూ కంపెనీ. నెల్లూరుజిల్లా తీరు మండలం మాంబట్టు గ్రామపంచాయతీ పరిధిలో "తోలు వస్తువుల తయారీ పార్క్" 2006 డిసెంబరు నుండి 'బూట్లు' తయారు పరిశ్రమ ప్రారంభించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ విదేశీ సంస్థకోసం 350 ఎకరాల భూమిని కేటాయించింది. భూములు, ఉపాధి కోల్పోయిన వారందరికీ ఈ కంపెనీలో పని కల్పిస్తామని ప్రభుత్వం ప్రచారం చేసింది. కంపెనీలో ఉద్యోగంవస్తే కుదురుగా జీవించవచ్చని అక్కడి ప్రజలను నమ్మించారు. మరో స్పెషల్ ఎకనమిక్ జోన్ ప్రారంభించేందుకు, భవిష్యత్ అవసరాలకోసం ఇక్కడే మరో 600ల ఎకరాల భూమిని రైతుల నుండి కంపల్సరీ ఎక్స్‌జిషన్ రూలు క్రింద 'కారుచౌకగా' స్వాధీనం చేసుకుంది. ఎలాంటి ప్రతిఘటన లేకుండా భూములు కంపెనీ పరమయ్యాయి. చుట్టూ ప్రహరీగోడ నిర్మించుకుని యాజమాన్యం నిశ్చింతగా వుంది.

ఉపాధి కోల్పోయిన నిర్వాసితులు: అపాచి పరిశ్రమ కోసం మాంబట్టు పంచాయతీలో 320 ఎకరాలు భూమిని, ఇతర అవసరాలకోసం మరో 600 ఎకరాల భూమిని ప్రభుత్వం సేకరించింది. భూమిని కోల్పోయిన కుటుంబంలో ఒకరికి కంపెనీలో ఉద్యోగం ఇస్తామని చెప్పారు. ఇప్పుడు 30 సం॥ లోపు వారికి 10 వ తరగతి వరకు చదివిన వారికి ఉద్యోగాలు ఇస్తున్నారు. ఆ గ్రామంలో భూమినంతటినీ కంపెనీ ప్రభుత్వం తీసుకోవడంతో వ్యవసాయపనులు లేక, బయట కూడా పనులు దొరకక ఏమిచేయాలో దిక్కుతోచని పరిస్థితుల్లో వున్నారు. భూమిని కోల్పోయి పనులు దొరక్క ఆకలితో చావల్సిన పరిస్థితులు దాపురించాయని వారు ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఆ గ్రామపంచాయతీ పరిధిలోని 70 గిరిజన కుటుంబాలలో ఏ ఒక్కరికీ పని ఇవ్వలేదు. మాంబట్టు హరిజనవాడలో బహిర్బామికి వెళ్ళేందుకు కూడా జాగా లేదు.

ఈ కంపెనీ క్రింద పోయిన భూమిలో 228 ఎకరాల అటవీ భూమి, 80 ఎకరాల దేవాదాయ భూమి వుంది. ఇంతకాలం ఈ భూములు సాగు చేసుకుంటున్న రైతులకు, పనిచేస్తున్న 600 మంది వ్యవసాయ కార్మికులకు కూడా నష్టపరిహారం ఇవ్వలేదు. ఫలితంగా ఈ భూమిని సాగుచేస్తున్న రైతులు, వ్యవసాయ కూలీల పరిస్థితి మరీ దయనీయంగా వుంది. ఉన్న బ్రతుకుదెరువు కోల్పోయారు. "తగిన చదువులేదు. వయసు మీరింది" వంటి సాకులతో కంపెనీ పని ఇవ్వదు, ఎలా బ్రతకాలని కన్నీరు కార్చారు. అందరికీ ఉపాధి కల్పిస్తామని, అన్నిరకాలుగా ఆదుకుంటామని చెప్పిన వైయస్.రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం నిర్వాసితులను నట్టేట ముంచే రకంగా వ్యవహరించింది.

4 వేలమందికే ఉపాధి: 2006 డిసెంబర్ నుంచి ఇందులో ఉత్పత్తి ప్రారంభం అయ్యింది. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి 30వేల మందికి

ఇందులో ఉపాధి వస్తుందని ప్రకటించారు. అయితే 3వేల మంది కార్మికులనే అపాచి చేర్చుకుంది. ఇక్కడ అన్ని స్థాయిల్లో కలిపి 132 మంది విదేశీయులు పనిచేస్తున్నారు. కనీసం ఈ కంపెనీ వల్ల వేల మందికి ఉపాధి వస్తుందన్న ఆశ కూడా నిరాశ అయ్యింది.

కార్మికుల బానిస బ్రతుకులు : 3వేల మంది కార్మికులలో సుమారు 1000 మంది మహిళా కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. ప్రారంభంలో నెలవేతనం 1800 రూ/- 3 నెలల తర్వాత రు.2800 నెల వేతనంగా ఇస్తారు. కాని పని మాత్రం ఎక్కువగానే వుంటుంది. కార్మికులు ఉదయం 8.30 గంటల నుంచి సాయంత్రం 5.30 గంటలర దాకా పని చేయాలి.

మరో 1000 మందిని అదనంగా నియమించాలి లేదా 750 లేదా 800 జతల లక్ష్యం పెడతారు. 2గంటలు బలవంతపు ఓ.టి. చేయిస్తారు. ప్రతి48 సెకన్లకు ఒక జత బూట్లు తయారు కావాలి. ఒక పనిదినం 8గంటలలో ఎన్ని జతలు- 6000ల జతలు లక్ష్యం కావాలి.

వారు ఉదయం 8.20ని॥కల్లా సంస్థ ఆవరణలో ఉండాలి. సాయంత్రం 5.40 ని॥కు బయటకుపోవాలి. అంటే 20ని॥ అధికంగా పని చేయించుకుంటున్నారు. 8.20ని॥ ఒక ని॥ ఆలస్యమైనా శిక్షలు అధికంగా విధిస్తున్నారు. సమయం దాటి విధులకు వస్తే టీ కప్పులు, గ్లాసులు కడిగిస్తున్నారు.

సాయంత్రం 5.30 నుంచి 7.30 ని॥ ల వరకు అదనంగా నిర్బంధించి కార్మికుల చేత 2 గం॥లు ఒ.టి. చేయిస్తున్నారు. ఆ రకంగా రోజుకు కార్మికులు 11 గం॥లు పనిచేస్తున్నారు. కార్మికులు ఒ.టి. చేయనట్లయితే వెంటనే పనిలో నుంచి తొలగిస్తున్నారు. ఇటీవల గూడూరుకు చెందిన ఓ కార్మికుడు 3 రోజులు వరుసగా ఒ.టి. చేసి అలసిపోయి ఒక ఒ.టి. చేయలేనని అన్నందుకు అతనిని పనిలో నుంచి తొలగించారు. బలవంతంగా కార్మికులతో ఒ.టి. చేయించడం పట్ల కార్మికుల తీవ్ర వ్యతిరేకత వుంది. మహిళా కార్మికులు ఉదయం 7.3 ని॥లకు ఇంటి నుంచి బయటకు వస్తే కంపెనీ నుంచి 8గంటలకు బయటపడతారు. రోడ్డుకి కి.మీదూరం. కంపెనీ ట్రాన్స్‌పోర్టు ఏర్పరచలేదు. రాత్రి 9.00 గం॥ అవుతుందని ఇంటికి వెళ్లి ఇంటి పనులు చేయలేక పిల్లలను సరిగా చూసుకోలేక తీవ్ర ఇబ్బందులు పడుతున్నామని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

సెలవులు లేవు : ఈ సంస్థలో పనిచేసే ఓ మహిళా కార్మికురాలు ఇటీవల అబార్షన్ చేయించుకున్నారు. 2 నెలల పాటు విశ్రాంతి తీసుకోవాలని ఆమెకు వైద్యులు సూచించారు. దీంతో సెలవు కావాలని అధికారులను కోరగా సెలవు ఇవ్వడానికి నిరాకరించడంతో వారంరోజులపాటు పనిచేసి ఆ తర్వాత విధిలేక రాజీనామా చేసి వెళ్లిపోయారు. కంపెనీ వారు ఆ రాజీనామాను తిరస్కరించారు. పనిలో నుంచి తొలగించి చేసిన పది రోజులకు

జీతం ఇవ్వలేదు. యమ్. సునీల అనే అమ్మాయి కంపెనీ నుండి ఇంటికి వెళ్లే మార్గమధ్యంలో ప్రమాదానికి గురై తీవ్రంగా గాయపడింది. కాలు ఫ్రాక్చర్ అయ్యి నడవలేని పరిస్థితులలో యాజమాన్యానికి సమాచార మిచ్చి సెలవు పంపింది. కానీ ఆమెను నిరాక్షిణ్యంగా పనిలో నుంచి తొలగించారు.

ఉద్యోగికి సెలవు కావాలంటే ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనైనా కార్యాలయానికి వచ్చి సెలవు చీటీ వ్రాసి ఇవ్వాలి. ఒక్కరోజు సెలవు పెట్టినా కార్మికులకు ఇచ్చే బోనస్ కట్ చేస్తున్నారు. ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ మూడురోజుల కంటే సెలవు ఇవ్వటం లేదు.

భారతీయ కార్మికులపై వేధింపులు: భారతీయ కార్మికుల పట్ల యాజమాన్యం వివక్ష చూపిస్తుంది. భారతీయ కార్మికులతో రాత్రి వేళల్లో ఒ.టి. చేయిస్తున్నారు. ఒ.టి. ముగిసిన తర్వాత కార్మికులు ఇళ్లకు చేరుకోడానికి ఎలాంటి రవాణా సౌకర్యం ఏర్పాటు చెయ్యలేదు. ఒ.టి. అయిన తర్వాత అర్ధరాత్రి 7 కిలో మీటర్లు చీకట్లో రోడ్డు వరకు నడవాలి. గంటల తరబడి వేచి వుండి దారిన పోయే వాహనాన్ని పట్టుకొని ఇళ్లకు చేరాలి. అదే విదేశీ కార్మికులకు మాత్రం ప్రత్యేకంగా బస్సులు ఏర్పాటు చేశారు.

రాత్రి పనిముగిసిన తర్వాత మహిళలు వున్నారు. బస్సులో ఖాళీ వుంది కనీసం రోడ్డు వరకు వదిలి పెట్టాలని ఒక భారతీయ అధికారి బస్సు ఆపారు. వెంటనే అతన్ని పక్కకు త్రోశారు.

మరుసటి రోజు సమావేశం పెట్టి విదేశీయులు ప్రయాణిస్తున్న బస్సులో భారతీయులను ఎక్కించుకోమన్నందుకు అతనికి ఇవ్వవలసిన ప్రమోషన్ నిలిపి వేస్తున్నామని, భవిష్యత్లో ఇటువంటి వి జరిగితే పరిణామాలు తీవ్రంగా వుంటాయని హెచ్చరించారు.

భారతీయ కార్మికులు చేసే చిన్న, చిన్న సమస్యలను పెద్దవి చేసి అవమానిస్తున్నారు. వారు కూర్చున్న కుర్చీని బలవంతంగా తన్నడం, బూట్లతో తన్నడం వంటివి చేస్తున్నారు.

స్పూన్ మర్చిపోతే టిఫిన్, భోజనం లేకుండా 11గం|| పనిచేయాలి : భారతీయ కార్మికులు భోజనం, టిఫిన్ స్పూన్ తోనే తినాలి. స్పూన్ కార్మికులు ఇంటినుంచే తెచ్చుకోవాలి. ఎందుకంటే విదేశీయుల క్యాంటీన్ లో స్పూన్లు వాడుతారు కాబట్టి, ఆ స్పూన్లు భారతీయులు ముట్టుకోకూడదు. స్పూన్ కార్మికులు మర్చిపోతే టిఫిన్, భోజనం లేకుండా 11గం|| పనిచేయాలి.

యాజమాన్యం వేధింపులను తట్టుకోలేక కార్మికులు కొలువు వదిలేస్తున్నారు. 6 నెలల్లో 600మంది రాజీనామా చేసి వెళ్లిపోయారు. ప్రత్యేక ఆర్థిక మండలిలో కార్మికులకు ఎటువంటి హక్కులు లేవు, వీరు బానిసలుగా పని చేయాల్సిందే అని యాజమాన్యం చులకనగా మాట్లాడుతున్నారు. మాకు లాభాలు ముఖ్యం మీ ఆరోగ్యాలు దెబ్బతిన్నా అదనంగా పనిచేయాల్సిందే, వళ్లుదగ్గర పెట్టుకొని పనిచేయాలని లేకపోతే ఎప్పుడైనా పనిలోనుంచి తొలగిస్తామని బెదిరిస్తున్నారు. భయం వదిలి, ఒంటరితనాన్ని విడిచి, ఉద్యోగులందరూ ఐక్యమై హక్కుల కోసం సమైక్యం కావాలి. అప్పుడే బానిస బ్రతుకులకు ఊరట లభిస్తుంది.

- యన్.సతీష్ కుమార్

సరోజ్ చౌదూరి స్మారకోపన్యాస సభ

కరీంనగర్ డివిజన్ మంచుర్యాల ఐసిఇయు యూనిట్ అధ్యక్షంలో జూన్ 26న 7వ సరోజ్ చౌదూరి స్మారకోపన్యాసం సభ జరిగింది. సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు పి.రోజా ప్రధానవక్తగా “సంస్కరణల శకంలో ఉద్యోగులు- ఉద్యమాలు” అనే అంశంపై ప్రసంగించారు.

ఉద్యోగుల న్యాయమైన హక్కులను హరించి వారిని మరింత బానిసలుగా మార్చడానికే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సంస్కరణల తతంగాన్ని నడుపుతున్నాయని రోజా అన్నారు. సామాన్యులకు మిగిలింది ఆకలి, దారిద్ర్యము, అసమానతలేనని ఆమె తెలిపారు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలని ప్రైవేటీకరించి, కాంట్రాక్ట్ కరణని పెంచి, కార్మికుల జీవితాలను మరింత హీనస్థితిలోకి నెట్టడానికే సంస్కరణల నామస్కరణ చేస్తున్నాయని ఆమె తెలిపారు. కాంగ్రెస్, బిజెపి పార్టీల ఏలుబడిలోని ప్రభుత్వాలు సంస్కరణల పేరుతో పెట్టుబడిదారులకు ఊడిగం చేస్తుండగా బెంగాల్, కేరళ, త్రిపురల్లోని వామపక్ష ప్రభుత్వాలు ప్రత్యామ్నాయ విధానాలతో దారిచూపుతున్నాయని ఆమె వివరించారు. మధ్యతరగతి ఉద్యోగుల అన్ని రంగాల కార్మికులను సమీకరించి ఐక్యఉద్యమాలు చేపట్టడం ద్వారానే సంస్కరణ విధానాలను ఓడించగలమని ఆమె అన్నారు.

ఐసిఇయు మంచుర్యాల శాఖ కార్యదర్శి ఎ.తిరుపతిరెడ్డి సభికులను ఆహ్వానించగా మంచుర్యాలశాఖ అధ్యక్షులు ఎం.రాందాసు సభకు అధ్యక్షత వహించారు. ఐసిఇయు డివిజనల్ సంయుక్త కార్యదర్శి ఆర్.రాజేశం కా||సరోజ్ జీవిత విశేషాలను వివరించి, కా||సరోజ్ ను సంస్మరించుకోవడంతోబాటు స్థానిక ఉద్యోగులను చైతన్యపరచడానికే స్మారకోపన్యాసాలని ఏర్పాటు చేస్తున్నామని తెలిపారు. సభలో ప్రసంగించిన ఐసిఇయు కరీంనగర్ డివిజన్ అధ్యక్షులు కా||పి.విద్యాసాగర్ రెడ్డి రానున్న రోజుల్లో మరింత పోరాట పటిమతో ఉద్యమించడానికి కా||సరోజ్ స్ఫూర్తి స్ఫూర్తిదాయకంగా పని చేస్తుందని తెలిపారు. ఏయేటికాయేదు 'అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధిస్తున్న ఎల్ఐసిని బలహీనపరచడానికి ప్రైవేటు లాబీతో కుమ్మక్కై ప్రభుత్వాధినేతలు పన్నుతున్న కుట్రలను ఉద్యోగులు ఐక్యంగా ప్రతిఘటించాలని డివిజనల్ ప్రధాన కార్యదర్శి కె.వేణు గోపాలరావు పిలుపునిచ్చారు. ఉపాధ్యక్షులు కె.రాజేశ్వరరావు వందన సమర్పణ చేశారు. మంచుర్యాల, బెల్లంపల్లి, రామగుండం, కరీంనగర్ యూనిట్ల ఐసిఇయు సభ్యులతోపాటు స్థానిక మునిసిపల్, టెలికాం, సింగరేణి సిబ్బంది, ఉపాధ్యాయులు ఈ సభలో పాల్గొన్నారు.

కార్మికవర్గం పరిగణించవలసిన

ప్రధాన సమస్యలు

బిజెపి నాయకత్వంలో ఎన్డీఎ ఆర్థిక విధానాలనే కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని యుపిఎ ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తోన్నది. సహజంగానే ఈ ప్రభుత్వం కూడా విశాల ప్రజానీకానికి దూరమవుతున్నది. ఫలితంగా ఉత్తరాఖండ్, పంజాబ్ అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో, ముంబయి మరియు ఢిల్లీ ప్రాదేశిక ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ పార్టీ చావు దెబ్బతిన్నది. ఇక్కడ మతోన్మాదులు తిరిగి లబ్ధిపొందడం దురదృష్టకరం.

పర్యవసానంగా ఉత్తరప్రదేశ్ (యుపి) ఎన్నికలలో తిరిగి తన మతోన్మాద రాజకీయాలను తీవ్రస్థాయిలో నిర్వహించే ధైర్యాన్ని బిజెపికి కలిగించాయి. అయితే ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రజలు మతోన్మాద రాజకీయాలకు చెంపపెట్టుపెట్టారు. అదేవిధంగా కాంగ్రెస్ పార్టీ కూడా బోర్లాపడింది. ఇప్పటికైనా గుణపాఠం తీసుకొని తన విధాన గమనాన్ని మార్చుకుంటుందని ఆశిద్దాము. ఈ ఎన్నికలన్నింటా కాంగ్రెస్ ఓటమికి అదుపు తప్పిన నిత్యావసర సరుకుల ధరలు, మరోప్రక్క నయాఉదారవాద విధానాల పర్యవసానంగా అన్ని తరగతుల ప్రజలకు కలుగుతున్న కడగండ్లు ప్రధాన కారణాలు.

కేంద్రంలో యుపిఎ ప్రభుత్వం మూడు సంవత్సరాలు పూర్తి చేసుకున్నది. ఈ మూడు సంవత్సరాల పరిపాలనలో ప్రజానుకూల పాలన అందిస్తానన్న తన వాగ్దానాన్ని నెరవేర్చలేదు. కామన్ మినిమమ్ ప్రొంగాంలోని వాగ్దానాలు అలంకారానికే తప్ప అమలుకు నోచుకోలేదు.

బిజెపి యుపిఎ ఆర్థిక విధానాలను చల్లగా సమర్థిస్తూ మరోప్రక్క తీవ్రవాదం, దేశరక్షణ పేరున తన మతోన్మాద ఎజెండాను తీవ్రగతిని ముందుకు తీసుకొనిపోతున్నది. ఉత్తరప్రదేశ్ ఎన్నికల సందర్భంగా మైనారిటీ వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని “సిడి”లో తెచ్చి చావుదెబ్బతిన్నది. ఆ ప్రచారాన్ని వెనక్కి తీసుకొని ఆత్మనింద చేసుకోక తప్పని పరిస్థితి ఎదుర్కొన్నది. గుజరాత్ నుండి బిజెపి పార్లమెంటు సభ్యుడు “కటారా” అమ్మాయిల రవాణా నేరంలో కన్నంలో దొంగలా దొరికిపోయి బిజెపి అనైతిక రూపం బట్టబయలయింది. గుజరాత్ లో మోడి ప్రభుత్వం నెరపిన బూటకపు ఎన్ కౌంటర్లు, పథకం ప్రకారం చేసిన హత్యాదారుణాలు బిజెపి నిజస్వరూపాన్ని బట్టబయలు చేశాయి. ఇదంతా ఇలా వున్నా మతోన్మాదులు విసుగుతున్న సవాళ్ళు కార్మికోద్యమం, విశాల ప్రజాఉద్యమం బాధ్యతను మరింతగా పెంచుతున్నవి.

వామపక్షంపై దాడి :

అన్ని రకాల అతివాదులు, బూర్జువా ప్రసారమాధ్యమం మూకుమ్మడిగా వామపక్షంపై చేస్తున్న దాడి పరిస్థితిని క్లిష్టం చేస్తున్నవి. వామపక్ష తీవ్రవాదులు కూడా వీరికి తోడైనారు. 2007 మార్చి 14 నందిగ్రామ్ లో జరిగిన దురదృష్టకర సంఘటన ఈ దాడికి సాకుగా లభించింది.

వామపక్ష ప్రభుత్వం మూడు దశాబ్దాల కాలంలో సాధించిన ప్రజానుకూల విజయాలను ఒక్క దెబ్బతో తుడిచిపెట్టే ప్రయత్నమిది.

నందిగ్రామ్ లో భూమిని బలవంతంగా సేకరించాలని వామపక్ష ప్రభుత్వం ఎన్నడూ భావించలేదు. పోలీసుకాల్పులకు ఒక మాసం ముందే ముఖ్యమంత్రి ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేశారు. పోలీసుకాల్పుల దుర్వటనలో సామాన్యగ్రామీణులపై పోలీసు కాల్పులు జరగలేదు. నందిగ్రామం నుండి సాయుధ గూండాలచే తరిమి వయబడినది మరెవరో కాదు వామపక్ష సానుభూతిపరులు, సిఐటియుతోసహా వివిధ ప్రజాసంఘాలకు సంబంధించినవారు. గత మూడుదశాబ్దాలకాలంలో బెంగాల్ లో భూసంస్కరణలను నిత్యం వ్యతిరేకించిన రాజకీయశక్తులే ఈరోజున నందిగ్రామ్ సమస్యపై వామపక్ష ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా గందరగోళం సృష్టిస్తున్నారు.

భూసంస్కరణలో బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం మార్గదర్శి. దేశంలో పంపిణీజరిగిన భూమిలో 2% బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం చేతిమీదుగా జరిగింది. బెంగాల్ లో 83శాతం భూమి చిన్నరైతుల చేతిలో వుంది. వారిలో అత్యధికులు హరిజనులు, గిరిజనులు తదితర పేద ప్రజలే. ప్రస్తుత ప్రభుత్వం ఏడవసారి ఎన్నికైనా కూడా 30వేల ఎకరాల భూమి పంపిణీ చేసింది. ఇతర రాష్ట్రాల్లో ప్రభుత్వాలు భూసంస్కరణలను ఎప్పుడో అటకెక్కించేశారు. అటువంటి రాజకీయశక్తులన్నీ బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం బడా సంస్థలకు కట్టబెట్టడానికి భూమిని లాక్కుంటున్నాయని చెప్పడం చోద్యం కాకమరేమిటి?

ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళ చట్టం, 1894 భూస్వాధీన చట్టం తదితర నియమనిబంధనల్లో మార్పులు చేయాలని కేంద్రంలో యుపిఎ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి చేస్తున్నది వామపక్షం మాత్రమే. ప్రత్యేక ఆర్థిక మండళ్ళ చట్టంలోని కార్మిక వ్యతిరేక అంశాలను తొలగించే వరకు వత్తిడి చేసింది వామపక్షమే. ఆయా సందర్భాల్లో ఇతర రాజకీయ పార్టీలన్నీ ప్రేక్షక పాత్ర పోషించినవే. వామపక్షానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న దాడిని, దాని వెనుకనున్న కుతంత్రాన్ని లోతుగా పరిశీలించి అర్థం చేసుకోవాలి.

దేశవ్యాప్తంగా విచ్చిన్నకరశక్తుల ప్రచారాన్ని ఎదుర్కోవాలి. అయితే సామాన్యప్రజల సందేహాలకు ఓర్పుగా సమాధానం చెప్పి గందరగోళం పడకుండా శ్రద్ధవహించాలి.

వామపక్ష ప్రభుత్వాన్ని కాపాడుకోవడం, వామపక్షంపై జరుగుతున్న కుట్రని భగ్నం చేయడం, నందిగ్రామ్ వాస్తవాలను తేటతెల్లం చేయడం కార్మికోద్యమం, అందునా సిఐటియు ప్రధాన కర్తవ్యం. సిఐటియు ఈ కర్తవ్య నిర్వహణలో నిమగ్నం కావాలి.

- (జనరల్ కౌన్సిల్ (కొల్కతా)లో
డా॥అమీన్ ప్రవేశపెట్టిన నివేదిక నుండి)

జి-8 దేశాల బాంకుతనం

ఎనిమిది దేశాల గ్రూపు (జి8)గా వున్న పారిశ్రామిక దేశాలకు తాము నెరవేర్చాల్సిన బాధ్యతల నుండి తప్పుకోవటం ఎలానో బాగా తెలుసు.

ఒకప్పుడు ప్రపంచ ఉత్పత్తిలో వాటి వాటా 80%. పెట్రోలియం ఇంధనాన్ని చౌకగా పశ్చిమ ఆసియా, ఆఫ్రికా చమురు క్షేత్రాల నుండి దిగుమతి చేసుకుని ఫ్యాక్టరీలని నడిపారు. ఇళ్ళలో దీపాలు వెలిగించుకున్నారు. కార్లపై స్వారి చేశారు.

ఆ తరువాత ఆయిల్ సంక్షోభం వచ్చింది. 1972లో బ్యారల్ కు 3 డాలర్లు వున్న చమురు ధర నాలుగు రెట్లయి 1974లో 12 డాలర్లకు చేరింది. వాళ్ళ కరెన్సీ విలువ కూడా నేలమట్టమయింది. దాంతో గ్రూపు 6గా (అమెరికా, ఇంగ్లండ్, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, జపాన్, ఇటలీ) 1975లో జతకట్టారు. అప్పటి నుండి తమ ప్రయోజనాలకోసం ప్రతి సంవత్సరం సమావేశం అవుతున్నారు. 1976లో కెనడా చేరింది. 1998లో రష్యాను కోఆప్టే చేసుకుని గ్రూపు 8 (జి8)గా మారారు.

ఇప్పటికీ ప్రపంచ చమురులో సగాన్ని వినియోగిస్తున్నారు. ప్రపంచ వాతావరణం వేడెక్కటానికి కారణమవుతున్న కార్బన్ డయాక్సైడ్ విడుదలకు బాధ్యులవుతున్నారు.

జపాన్ దేశంలోని టోక్యో నగరంలో చేసుకున్న ప్రపంచ దేశాల ఒప్పందం ప్రకారం పెట్రోలు, బొగ్గు ఇంధన వినియోగాన్ని వాళ్ళు తగ్గించుకోవాలి. ప్రత్యామ్నాయ వనరులు చూసుకోవాలి. కానీ ఈ ఒప్పందాన్ని ఇంతవరకూ వాళ్ళు అమలు చేయలేదు. అమెరికా దాని మీద అసలు సంతకమే చేయలేదు.

ప్రకృతి వనరులకోసం, వస్తూత్పత్తి, సర్వీసు రంగాల మార్కెట్ల కోసం ఇప్పుడు చైనా, భారత్ వంటి దేశాలు ధనిక దేశాలతో పోటీ పడుతున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థిక ఉత్పత్తిలో జి8 దేశాల వాటా

60శాతానికి తగ్గింది.

ఎత్తు కొమ్మ మీద వున్న తమ స్థానాన్ని కాపాడుకోటానికి సహాయం అవసరం అవుతుందని జి8 నాయకులకు తెలుసు. గత కొద్ది సంవత్సరాల నుండి ఇండియా, చైనా, బ్రెజిల్, మెక్సికో, దక్షిణ ఆఫ్రికాలను వారి సాంవత్సరిక

సమావేశాలకు ఆహ్వానిస్తున్నారు. పెద్ద వాళ్ళతో కూర్చోగలిగామనే భావనని వాళ్ళకి కల్పిస్తున్నారు. ఇప్పుడు దానికి మూల్యం చెల్లించమంటున్నారు.

ఇండియా, చైనా, బ్రెజిల్, మెక్సికో, దక్షిణ ఆఫ్రికాలు ప్రపంచ జనాభాలో సగం మందిని కలిగి వున్నాయి. వారిలో ఎక్కువ మంది పేదరికంలో వున్నారు. మొత్తం ప్రపంచ ఉత్పత్తిలో వారి వాటా 12శాతం మాత్రమే. ప్రపంచ ఇంధనంలో 1/5 వంతునే అవి వినియోగిస్తాయి. ఇటీవలి కాలంలో వాటి తలసరి ఆదాయం పెరుగుతున్నప్పటికీ, అభివృద్ధి చెందిన దేశాల తలసరి ఆదాయంతో పోలిస్తే చాలా తక్కువ. తమ అభివృద్ధిని

కొనసాగించాలంటే ఎక్కువ ఇంధనాన్ని వినియోగించాలని వాటికి తెలుసు.

కానీ జి8 మాత్రం ఆ వినియోగాన్ని తగ్గించుకొమ్మని చెబుతున్నాయి. వాతావరణంలో వచ్చే మార్పులను చూపెట్టి జి8 దేశాలు ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించాయి. పెట్రోలు, డీజిలు, బొగ్గు, గ్యాసు వినియోగాన్ని అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు తగ్గించుకోవాలని ఆ తీర్మాన సారాంశం.

ఇంధనాన్ని సమర్థవంతంగా వినియోగించుకోలేక పోతున్నానని భారత్ కు తెలుసు. జర్మనీ స్థాయిలో ముడిచమురు ను వినియోగిస్తున్నా దాని ఉత్పత్తిలో 1/3 వంతును మాత్రమే చేయగలుగుతున్నది. ఆర్థిక అభివృద్ధికి బ్రేకులు వేసే ఎటువంటి ప్రణాళికనయినా ఆమోదించలేనని కూడా భారతదేశానికి తెలుసు.

ఇటీవల జర్మనీ దేశం లోని హాలిజేండమ్ నగరంలో జరిగిన జి8 దేశాల తీర్మానంలో ఇంకా అనేక షరతులు వున్నాయి. తమ సాంకేతిక సామర్థ్యం ఏమిటో జి8కు తెలుసు. ఈ రంగంలో జి8 అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల నుండి పోటీని ఎదుర్కొంటున్నది. మేధో సంపత్తిని తమ వద్ద నుంచి దొంగలిస్తున్నారంటూ అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలపై నేరం మోపింది. దాన్ని రూపుమాపే బాధ్యతను వాటిపై పెట్టింది.

విదేశీ పెట్టుబడులకు ఎటువంటి ఆటంకాలు లేకుండా తమ మార్కెట్లను తెరవాలని అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలను జి8 కోరింది. ప్రపంచ మార్కెట్లలో తమ ఉన్నత స్థానాన్ని నిలుపుకునేందుకు తమ బహుళజాతి కంపెనీలకు అనుకూలంగా ఇటువంటి ప్రకటనను జి8 చేసింది. ఈ విష గుళికలను అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు మింగుతాయా?

- 'ది హిందూ' పత్రిక వ్యాసానికి స్వేచ్ఛానువాదం.

కాంట్రాక్టర్ కక్ష!

60 ఏళ్ళ నాటి మాట.... సింగరేణి యూనియన్ ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి యూనియన్ ఆఫీసులో వ్రాసుకుంటున్నాడు. మొదటి షిఫ్ట్ కార్మికులు బర్లిపిట్ వద్ద వున్నారు. సూపర్వైజర్ మేస్త్రీలు పనివారిని ఆయా పనులకు పంపకం చేసి గనిలోకి పంపటానికి సిద్ధపడుతున్నారు.

“గనిలోకి ఈరోజు దిగేదిలేదు” అని కార్మికులు మొరాయించారు. రేషన్ బియ్యపు చీట్లు యిప్పిస్తేనే పనిలోకి దిగుతాం అంటున్నారు.

గని ఆఫీసు ఎదుట అంతా గొడవగా వుంది. బర్లిపిట్ గని నుండి యూనియన్ కార్యకర్త ఒకరు రొప్పుకుంటూ ఆఫీసుకు వచ్చాడు. గనివద్ద గొడవ అవుతున్నదని కార్మికులు గనిలోకి దిగము అంటున్నారని గని అధికారి మిమ్ములను రమ్ముంటున్నారని కబురు తెచ్చాడు.

కొత్తగూడెంలో బర్లిపిట్ గని పెద్దది. షాఫ్ట్ సిస్టంతో పని జరుగుతుంది. మూడు షిఫ్టులకు కలిపి 2000కి పైగానే కార్మికులు పని చేస్తారు.

సెక్రటరీ పిట్ వద్దకు చేరాడు. గనిలోపల సపోర్టుకోసం తెచ్చిన కర్రదిమ్మెలు కుప్పలుగా వున్నవి. కార్మికులు ఆ కర్ర దిమ్మెల మీద కూర్చుని వున్నారు. సెక్రటరీ నేరుగా కార్మికుల వద్దకే వెళ్లాడు. కార్మికులు విష్ చేశారు. తానూ ప్రతిగా విష్ చేశాడు.

విషయం ఏమిటని అడిగాడు.

“మాకు రేషన్ చీట్లు ఇవ్వరటగా. మేం ఏంతిని పనికి దిగాలి” కార్మికుల ప్రశ్న.

రేషన్ యివ్వరని ఎవరన్నారు?

“అందరు అనుకుంటున్నారు. ఇళ్లలో ఎందరు వున్నారు అని లెక్కలు తీస్తున్నారట. కొత్తరేషన్ కార్డులు యిస్తారట. కొత్త కార్డులమీదే రేషన్ యిస్తారటగా”

అవును ఇంట్లో ఎంతమంది ఉన్నది లెక్క తీస్తున్నారు. కార్డులు యిస్తారు. వాటిమీదే రేషన్ యిస్తారు. అప్పటిదాకా చీటిలమీదనే రేషన్ యిస్తారు. మీకు ఇబ్బంది ఏమిటి?

మాకు కార్డులు వద్దు. చీటిల మీదనే పోయాలి.

లెక్కలు తీయొద్దు. కార్డులు వద్దు. పాత పద్ధతే కావాలి.

ఇన్నాళ్లపట్టి లేని మనుషుల లెక్కలు యిప్పుడెందుకట? గుంపులోని ప్రశ్న.

ప్రశ్నవేస్తున్నది ఎవరా అని జనంవైపు పరికించాడు సెక్రటరీ.

“ఆ విషయం తర్వాత మాట్లాడుకుందాం. ముందు షిఫ్టుకు దిగండి” అన్నాడు.

“లెక్కలూ వద్దు. కొత్త కార్డులూ వద్దు” గుంపు వెనుక నుంచి కొన్ని గొంతులు.

విషయం అర్థమైంది. కాంట్రాక్టర్ల యీ గొడవకు కారణం అని స్పష్టమైంది.

“లెక్కలు తీయొద్దు అని మనం ఎట్లా అంటాం. అది కంపెనీ యిష్టం. మనకు యిబ్బంది ఏమిటో చెప్పాలి. కంపెనీని

అడుగుదాం.

“ఏంటిరా అడిగేది. ఇదంతా యూనియన్ పనే. పట్టండిరా వీళ్ల సంగతి తేలుద్దాం” అంటూ కాంట్రాక్టర్లు చేతిలోని సబ్బుళ్లు లేపారు.

కొత్తకార్డులు వస్తే కార్మికులపేర తీసుకుంటున్న రేషన్ బ్లాకు మార్కెట్ కు చేరవేసుకోటానికి యిక కాంట్రాక్టర్లకు అవకాశం వుండదు. తాము కూడా కార్డుమీదనే ఆధారపడాలి. అదీ అసలు కడుపుమంట.

యూనియన్ చేయబట్టి కాంట్రాక్టు సిస్టం రద్దయింది. యిప్పుడు కార్మికులతోపాటు రోజూ పనికి దిగితేనే హాజరూ, రేషను.

కొత్త కార్డులు యింకా యివ్వనూ లేదు, కార్మికులకు యిబ్బంది జరగనూలేదు. రాబోయే యిబ్బంది కాంట్రాక్టర్లకే. అందుకే కార్మికులకు నష్టం జరుగుతుంది అని భయపెట్టి రెచ్చగొట్టారు. పని ఆపు చేయించారు.

కార్యదర్శి జనార్ధన్ కు గొడవకు అసలు కారణం ఏమిటో స్పష్టమైంది. అందుకే ధృఢంగా నిలిచాడు. కర్రదుంగలమీద ఎక్కి నిలబడ్డాడు.

“లెక్కలు తీసున్నది కంపెనీ. కొత్తకార్డులు యిచ్చేది కంపెనీ. ఇబ్బందులేమైనా వుంటే మాట్లాడేది యూనియన్. వుంటే చెప్పండి మాట్లాడుదాం.

“ఇదంతా యూనియనే చేస్తున్నదంటూ సబ్బుళ్లు లేపుతారా? మంచిది రండి. చూస్తారేం” అని గట్టిగా నిలదీసేసరికి ఎత్తిన సబ్బుళ్లు కిందికి దిగినవి. జనాన్ని మూక ఉమ్మడిగా రెచ్చగొట్టటం లాభం లేదని కాంట్రాక్టర్లు తలవంచుకున్నారు.

లెక్కలు తీస్తే యిబ్బంది ఎవరికో యూనియన్ కు తెలుసు. కార్మికుల పేరుతో రేషన్ బ్లాకు మార్కెటుకు ఎవరు చేరవేస్తున్నారో మాకు తెలుసు.

కొత్త కార్డులు వచ్చే దాకా పాతపద్ధతిలోనే రేషన్ పోస్తారు. మస్టరు పడి మీ షిఫ్టుకు దిగండి. ఇప్పుడే మేనేజరుతో మాట్లాడుతాను అని సెక్రటరీ ముగించాడు.

తమ ఎత్తు పారక పోయేసరికి రెచ్చగొట్టిన కాంట్రాక్టర్లు మౌనంగా వెనక్కు తగ్గారు. నలుగురితోపాటు గనిలోకి వెళ్ళిపోయారు. ఇబ్బంది కార్మికులది కానేకాదు. కాంట్రాక్టర్లది.

తమ యిబ్బందిని అందరి యిబ్బందిగా చూపి రెచ్చగొట్టి పని ఆపు చేయించారు. యూనియన్ ప్రతినిధి ధృఢంగా నిలబడేసరికి చల్లగా జారుకున్నారు.

యుద్ధకాలంలో రైల్వేలోను, బొగ్గుగనుల్లోను గవర్నమెంట్ ఆహార ధాన్యాలను సప్లయి చేసే బాధ్యత తీసుకుంది. యుద్ధం ముగియటంతో ఆ బాధ్యతను ఆ సంస్థలకే వదిలింది. యుద్ధం జరిగినన్నాళ్లు దుబారాను చూచీ చూడనట్లు పూరుకుంది. యిప్పుడు దుబారాను అదుపు చేయటానికి పూనుకుంది. దురుపయోగం చేసిన వారికి యిప్పుడు బ్రేకులు పడ్డాయి. అందుకే అలజడులు సృష్టించారు.

- పర్వసత్యనారాయణ

నిప్పురవ్వ "మంగల్పాండే"

సిపాయిల్లో పోరాటాన్ని రగిలించి, ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామంగా చరిత్రకెక్కిన సిపాయిల తిరుగుబాటుకు శ్రీకారం చుట్టిన నిప్పురవ్వ మంగల్పాండే.

1857 మార్చి 29న బ్యారక్పూర్ పెరేడ్ గ్రౌండ్లో ఒకయువ సైనికుడు బ్రిటిష్ సార్జంటుతో, మరో సైనికాధికారితో ముష్టి యుద్ధానికి దిగాడు. కత్తితో వారిద్దరినీ గాయపరిచాడు. తనపైకి ఉరుకుతూ వస్తున్న సైన్యంపై తుపాకీ ఎక్కుపెట్టి కాల్చాడు. ఇద్దరిని పడగొట్టాడు. మిగిలిన వారితో పోరాడటం సాధ్యం కాదని తేలిపోయాక తననుతాను కాల్చుకునే ప్రయత్నం చేసి విఫలమయ్యాడు. దాంతో బ్రిటిష్ వారి చేతిలో బందిఅయ్యాడు.

సైనిక క్రమశిక్షణ అతిక్రమించినందుకు రాజ్యవ్యతిరేక చర్యకు పాల్పడినందుకు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఉరిశిక్ష విధించింది. ఏప్రిల్ 18న అమలు చేయాల్సిన ఉరిశిక్ష పదిరోజులు ముందుగానే ఏప్రిల్ 8న అమలు చేసేశారు. కారణం ఆ యువసైనికుడి చర్య యావత్ దేశాన్ని కుదిపివేసింది. అతనే మంగల్పాండే. ఫలితంగా 1857 సిపాయిల తిరుగుబాటు. ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం.

మంగల్పాండే ధైర్యశాలి. కలుపుగోలు మనిషి. పదిమందిని ఒక మాట మీద నిలిపి ఉంచేందుకు అవసరమైతే తన సాహసానికి ఒడిగట్టే ధైర్యశాలి. 1827 జూలై 1 ఉత్తరప్రదేశ్లోని బాలియాలో పుట్టారని, మరికొందరు సుర్వపూర్లో జన్మించారని చెబుతున్నారు. తన 22వ ఏటనే (1849లో) సైన్యంలో చేరాడు. ఆఫ్ఘనిస్తాన్లో జరిగిన యుద్ధంలో పాల్గొన్నాడు. అతని విరోచిత పోరాటానికి బ్రిటిష్, తోటి భారత సంతతి సైనికులు వీరుడిగా పరిగణించే వారు.

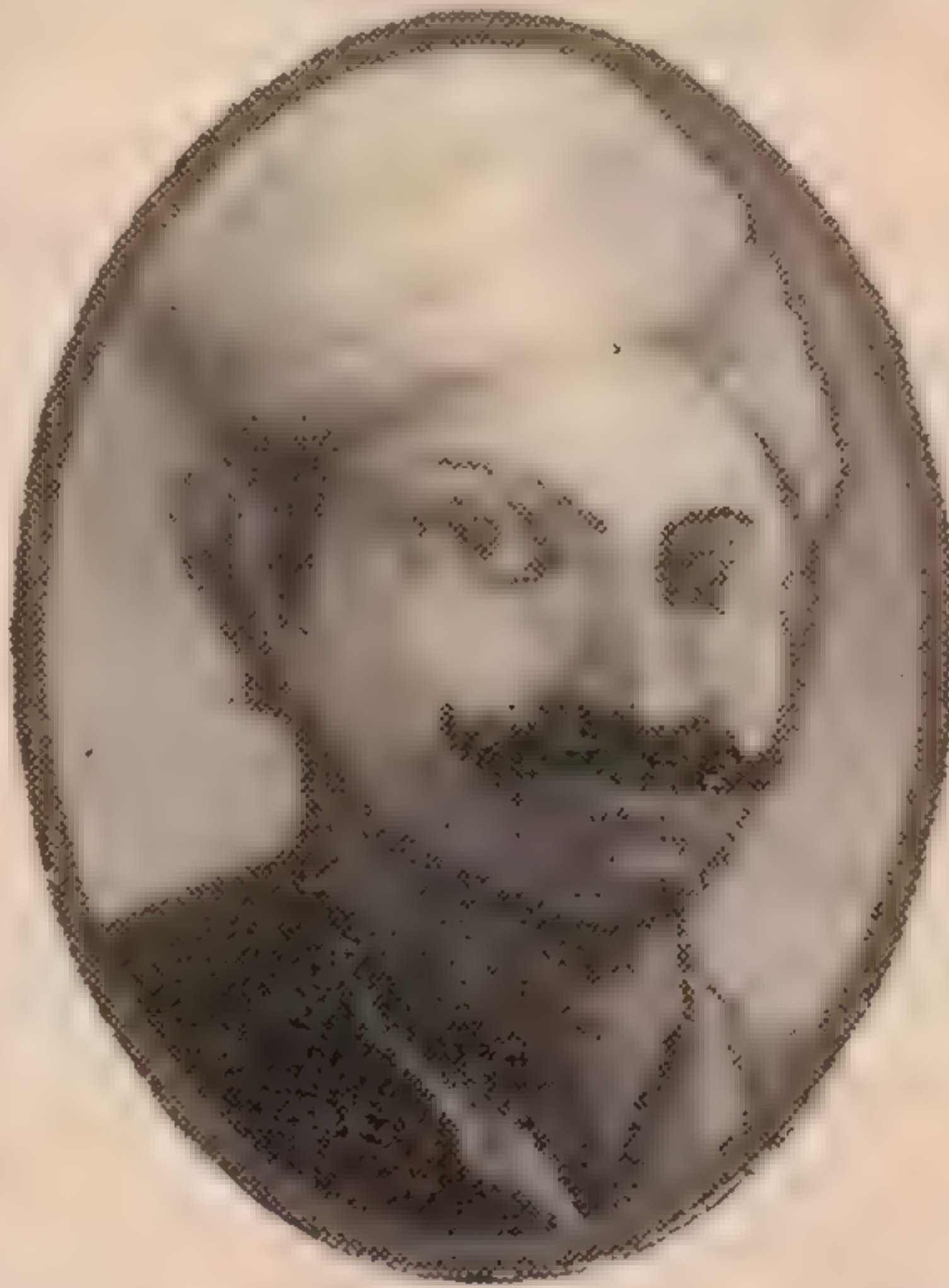
1857 నాటికి బ్రిటిష్ భారతదేశంలో అడుగుపెట్టి 100 సంవత్సరాలు గడిచింది. దేశంలో స్వయం పోషక గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ, ఎక్కడికక్కడ విడిగా వున్న రాజ్యాల వలన బ్రిటిష్ ఈస్టిండియా కంపెనీ మందకొడి లాభాలతో నడుస్తోంది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో వస్త్రాలకు పెరుగుతున్న డిమాండును దృష్టిలో పెట్టుకొని నీలిరంగును భారీగా ఉత్పత్తి చేయాలని లక్ష్యం విధించుకొన్నారు. అందుకు భారీ వ్యవసాయ క్షేత్రాలు కావాలి. అవన్నీ సంపూర్ణ గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థతో బలంగా ముడిపడి వున్నవి. వ్యవసాయాన్ని వ్యాపార ప్రయోజనాలవైపు మరల్చడానికి సంస్థానాలపై బలవంతపు వ్యవసాయ విధానాన్ని రుద్దింది.

రైతాంగం భారీ వన్నులతో, బలవంతపు వనాశంతో విసిగిపోయినది. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఉప్పుతో సహా ప్రతీది తమ అనుమతితోనే ఉత్పత్తి చేయాలని చట్టం చేసింది. దేశీయ గోదాములపై దాడి చేసింది. ధాన్యక్షేత్రాలను స్వాధీనం చేసుకొన్నది. మంగల్పాండే పని చేస్తున్న 34వ రెజిమెంట్ను దేశీయంగా జరిగే ఈ దాడులకు వినియోగించారు. ఇది మంగల్పాండే పంటి యువసైనికులను ఇబ్బంది పెట్టింది.

ఒక్కొక్క రాజ్యాన్ని విలీనం చేసుకుంటూ, గ్రామాలను ధ్వంసం చేస్తున్న క్రమంలో మంగల్పాండే అనేక అంశాలను ప్రశ్నించడం మొదలుపెట్టాడు. ఈస్టిండియా కంపెనీ దే ఏమిటి? అది రాజ్యాలను ఎందుకు విలీనం చేసుకుంటున్నది? గ్రామాలను ఎందుకు ధ్వంసం చేస్తున్నది? వంటి ప్రశ్నలు తన సహచర బ్రిటిష్ సైన్యం అడిగేవాడు.

ఈ కాలంలోనే ఈస్టిండియా కంపెనీ పి-53 రైఫిల్ను ప్రవేశపెట్టింది. ఇందులో మందుగుండు దట్టించాలి. అందుకు వాడే తుపాకి మందుడబ్బా (క్యాట్రీడ్జ్) మూతను నోటితో కొరికి తీయాలి. ఆ మూత సులువుగా తెరుచుకొనేందుకు వీలుగా ఆవు లేదా పంది కొవ్వుతో సీలు చేసేవారు. ఆవు హిందువులకు విత్రవైనది. పంది ముస్లిములకు శ్మశకరమైనది. దీనిని కొరకడం భారత సంతతి సైనికులకు మనస్ఫూరించలేదు. ఇదే కాలంలో వివాదాస్పద తూటాల మూత తొలగించేందుకు బలవంతంగానైనా అంగీకరింపజేయాలని 34వ రెజిమెంటు జనరల్ ప్రయత్నించినపుడు మంగల్పాండే తిరగబడ్డాడు.

మంగల్పాండే తిరుగుబాటు బ్యారక్పూరులోని 34వ రెజిమెంటుకు మొండి ధైర్యాన్ని కలుగజేసింది. తూటాలను ఉపయోగించేందుకు సైనికులు నిరాకరించడం మొదలుపెట్టారు. ఏప్రిల్ 24న మీరట్ రెజిమెంటులోని 99మంది సైనికులు, థర్డ్ నేషనల్ కావల్రీలోని 85మంది సైనికులు బహిరంగంగానే దీనిని వ్యతిరేకించారు. వీరందరికీ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం పదేళ్ళ కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. పర్యవసానంగా లక్షల సంఖ్యలో వున్న భారత సంతతి సైనికుల తిరుగుబాటుకు దారి తీసింది. ఒక యువసైనికుడైన మంగల్పాండే బ్రిటిష్ సైన్యం గుండెలో దడపుట్టించాడు. తన ధైర్యసాహసాలతో ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామానికి నాంది పలికాడు.

ఆపరేషన్ (ఫెయిల్) దుర్యోధన

సమకాలీన రాజకీయ పరిణామాల నేపథ్యంలో ఇటీవల తెలుగు సినిమాలు వస్తున్నాయి. మొన్న 'సామాన్యుడు' (జగపతిబాబు)... నిన్న 'ఎవడైతే నాకేంటి' (రాజశేఖర్)... నేడు 'ఆపరేషన్ దుర్యోధన' (శ్రీకాంత్) ఆ కోవలోనివే.

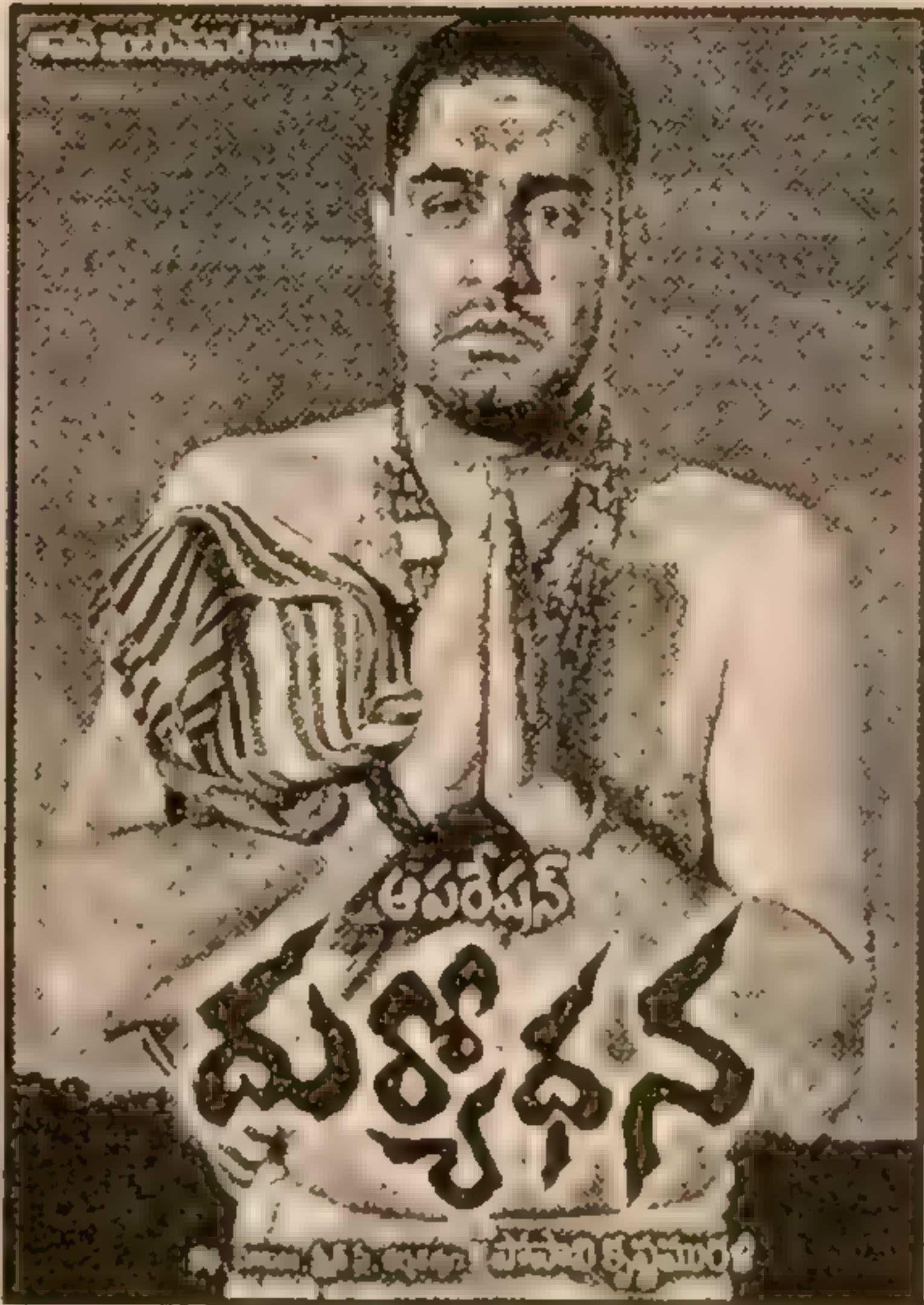
ఏ అంశాన్నైనా స్థూలం నుండి సూక్ష్మానికి, సూక్ష్మం నుండి స్థూలానికి ప్రేక్షకులను తీసుకుపోయే శక్తి కళకు ఉంటుంది. సినిమా కళకు ఈ అవకాశం మరింత ఎక్కువగా ఉంటుంది.

దేశభక్తి, మతసామరస్యం, ప్రజా రాజకీయాలు మొదలగు ఉదాత్త విషయాలను సెల్యులాయిడ్ పై చర్చించదలచుకున్నప్పుడు నిర్దేశకులు చాలా జాగ్రత్తగా డీల్ చేయాలి. బాధ్యతతో వ్యవహరించాలి. తీసే పద్ధతి చెప్పే పద్ధతి కూడా ఉదాత్తంగానే ఉండాలి. లేకపోతే గందరగోళం నుండి గందరగోళం వైపుకు నెట్టడమే అవుతుంది. ఆ అంశంపట్ల చులకన భావం ఏర్పడుతుంది. చివరకు ఏహ్యభావంతో జుగుప్స కలుగుతుంది కూడా.

ఉదాహరణకు క్లబ్ డ్యాన్సులు, క్యాబరే డ్యాన్సులు విచ్చలవిడిగా చూపించి చివరకు దీనివల్ల సమాజానికి నష్టం అని ఒక్కముక్క చెప్పిస్తే తద్వారా క్యాబరేలను వ్యతిరేకించాలన్న దృష్టికి ప్రేక్షకులు రాలేరు సరికదా క్యాబరేలు కావాలనే వైపుకే వెళ్తారు. ఆ బలహీనత వారిని ఆ వైపుకే లాక్కుపోతుంది.

మన ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను పటిష్టం చేయడానికి అటు పోలీసుల్లోను, ఇటు ప్రజల్లోను మౌలికంగా మార్పు రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతోనే ఈ చిత్రం చేపట్టినట్టు రచయిత, దర్శకుడు పోసాని మాటలు వలన తెలుస్తుంది. కాని చిత్రం చూస్తే హింస+బూతులు+ముమైత్ ఖాన్ శృంగారం వెరసి ఆపరేషన్ దుర్యోధనగా తెరమీదకు వచ్చింది. ఇదే పెద్ద వైరుధ్యం. రాజకీయ పరిణామాలను సశాస్త్రీయంగా అధ్యయనం చేస్తూ, ఆ పరిణామశీలతను అవగాహన చేసుకోకపోతే కథకు బిగువు రాదు. పాత్రలు ఇష్టంవచ్చినట్టు నడుస్తాయి. ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడుతాయి. విభిన్న పాత్రల మధ్యనే కాదు, ప్రధాన పాత్ర నిర్మాణంలోనే పొంతన ఉండదు. పొందిక కుదరదు.

భగవంతుడు (శ్రీకాంత్) దిశమొలతో చార్మినార్ ముంగిట జనం మధ్య నడవడంతో చిత్రం ప్రారంభమవుతుంది. పాలకపార్టీ అధ్యక్షునిపై తిరగబడ్డవాని చేతులు నరికి ఆ అధ్యక్షుడికి దగ్గరవుతాడు. ఆ పార్టీ జాతీయ నాయకురాలికి (ముమైత్ ఖాన్) సన్నిహితుడవుతాడు. ఆ తర్వాత బైఎలక్షన్ లో ఎం.ఎల్.ఎ. అభ్యర్థిగా

టిక్కెట్ సంపాదిస్తాడు. పేదల ఓట్లు వేలంలో కొంటాడు. మధ్య తరగతి, పెద్దల ఓట్లు పనికిమాలిన వాగ్దానాలు (హైదరాబాద్ కు సముద్రం, ఓడరేవు తెప్పిస్తానని) ద్వారా రాబట్టుకుని గెలుస్తాడు. పార్టీ అధ్యక్షుడ్ని ధిక్కరిస్తాడు. రాజకీయ నాయకులంటే ప్రజలకు, పోలీసులకు అసహ్యం కలగాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే కావాలని వ్యవహరిస్తాడు. ఇదే 'ఆపరేషన్ దుర్యోధన' అని ప్రేక్షకులు భావించాలి. చిత్రంలో ఎక్కడ మనకు కన్పించదు విన్పించదు.

ఇదంతా ఎందుకు చేస్తాడని ఫ్లాష్ బ్యాక్ కు వెళ్తే కథ మామూలే. శ్రీకాంత్ సిన్సియర్ పోలీస్ ఆఫీసర్. భార్య (కళ్యాణి)

ముగ్గురు పిల్లలతో ముచ్చటగా కాపురం చేస్తుంటాడు. ద్యూటీని ద్యూటీగా చట్టబద్ధంగా చేస్తుంటాడు. తప్పుచేస్తే పైఅధికారులపైనా, రాజకీయ నాయకులపైనా కేసులు పట్టేందుకు ఏమాత్రం వెరవదు. ర్యాగింగ్ చేసే విద్యార్థుల్లో, వారి తల్లిదండ్రుల్లో మార్పుకు కృషి చేస్తాడు. ఎన్నికైన ప్రజాప్రతినిధులు ప్రజల వద్దకే వెళ్లి వారి అపాయింట్ మెంట్ తీసుకుని వారి సమస్యలు పరిష్కరించాలని, అదే రాజకీయం అని హితబోధ చేస్తాడు. ఇలాంటివి సహజంగానే మింగుడు పడని నేతలకు కోపం వస్తుంది. శ్రీకాంత్ ను ఎక్కడబడితే అక్కడికి ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తారు.

చివరకు...

కరెంటు సమస్య వలన ఓ రైతు ఆస్పత్రిలో ప్రాణాలు కోల్పోతాడు. ఆ సమయంలో ఆస్పత్రిలో ఉండవలసిన జనరేటర్ పార్టీనేతల ఫంక్షన్ లో ఉంటుంది. ఈ దారుణాన్ని చూసి సహించలేక ఇన్ స్పెక్టర్ అడ్డు వచ్చిన వారందరిపై చెయ్యి చేసుకుంటాడు.

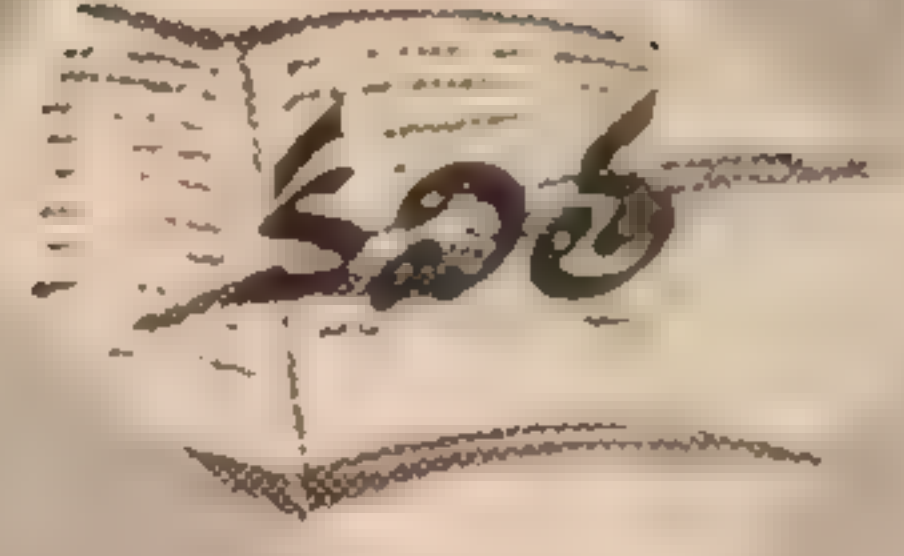
ఇక ఇలాంటి ఇన్ స్పెక్టర్ ఎక్కడున్నా అడ్డమేనని భావించిన నేతలు ముస్లిం మతద్వేషిగా ఈ కుటుంబాన్ని చిత్రీకరించి ముస్లింల చేత రాళ్ళతో కొట్టి చంపిస్తారు. కుటుంబం అంతా చనిపోయిందనుకుంటే ఈ శ్రీకాంత్ భగవంతుడి రూపంలో తిరిగి ప్రత్యక్షమై రాజకీయ నాయకుడిగా ఎదిగి తన కుటుంబాన్ని చంపిన వారిపై అదే పద్ధతిలో ప్రతీకారం తీర్చుకోవడంతో కథ ముగుస్తుంది.

దేశాన్ని, సమాజాన్ని ముందుకు నడిపించేందుకు, ప్రజలకు రాజకీయంగా సేవ చేసేందుకు సరైన సిద్ధాంతం, సశీలత కలిగిన రాజకీయ పార్టీలు అవసరం. కాని జనం ఎక్కువగా ద్వేషిస్తున్న దుష్ట రాజకీయాలనే సినిమాటెక్ గా చూపిస్తే మేలుకంటే కీడే ఎక్కువగా జరుగుతుంది.

- శైలి

శ్రామికా మేలుకోరా!

(సి.హెచ్.గాలయ్య)

శ్రామికా మేలుకోరా

కూలన్న నిదురలేరా...

॥2॥

భూమి కొరకు భుక్తి కొరకు

నీ దాస్య విముక్తి కొరకు

పోరాటం సాగించరా

భూపోరాటం సాగించరా

॥శ్రామిక॥

పోలింగు రోజునాడె

సీలింగు భూములిచ్చి

కూలన్నల ఓటుతోనె -

కుల్చీలు ఎక్కుతుండు

॥2॥

ఆ పాలం దున్నుకుందమంటె

కులమెత్తి తన్నుతుండ

గళమెత్తి కదలరా

ఎదురు తిరిగి నిలవరా

॥శ్రామిక॥

* గూడులేని బిడ్డలెందరో

రోడ్డువెంట ఎండలోన

పాలుతాగె చంటిబిడ్డ-

ఎండిపోయె ఎండలోన

॥2॥

ఎండవేడి తాళలేక

ఎగిరిపోయె ఆయువంత

వెక్కివెక్కి ఏడ్వకుండ

ఎదురీదర నీవొక

॥శ్రామిక॥

భూమిలేని పేదన్నకు

భూమి ఇస్తుమంటుండు

నీడలేని కూలన్నకు -

గూడు ఇస్తుమంటుండు

॥2॥

మిగులుభూమి పంపిణంటు

పగలబడి పోజులిచ్చి

భూకబ్జా నాయకులుగా

దర్జాగ దండుకుండు

॥శ్రామిక॥

ఎన్నేళ్ళిల ఎన్నాళ్ళిల

వేలవేల ఏకరాలు

భూస్వాములు మెక్కుతుండ

మిన్నకుండి చూస్తుంటవు

॥2॥

దున్నేవాడిదె భూమని

ఎలుగెత్తి చాటరా- ఎర్రజెండ పట్టరా

కమ్మూనిస్టు పోరులోన

కదంతొక్కినడవరా

॥శ్రామిక॥

పేదల భూ ఆక్రమ పోరాటం

(పాన్న అంజయ్య)

ఆగదు ఆగదు ఈ పోరాటం

భూ ఆక్రమ ఈ పోరాటం

చంకన బిడ్డ చేతిలో జెండా

కన్నులలోన ఆక్రోశం నిండా

కథం తొక్కినది ఎర్రదండులో

పాములు కోరలు పెరికి వేయగా

చీమల పుట్ట పగిలింది

అడ్డ మీద కూలీలు

తాపి పని చేసేటోళ్ళు

పాచి పనులు చేసేటోళ్ళు

* మలీన గుడ్డలు ఉతికేటోళ్ళు

ఆకాశ బంగ్లాలుకు రంగులేసేటోళ్ళు

రోడ్లు ఊడ్చి మురికి నెత్తేటోళ్ళు

తల దాచుకొను గుడిసెలేని గరీబోళ్ళు

మురుగు కంపులో బ్రతుకువీడ్చే బక్కకులపోళ్ళు

చీమల దండులా సాగారు.

భూ బకాసురలనెదిరించారు.

లాల్ విరిగినా- తూటా పేలిన

భూమి ఆక్రమించుకుంటారు.

ఎర్రజెండా నీడలో ఏకమై పోరుతారు

బడాబాబుల తొత్తుప్రభుత్వమా

సాగ నివ్వరు ఇంక నీ ఆటలు

దామిట్ల కథ అడ్డమే తిరుగుతుంది!

“రాజశేఖరా నీపై మోజు తీరలేదురా!” రేడియోలో పాతపాట వింటూ రాజుగారు తన్మయంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అంతకుముందున్న రాజును కూలదోసి మూడేళ్ళక్రితం తానెట్లా సింహాసనం ఎక్కాడో ఊహించుకుంటున్నాడు. జనం చెవులో మామూలు పువ్వులా తాను పెట్టింది? ఏకంగా కాలీఫ్లవర్లే పెట్టగలిగిన తన చాకచక్యానికి తానే మురిసిపోతూ ఓ చిన్న సైజు కల కూడా కంటున్నాడు.

ఇంతలో కిర్రుకిర్రున చెప్పుల చప్పుడు చేసుకుంటూ దాదాపు పరుగులాంటి నడకతో ఊడిపడ్డ బంట్లోతు అరుపుకి ఉలిక్కిపడి లేచాడు రాజుగారు. “నాకు నిద్రా భంగం చేసినందుకు నీ తల నుండి మొందాన్ని వేరు చేసి దాన్ని గోతం సంచిలో కుక్కి దాన్లో సున్నపురాళ్ళు గట్టా దట్టించి మనం పెంచుకుంటున్న షార్క్ల మడుగులో వేయించగలను. దురిద్రుడా! అని కళ్ళురిమాడు.

“చంపిన తర్వాత కూడా ఎన్ని రకాలుగా ఆడుకుంటావ్ నా...!” అంటూ రాజు శాడిజాన్ని మనసులోనే తిట్టుకున్న బంట్లోతు దాన్ని పైకి కన్నడనీయకుండా వినయం నటిస్తూ “నాను మోసుకొచ్చిన వార్త అలాటిది మా రాజా! బేగిపారెల్లి రాజుగారికి సెప్పి రాకపోతే తల తీసి మొలేస్తానన్నాడు మా బుగత!”

రాజు తోకతొక్కిన తాచులా కన్నుమని లేచాడు. “ఇంత పెద్ద బుగతను నేనుండగా మళ్ళీ నీకు బుగతెవడ్రా గాడిదకొడకా!” దాదాపు తన్నినంత పని చేశాడు.

అచ్చీ! అది కాదు సారూ! మీరు భగమంతుడే! మా డిపార్ట్మెంట్కి బుగత అల్లదిగో ఆ సైన్యాధ్యచ్ఛుడు కాదా!? ఆయన్ని మాఁవంతా బుగతనే అంతామండి! తప్పయితే చెమించండి” అంటూ కాళ్ళపై పడ్డాడు బంట్లోతు.

“సరే! లై పైకి!! ఇంతకీ ఏం ముంచుకొచ్చిందో చెప్పేడువ్!”

“దేశంలో తిరుగుబాట్లు లేతన్నాయట! ఎక్కడపడితే అక్కడ యిష్టవకారులు అలగా జనాన్నేసుకుని తవరి బూవుల్లో ఎర్రజండాలు పాతుతున్నారట!” నంగి తలెత్తకుండా చెప్పాడు బంట్లోతు.

“వీళ్ళసలు దేశాన్ని అభివృద్ధి కానివ్వరు. అప్పుడే జనం వాళ్ళ మాటవింటారని వాళ్ళ ఎదవాలోచన!” అని గొణుక్కుంటూ “సరే! బయటికి తగులడు!” అని బంట్లోతును గదిమాడు రాజు గారు.

గోతం సంచిలో మొందెం, సున్నపురాళ్ళు, షార్క్ చేపలు తల్చుకుంటూ బ్రతుకు జీవుడా అంటూ అవతలపడ్డాడు బంట్లోతు.

తన అనుంగు మురా మనుషులు (అంటే ఆనాటి ఫ్యాక్షనిస్టులన్న మాట) వారి వందిమాగధులు బహుశా విప్లుచక్రం తప్ప మిగిలిన అన్ని రకాల ఆయుధాల్ని తలా ఒకటి ధరించి

కొలుపుతీరారు. వాళ్ళందరినీ చూసి రాజుకు కొంచెం చిరాకేసినట్లుంది. “అప్పులు, వడ్డీలు ఎగ్గొట్టిన వాళ్ళ మీద మాత్రం ప్రతాపం చూపుతారు! భూములాక్రమించే ఈ విప్లవకారులను చూసి చేతులెత్తేస్తున్నారు. ఏం వీరులురా మీరు!” కోపంగా అన్నాడు రాజు. “మొన్న మా ఇలాకాలో ఇరగదీశా కదన్నా నువ్వు కూడా శభాష్ అంటివి కదా!” ఒక ప్రశంశాపూరిత లుక్ ఇచ్చిన రాజు “నువ్వొక్కడివి చేస్తే చాలుందా? వీళ్ళందరికి తిండి దండగేనా!” అంటూ రెచ్చగొట్టే ప్రయత్నం చేశాడు.

రాజుగారి పక్క జిల్లా వాడైన ఒక ఆంతరంగికుడు “అన్నా! నువ్వు అట్నే వుండు. ఈ విప్లవారులు తిరుగుబాట్లు అనేవి మచ్చుకైనా కన్నడకుండా చేస్తా! నువ్వు ఊఁ అను. కత్తిపీటతో ఉల్లిపాయలు తరిగినట్లు వీళ్ళ తలకాయలు కోసి పారేస్తాను!” ఆవేశంతో ఊగిపోతున్నాడు. తనను వేస్ట్గాడని ప్రజలంతా అనుకున్నా ఇలాంటి పన్నకు పనికొస్తాడనే రాజుగారు చేరదీశాడనే విషయం ఈయనకు బాగా తెల్సు. ఇంతలో మాయాబజార్లో శకుని లాగా “గోటితో పోయేదానికి గొడ్డలెందుకు రాజా!” అంటూ ఖజానా మంత్రి బట్టతల తడుముకుంటూ ఓ ఐడియా విశిరెాడు. “వాళ్ళ

దేశానికి మన వాళ్ళను కొందరిని పంపాను. అక్కడ్నించి వాళ్ళొస్తే ఈ విప్లవకారుల పని, వారి భూఆక్రమణలు జనం ముందు పెట్టి కడిగిపారేస్తాను, నువ్వు చూస్తూ ఉండు!”

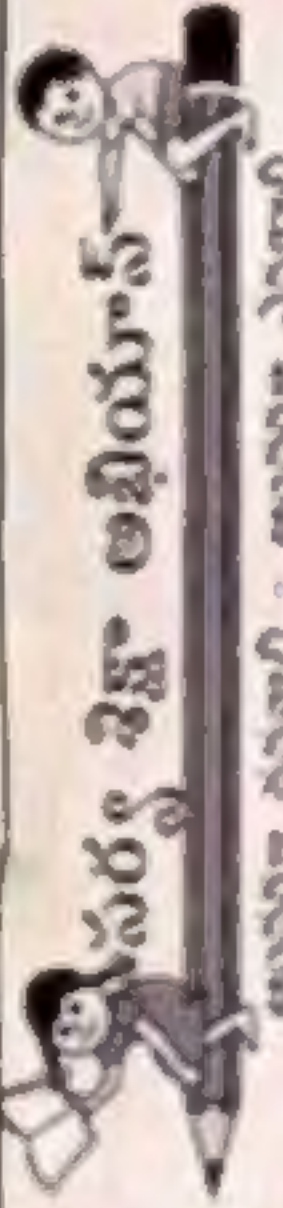
ఇంతలో ఈసురో మనుకుంటూ వాళ్ళ దేశానికి పోయిన వారు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ

తిరిగొచ్చారు. నోరున్న ఓ చిన్నసైజు మంత్రి “వీళ్ళ దుంప తెగా! మనకంటే నికృష్టంగా వున్నవాళ్ళు సైతం ఆ రాజుని ఎవడూ తిట్టడే! ఇహ ఇట్టా లాభం లేదని మన వాళ్ళు చెప్పింది, అక్కడో పెద్ద మంత్రిగత్తె ఉంది, అది చెప్పింది రాసుకొచ్చాం”

“ఇంకేం చాటింపు వేయించండి!” రాజుగారు ఆర్డరేశాడు. డప్పుకొట్టారు. జనం వచ్చారు. పరాయి దేశం పోయొచ్చిన మంత్రిగారు ఉపన్యాసం మొదలుపెట్టాడు. “వాళ్ళ దేశం మనకంటే వెనక పడుంది. వాళ్ళు ముప్పయ్యేళ్ళలో పంచినంత భూమిని మేము మూడేళ్ళలో పంచాం.” ఆయన మాట పూర్తికాక ముందే “అవునవును మీరు పెద్దోళ్ళకు రాష్ట్రంలోని భూమంతా దోచిపెట్టున్నారే” వెనక వరుసలోంచి ఓ ముసలాయన లేచాడు. అదేమి విననట్లే “ఇలాంటి రాష్ట్రంలో వీళ్ళు భూపోరాటం చేయటం ఏమన్నా న్యాయంగా ఉందా?” అంటూ ప్రశ్నిస్తున్న మంత్రిగారి చెంపచెక్కుమనిపించేలా ఓ అమ్మ “ఇళ్ళులేని వాళ్ళం ఈ దేశంలో లక్షలాదిమందున్నాం. మాకు ఇళ్ళు కావాలి. ఇళ్ళేసుకునే స్థలం కావాలి. మా భూపోరాటానికి కారణమది. మీ రాజుగారి మాటలు నమ్మే రోజులు పోయాయి. కావాలంటే వాళ్ళ దేశానికి మీరు పోయి తిరుగుబాటు లేవదీయండి. ఇక్కడ మాత్రం మాకు ఇళ్ళు కావాల్సిందే!” అని తెగసి చెప్పి లేచి చక్కాపోయింది. ఆమె వెంటే అక్కడున్న జనం కదిలిపోయారు. కథ అడ్డం తిరగడంతో బిక్కుమొహం వేసుకుని మంత్రిగారు తన వందిమాగధుల్లో తిరుగు ప్రయాణమయ్యారు.

**మంత
మసాకా**

**ఆ
రెస్టో**

పాఠశాల విద్యారాఖి,
ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం

పథకం ప్రారంభం నుండి 2006-2007 వరకు సాధించిన ప్రగతి

సర్వశిక్షా అభియాన్ కార్యక్రమంలో 2006-07లో సాధించిన ప్రగతి

పథకం ప్రారంభం నుండి 2006-07 వరకు సాధించిన ప్రగతి

క్ర. సంఖ్య	వివరములు	మంజూరు చేయబడినవి	పూర్తి చేయబడినవి	క్ర. సంఖ్య	వివరములు	మంజూరు చేయబడినవి	పూర్తి చేయబడినవి
1	నూతన పాఠశాలల ఏర్పాటు	304	304	1	నూతన పాఠశాలల ఏర్పాటు	2989	2989
2	ప్రాథమిక పాఠశాలలను, ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలుగా అప్గ్రేడ్ చేయడం	156	156	2	ప్రాథమిక పాఠశాలలను, ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలుగా అప్గ్రేడ్ చేయడం	5432	5432
3	నూతన పాఠశాలలో నియమించబడిన ఉపాధ్యాయులు	1624	1624	3	నూతన పాఠశాలలో నియమించబడిన ఉపాధ్యాయులు	25365	25365
4	పాఠశాలలు లేని ఆవాస ప్రాంతాలలో EGS కేంద్రాల ఏర్పాటు	3292	3145	4	పాఠశాలలు లేని ఆవాస ప్రాంతాలలో EGS కేంద్రాల ఏర్పాటు	33770	29891
5	ప్రత్యామ్నాయ పాఠశాలల ద్వారా బడిబయటి పిల్లల నమోదు (ఆర్.బి.సి. మరియు ఎన్.ఆర్.బి.సి.ల ద్వారా)	359829	290366	5	ప్రత్యామ్నాయ పాఠశాలల ద్వారా బడిబయటి పిల్లల నమోదు (ఆర్.బి.సి. మరియు ఎన్.ఆర్.బి.సి.ల ద్వారా)	1099574	612688
6	స్కూల్ కాంప్లెక్స్ ఏర్పాటు	6970	6970	6	మండల వనరుల కేంద్రాల ఏర్పాటు	1128	1128
7	బోధనా అభ్యసన గ్రాంటు విడుదల చేసిన పాఠశాలలు	3792	3792	7	స్కూల్ కాంప్లెక్స్ ఏర్పాటు	6970	6970
8	ఓ.సి బాలికలకు ఉచిత పాఠ్యపుస్తకాల పంపిణీ	416174	416174	8	బోధనా అభ్యసన గ్రాంటు విడుదల చేసిన పాఠశాలలు	--	13113
9	ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ	286307	244938	9	ఓ.సి బాలికలకు ఉచిత పాఠ్యపుస్తకాల పంపిణీ	--	979147
10	సహాయము పొందిన ప్రత్యేక అవసరాలు గల పిల్లలు	138467	47166	10	ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ	703889	464914
11	మండల వనరులు కేంద్రాల ఏర్పాటు	1128	1128	11	సహాయము పొందిన ప్రత్యేక అవసరాలు గల పిల్లలు	--	146811

పథకం ప్రారంభం నుండి 2006-07 వరకు సర్వశిక్షా అభియాన్ లో సాధించిన ప్రగతి

మౌలిక సదుపాయాల కల్పన పథకం ప్రారంభం నుండి 2006-07 వరకు సాధించిన ప్రగతి

1. సర్వశిక్షా అభియాన్ ద్వారా అనుమతించిన పాఠశాలలు

ప్రాథమిక పాఠశాలలు	ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలు	మొత్తం పాఠశాలలు
మంజూరు చేయబడినవి	మంజూరు చేయబడినవి	మంజూరు చేయబడినవి
2989	5432	8421

2. సర్వశిక్షా అభియాన్ ద్వారా ఉపాధ్యాయుల పోస్టుల మంజూరు

రెగ్యులర్ ఉపాధ్యాయులు	అదనపు ఉపాధ్యాయులు	మొత్తం ఉపాధ్యాయులు
ప్రాథమిక	ప్రాథమిక	ప్రాథమిక
మంజూరు చేయబడినవి	మంజూరు చేయబడినవి	మంజూరు చేయబడినవి
5175	13202	18377

క్ర. సం.	వివరములు	మంజూరు చేయబడినవి	పూర్తి చేయబడినవి
1	నూతన ప్రాథమిక పాఠశాల భవనాలు	1401	1136
2	నూతన ప్రాథమికోన్నత పాఠశాల భవనాలు	1225	1085
3	భవనాలు లేని ప్రాథమిక పాఠశాలలకు భవనాలు	6001	4408
4	భవనాలు లేని ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలకు భవనాలు	650	494
5	అదనపు తరగతి గదులు	27154	17483
6	మరుగుదొడ్లు	5274	5274
7	త్రాగు నీటి వసతి సౌకర్యాలు	6986	6986
8	మండల రిసోర్సు కేంద్రం భవనం	186	148
9	స్కూల్ కాంప్లెక్స్ భవనం	1005	536
10	ఇతరములు (విద్యుత్ సౌకర్యం, శిథిలావస్థలో ఉన్న భవనాలు)	1022	1022
	మొత్తం	60104	47772

మీ ఉజ్వల భవిష్యత్తు

మీ ఉజ్వల భవిష్యత్తుకు
మార్గం చూపిస్తోంది ఎపిఐఐసి.
మీ వ్యాపారం మరియు మా సహకారం
వెరసి విజయం మనకు సాకారం

కార్మిక సేవలో ఎపిఐఐసి

కార్మికులకు ఆరోగ్య సేవలందించే ఉన్నత లక్ష్యంతో
ఎపిఐఐసి కార్మిక రక్షా వాహనాన్ని
ప్రవేశపెట్టింది

ఆంధ్రప్రదేశ్ పారిశ్రామిక మరియు సరుపొందుల సంస్థ
6వ అంతస్తు, వర్తిశ్రమ భవనం, ఫతే మైదాన్ రోడ్, హైదరాబాద్-500 004, ఆంధ్రప్రదేశ్
ఫోన్: 91-40-23233596, 23212798, ఫ్యాక్స్: 91-40-23241385, 23240205
ఇ మెయిల్ : hyd1_apiic@sancharnet.in వెబ్సైట్ www.apiiclttd.com

The Future is Here

ಮಹಸು ಫೌಂಡೇಷನ್
ಪುಸ್ತಕಾಲ ಪರಿಶೀಲನಾವಹಿಕ್

ಪುಸ್ತಕಂ ಪಂಖ್ಯಾ	KLV01A402
ಪುಸ್ತಕಂ ಪೆರು	ಸಂಕೀರ್ಣ, ೧೫೩೦
ತಾರೀಖು	25/8/23
ಮುಂದು ಅಕ್ಕ	yes
ವೆಸುಕ ಅಕ್ಕ	yes
ಮುಕ್ತಂ ಪೆಜೆಲು	37
ಪೆದ್ದ ಸೇಜಾ ಪೆಜೆಲು	No
ಘಾಕೆ ಪೆಜೆಲು	No
ಲೆಖ ಪೆಜೆಲು	No
ಕಯಾರು ಚೆಪೆತದ	Nandini
ಪೆಜೆಲು ಬದಲಿಸೆತದ	Nandini
ಪ್ಲಾನ್ ಚೆಪೆತದ	Nandhu
ಪರಶ್ಚ ಚೆಪೆತದ	Prasanthi
ಪೆಜೆಲು ಸರಿಚುಸೆತದ	
ಲೆಂಡಿಂಗು ಚೆಪೆತದ	
ಪ್ಯಾಕಿಂಗು ಚೆಪೆತದ	
ಪ್ಲಾನ್ ವೆಯ್ಯುವಿ	
ಕವುಲು	No
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	good